

கலை
இலக்கிய
மாத
சஞ்சிகை

166

மார்ச் 2022

சிறப்புப்பதிவு

ஜீவந்தி

100/-

புரதம ஆசிரியர் : க.புரணீதரன்

மூதூர் முகைதீன்
முருகபூபதி
பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா
வ.ந. கிரிதரன்
ஈழக்கவி
ஏ.எஸ்.உபைத்துல்லா
நாச்சியாதீவு பர்வீன்
எம்.ஓஸன் ஸலாம்
வதிரி சி ரவீந்திரன்
அன்பு ஜவஹர்ஷா
பேராசிரியர் செ. யோகராசா
திக்குவல்லை கமால்

திக்குவல்லை கமால்
சிறப்புப்பதிவு

பொருளடக்கம்

கட்டுரைகள்

**திக்குவர்க்கை கமால் அவர்களளுடனான
எனது அனுபவப் பகிர்வு**
முதூர் முனைதன்..... 03

**மலர்நிகை கண்டெடுத்த
டுதன்னிலைங்கை இலக்கிய முத்து
திக்குவர்க்கை கமால்**
முருக்யபதி..... 07

**ஆக்கத்தரசர் செம்மையுடன்
நீண்டு மேலெழும்
கமாலின் ஆக்கங்கள்**
பேராசிரியர் சபா விஜயராசா..... 10

என் பார்வையில் திக்குவர்க்கை கமால்
வ.ந. கிரிதரன்..... 15

**"புத்தம் வீடு" ம் "வீடு" ம்
பேச்சுமொழியும்சில குறிப்புகள்**
ரமுக்கவி..... 18

**திக்குவர்க்கை கமாலின்
கலை இலக்கியப்பணிகள்
ஒரு பார்வை**
ஏ.எஸ்.உ.பைத்துல்லா..... 26

**திக்குவர்க்கை கமாலின்
வானொலி பங்களிப்பு**
நாச்சியாதீவு பர்வீன்..... 30

**இன்ஸான் (மனிதன்)
புத்திரிகையின் தாக்கத்தினால்
இலக்கியத்தம் புதித்தவர்**
எம்.ஓஸன் ஸலாம்..... 32

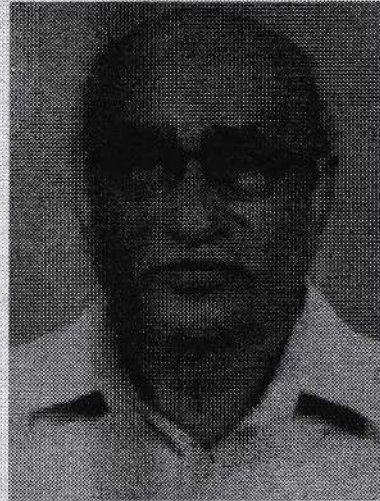
**வாழ்விலும் எழுத்திலும் அடக்கமாக வாமும்
ஒரு படைப்பாளி திக்குவர்க்கை கமால்**
வதிரி சி. ரவீந்திரன்..... 40

**இலங்கை சிறுவர் இலக்கியத்திக்
திக்குவர்க்கை கமாலின்
பங்களிப்பு**
சின்பு ஊவஹர்ஷா..... 42

**ஈழத்து நாவல் வளர்ச்சியில்
திக்குவர்க்கை கமாலின்
சில தடங்கள்**
பேராசிரியர் செ.பேராசுராசா 44

கடிதங்கள்.....47

திக்குவல்வா கமால் பற்றிய தகவற்குறிப்புகள் 48

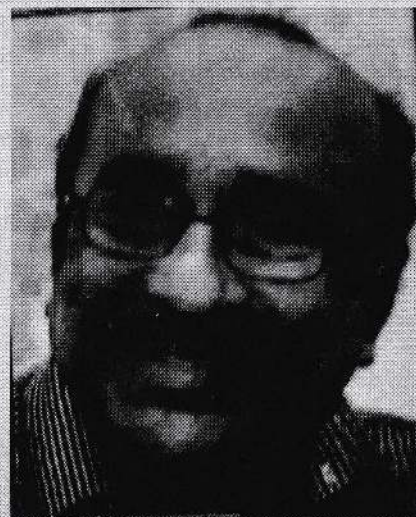
சிறுகதை

திக்குவல்வா கமால் - 12, 22

கவிதைகள்

திக்குவல்வா கமால் - 21

திருக்காவணம்

திக்குவல்வா கமால் - 32

ஜீவநதி

2022 மாசி இதழ் - 166

பிரதம ஆசிரியர்

க.பரணீதரன்

துணை ஆசிரியர்கள்

வெற்றிவேல் துவீயந்தன்

ப.விஷ்ணுவர்த்தினி

பதிப்பாசிரியர்

கலாநிதி த.கலாமணி

தொடர்புகளுக்கு :

கலை அகம்

சாமணந்தரை ஆலம்பிளீனையார் வீதி

அல்வாய் வடமேற்கு

அல்வாய்

இலங்கை.

ஆலோசகர் குழு:

திரு.தெனியான்

திரு.கி.நடராஜா

தொலைபேசி : 0775991949

0212262225

E-mail : jeevanathy@yahoo.com

வங்கித் தொடர்புகள்

K.Bharaneetharan

Commercial Bank, Nelliady

A/C - 8108021808 - CCEYLKLY

இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் அனைத்து

ஆக்கங்களின் கருத்துக்களுக்கும்

அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே

பொறுப்புடையவர்கள்.

ஜீவநதி சந்தா விபரம்

ஒளிச்சுடி - 100/= ஆண்டுசந்தா - 1500/=

வெளிநாடு - \$ 60U.S

மணியேட்டரை

அல்வாய் தபால் நிலையத்தில்

மாற்றக்கூடியதாக அனுப்பி வைக்கவும்.

அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/முகவரி

K. Bharaneetharan,

Kalaiah,

Alvai North west, Alvai.

வங்கி மூலம் சந்தா செலுத்த விரும்புவோர்

K.Bharaneetharan Commercial Bank - Nelliady Branch

A/C No. - 8108021808 CCEYLKLY

ஜீவநதி

(கலை இலக்கிய மாத சஞ்சிகை)

அறிஞர் தம் இதய ஓடை

ஆழ நீர் தன்னை வொண்டு

செறி தரும் மக்கள் எண்ணம்

செழித்திட உற்று உற்று...!

புதியதோர் உலகம் செய்வோம்..!

- யாரதிதாசன்-

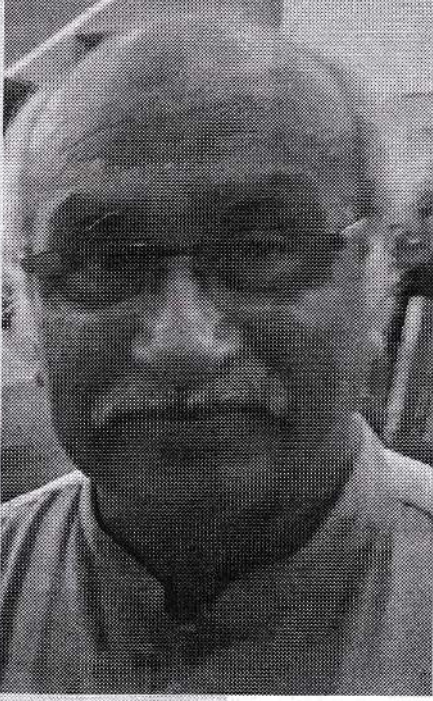
திக்குவல்லை கமால் சிறப்பிதழ்

ஜீவநதியின் 26 ஆவது சிறப்பிதழாக திக்குவல்லை கமால் சிறப்பிதழ் வெளி வருகின்றது. ஈழத்து கலை இலக்கிய உலகில் திக்குவல்லை கமால் அனை வருக்கும் நன்கு அறிமுகமானவர். ஈழத்து இலக்கிய உலகில் திக்குவல்லை கமாலின் படைப்புகள் தனித்தவமானவை. 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இலக்கியச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு வருகின்ற திக்குவல்லை கமால் அவர்கள் 75 இற்கு மேற்பட்ட நூல்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். சிறுகதை, கவிதை, நாவல், கட்டுரை, மொழிபெயர்ப்பு, சிறுவர் இலக்கியம் என இலக்கிய வகைப்பாடுகள் அனைத்திலும் தன் கால்களை ஆழப்பதித்துள்ளார். அமைதியும், அடக்குமும், நற்பண்புகளும் நிறைந்த மனிதராக தன் எழுத்து சேவையை நல்கி வருபவராக திக்குவல்லை கமால் விளங்குகிறார். தமிழ் - சிங்கள இலக்கிய பாலமாக திகழ்ந்து வருவதோடு, சிங்களத்தில் இருந்து தமிழுக்கும், தமிழில் இருந்து சிங்களத்திற்கும் நல்ல படைப்புகளை மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டு வருகின்றார். இலங்கைத் தீவில் வாழும் அனைத்து மக்களின் ஒற்றுமைக்கான எண்ணங்களை விதைக்கும் பல படைப்புகளை இவர் தந்துள்ளார். மல்லிகைப் பண்ணையில் புடம் போடப்பட்ட இவர் இலக்கியவாதிகளுடன் நல்லுறவைப் பேணி வருபவர். ஈழத்தில் இருந்து வழங்கப்படுகின்ற பல்வேறு விருதுகளையும் ஆர்ப்பாட்டமின்றி பெற்றுள்ளார். சிங்கள மக்களிடையேயும் திக்குவல்லை கமால் அவர்களின் எழுத்துக்கள் மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளன. கல்விப்பணிப்பாளராக இருந்தும் தன் கல்விச் சேவையையும் நல்கியுள்ளார். பழகுவதற்கு இனியவராகவும், மென்மையாக கதைக்கும் இயல்பும் கொண்ட இவர் தொடர்ந்து இலக்கிய உலகில் பயணித்து வருகின்றார். இவரது சிறுவர் இலக்கியம் சார்ந்த மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் சிறுவர்களிடையே மிகுந்த வரவேற்பை பெற்றுள்ளன. பல்லைக்கழகங்களில் இவரது படைப்புகள் பற்றிய ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இவரது "எலிக்கூடு" என்னும் கவிதைத்தொகுதியே ஈழத்தில் இருந்து வெளியான முதலாவது புதுக்கவிதைத் தொகுப்பாக குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஜீவநதி ஆரம்பித்த காலம் முதல் ஜீவநதிக்கு படைப்புகளை அனுப்பி ஜீவநதியின் தொடர் வரவில் பங்களாராகவும் விளங்குகின்றார். திக்குவல்லை கமால் அவர்கள் நீண்ட காலம் வாழ்ந்து இலக்கிய சேவை புரிய அவரை வாழ்த்தி இச்சிறப்பு இதழை வெளியிட்டு மகிழ்வடைகின்றோம்.

- க.பரணீதரன்

ஜீவநதி கிடைக்கும் இடங்கள்/ விற்பனையில் உதவுவோர்

1. புத்தகக்கூடம் - திருநெல்வேலி
2. பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு செட்டித்தெரு
3. பரணி புத்தகக் கூடம் - நெல்லியடி
5. பண்டாரவன்னியன் புத்தகசாலை - வவுனியா
4. அ.யேசுராசா
6. மு.யாழவன் - திருகோணமலை.
7. கந்தர்மடம் அ.அஜந்தன்
8. சி.ரமேஷ்
9. நா.நவராஜ்

திக்குவல்லை கமால் அவர்களுடனான எனது அனுபவப் பகிர்வு

■ மூதூர் முகைதீன்

இலக்கியப் படைப்புகள் சமூக மாற்றத்திற்கான பங்களிப்பை வழங்கும் வகையில் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் எழுத்துத்துறையில் கால்பதித்தவர் திக்குவல்லை கமால். தன் படைப்புகள் மூலம் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியப் புலத்தில் இன்று ஒரு தலைசிறந்த படைப்பிலக்கிய கர்த்தாவாக திக்குவல்லை கமால் திகழ்கின்றார் என்றால் அதுமிகையில்கலை.

அவரின் படைப்புகள் கடந்த காலங்களில் பல்வேறு கோணங்களில் பல விமர்சகர்களாலும் ஆய்வு செய்யப்பட்டும், பேசப்பட்டும் வந்துள்ளமை அவரது எழுத்தாண்மைக்குச் சான்றாகும் அந்த வகையில் "ஜீவநதி" அவரைப் பற்றிய சிறப்பு மலரை தயாரித்து வெளியிடுவது மிகப் பொருத்தமான செயற்பாடு மட்டுமல்ல காலத்தின் தேவை கருதிய பணியுமாகும்.

தனக்கென ஒரு தனித்துவமான நடையைக் கையாண்டு கடந்த அரை நூற்றாண்டுக்கும் அதிக காலமாக எழுத்துலகில் ஓயாது இயங்கி வரும் திக்கு வல்லை கமால் அவர்கள் இதுவரை எழுபத்தைந்து நூல்களை வெளிக்கொணர்ந்த சாதனையாளராக எம்மத்தியில் பிரகாசிக்கின்றார். நாவல், சிறுகதை, கவிதை, சிறுவர் இலக்கியம், மொழிபெயர்ப்பு வானொலி நாடகம் எனப் பல்வேறு பரிமாணங்களுடன் இத்துறையில் முத்திரை பதித்த மூத்த எழுத்தாளராக திக்குவல்லை கமால் விளங்குகின்றார்.

தென்னிலங்கையில் சிங்கள மொழி பேசும் பெரும்பான்மை இன மக்கள் வாழும் திக்குவல்லை யைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். பாடசாலையில் கற்கும் காலத்திலேயே வாசிப்பின் மீதும் எழுத்தின் மீதும் தீராத தாகம் கொண்டவராக விளங்கினார். மாணவப் பருவத்திலேயே எழுத்துத்துறையில் தடம்

பதிக்கத் தொடங்கி இன்றுவரை எழுதிக் கொண்டிருப்பவர். இவரின் முயற்சிக்கு அடித்தளமிட்டு ஊக்கமூட்டியவர்களுள் முக்கியமானவர்களாக இவருக்கு கற்பித்த கவிஞர் ஏ. இக்பால், மர்ஹூம். எம். எச். எம். ஷம்ஸ், இரா. சந்திரசேகரன் ஆகியோரை எப்போதும் நினைவு கூறத் தவறுவதில்லை. மேலும் தனக்கு ஊக்கமளித்த அமரர் டொமினிக் ஜீவாவையும் மல்லிகையையும் என்றும் மறக்காமல் தன் நெஞ்சில் பதித்துள்ளார்.

1970 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் தினபதி, ராதா, இன்லான், மலர், மித்திரன் போன்ற பத்திரிகைகளில் ஏராளமான கவிதை, கதைகளை எழுதியவர். தன் பெயருடன் ஊரின் பெயரை இணைத்து திக்குவல்லை கமால் என்ற பெயரில் ஆக்கங்களை படைத்து இளம் வயதிலேயே எழுத்தாற்றலை வெளிக் காட்டியதோடு திக்குவல்லை என்ற அதிகம் அறிமுகமில்லாத ஒரு ஊரை உலகம் பூராகவும் தெரியப்படுத்திய பெருமையும் இவரைச் சாரும். அவசியமின்றி யாருடனும் அதிகம் கதைப்பதைத் தவிர்த்துக் கொள்வார். மேடையில் பேசும்போது தவிர வேறு எவ்விடத்திலும் அதிக சத்தமாக கதைப்பதை நான் அறியவில்லை. எப்போதும் மென்மையான குரலிலேயே அவரின் கதையாடல்கள் இருக்கும் யாரும் தன்னை உயர்த்திப் பேசுவதை விரும்பாத தன்னடக்கமிக்க எல்லோராலும் விரும்பப்படுகின்ற ஒருவராகவே இற்றைவரை அவரைக் காணுகின்றேன். இப்படி அவரின் சுயத்தை எழுதுவதென்றால் இன்னும் நீண்டு கொண்டே போகும்.

இத்தகைய ஒரு பண்பட்ட எழுத்தாளரின் படைப்புக்கள் பற்றிய விடயங்களை குறிப்பிடுவதைத் தவிர்த்து அவருடன் பழகிய அனுபவங்களையும் எழுத்தாளர்களுடன் அவர் கொண்டுள்ள உறவையும் எடுத்துரைப்பது இவ்விடத்தில் பொருத்தமானது என நினைக்கின்றேன். கமால் அவர்களுடனான கமார்

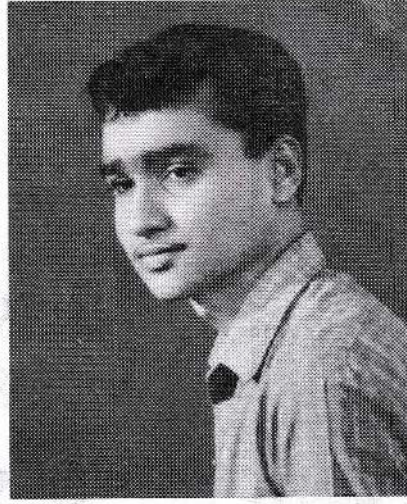
ஐம்பது வருடகால நட்பும் உறவும் எனக்கு இதனை எழுதுவதற்குப் போதுமான தகுதியாகும் எனக் கருதுகின்றேன்.

1973ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம்தான் பலாலி ஆசிரியர் கலா சாலையில் நான் இவரை முதலில் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. சமகாலத்தில் நானும் இவருடன் ஒன்றாகப் பயிலும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமையை பெரும் பாக்கியமாகவே நினைக்கின்றேன். இக்காலப்பகுதியில் எம்மோடு அங்கு அன்பு ஐவஹர்ஷா, கலைவாதி கலீல், ஜவாத் மரைக்கார், ஏ.பீர்முகம்மது போன்ற இன்னும் பல இலக்கியவாதிகளும் பயிற்சிபெற வந்திருந்தனர். இவர்களுள் நானும் ஒருவனாக இணைந்து கொண்டமை எனக்குக் கிடைத்த ஒரு எதிர் பாராத அதிசய நிகழ்வே. இவர்களின் உறவும் நட்பும் எனக்கு கிடைத்திராவிடில் எழுத்துத் துறையில் இற்றைவரை என்னால் இயங்கியிருக்க முடியுமோ என்பது சந்தேகமே. திக்குவல்லை கமால் அவர்களை ஆசிரியர் கலாசாலை வருமுன்னரே அவரின் படைப்புக்கள் மூலமாக நான் அறிந்திருந்தேன். அக்காலத்தில் அவரது ஆக்கங்களை தின்பதி, ராதா பத்திரிகைகள் மூலம் வாசித்து அவர் மீதான ஒரு பற்றுதலை என் உள்ளத்தில் உருவாக்கி இருந்தேன்.

மேலும் கமால் அவர்கள் அக்காலப்பகுதியில் கவிதைகளிலேயே அதிக நாட்டம் காட்டி வந்ததால் அனைவருக்கும் கவிஞராகவே அவர் அறிமுகமாகியிருந்தார். தனது இருபத்துஇரண்டு வயதுக்குள் அவரது பதினமகாலப் பருவத்தில் எழுதிய கவிதைகள், சிறுகதைகள் மிகக் கூடுதலானவைகள் மட்டுமல்ல கனதியானவையாகவும் இருந்தமையால் கமால் என்ற பிம்பத்தை நான் உட்பட பலரும் முதிர்ச்சியான அனுபவ மிக்க ஒருவராகவே கற்பனை செய்திருந்தோம்.

அவரை முதன்முதலாக சந்தித்து என்னை அறிமுகப்படுத்தியபோது 1970இல் தின்பதி தினமொரு சிறுகதைத் திட்டத்தில் நான் எழுதிய சிறுகதையினை என்னிடம் ரூபகப் படுத்தியதும் உண்மையில் நான் பிரமித்துப் போனேன். எழுதுவதோடு மட்டுமல்லாமல் ஏனைய எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களையும் வாசித்து அவர்களைப் பற்றிய பின் புலங்களையும் அறிந்து வைத்துள்ள அவரின் அபார ஆற்றல் என்னை வியக்க வைத்தது.

ஒரே கல் லூரியில் வெவ்வேறு துறைகளில் நாங்கள் கற்றபோதும் ஓய்வு நேரங்களில் சந்தித்துக் கொள்வோம். அச்சமயம் இலக்கிய விடயங்கள் மட்டுமல்லாது அரசியல், கலை,

சினிமா, நாட்டு நிலைமை என எங்கள் உரையாடல் சுவாரஸ்யமாகத் தொடரும். இச்சந்திப்புக்களில் அன்பு ஐவஹர்ஷா, ஜவாத் மரைக்கார், கலைவாதி கலீல் ஆகியோரும் கலந்துகொள்வார்கள்.

நாங்கள் ஐவரும் இலக்கியம், சமூக, அரசியல் சிந்தனைகளில் கருத்தொருமித்தவர்களாக இருந்தமையால் எங்கள் உறவும் புரிந்துணர்வுடன் வளர்ந்தது. அனேகமாக நாங்கள் ஒன்றாகவே எங்கும் செல்வோம். இதன் காரணமாக எங்களை "பலாலி பஞ்ச பாண்டவர்கள்" என ஏனைய நண்பர்கள் பட்டம்

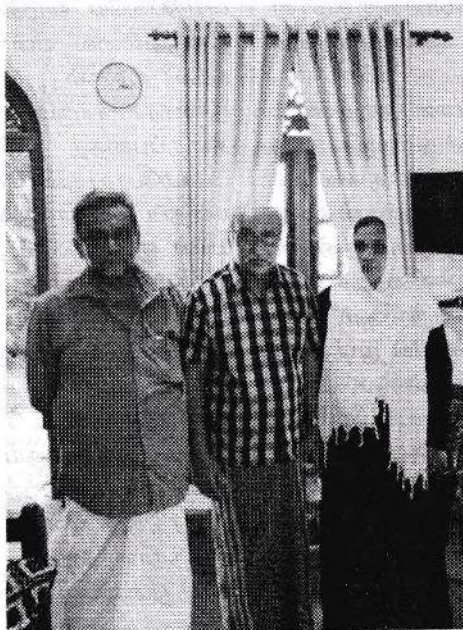
சூட்டி அழைத்தனர். அந்த நட்பு எம்மிடையே இன்றுவரை தொடர்கிறது.

சோஷலிச சித்தாந்த சிந்தனைகள் அரசியலிலும் மக்கள் மத்தியிலும் செல்வாக்குப் பெற்ற காலகட்டம் அது. இடதுசாரித்துவ கருத்துக்களில் ஆர்வமுடையவர்களாக நாங்கள் இருந்ததால் எங்கள் வாசிப்பும் தேடலும் அதைச்சார்ந்ததாகவே அதிகம் இருந்தது. விடுமுறை நாட்களில் யாழ் நகருக்குச் செல்வதை நாம் வழமையாகக் கொண்டிருந்தோம். இதில் கமால் ஐவஹர்ஷாவுடன் நானும் இணைந்து கொள்வேன். என்னுடைய நகைச்சுவையான கதைகள், துடுக்குத்தனம் என்பன அவர்களுக்கு மிகவும் பிடிக்கும். அதனால்தான் என்னை அவர்கள் எப்படியும் அழைத்துச் செல்வார்கள். யாழ் நகருக்கு சென்றதும் திக்குவல்லை கமால் முதலில் செல்வது பூபாலசிங்கம் புத்தக சாலைக்கே. அங்கே சில பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளை வாங்கியதும் கே.கே.எஸ் வீதி ஒழுங்குகையில் அமைந்ததுள்ள திரு.டொமினிக் ஜீவா அவர்களின் மல்லிகை காரியாலயத்திற்கு சென்று ஜீவா அவர்களுடன் நட்பு இலக்கிய விவகாரங்களைப் பற்றி உரையாடுவார். அத்தோடு அங்கு கடமையாற்றும் அச்சக் கோப்பாளரான திரு சந்திரசேகரன் அவர்களையும் நலம் விசாரித்து

உரையாடத் தவறுவதில்லை. பின் சிரித்திரன் காரியாலயத்துக்குச் சென்று அதன் ஆசிரியர் சுந்தர் அவர்களையும் சந்தித்து பல விடயங்கள் பற்றியும் ஆர்வமுடன் உரையாடுவார். ஒவ்வொரு வார விடுமுறையிலும் பொதுவாக எழுது நிகழ்ச்சிநிரல் இவ்வாறாகத்தான் அமைந்திருக்கும்.

டொமினிக் ஜீவா, சிரித்திரன் சுந்தர் ஆகிய முதுபெரும் எழுத்தாளர்களின் அறிமுகம் அப்போது எனக்கு இல்லாததால் அதிகம் பேசாமல் உரையாடலை அவதானித்துக் கொண்டிருப்பேன்.

இந்த இலக்கியவாதிகளை மட்டுமல்ல பின்னாட்களில் கே.டானியல் எம்.எச்.எம். ஷம்ஸ், எச்.எம்.பி. மொஹிதீன், மு.பசீர்

போன்ற இன்னும் பல இலக்கிய ஆளுமைகளை எனக்கு அறிமுகப்படுத்தி என் இலக்கியப் பார்வையினை விசாலமாக்கிய உன்னத தோழமையாக திக்குவல்ல கமால் காணப்படுகின்றார்.

மேலும் அக்காலப்பகுதில் யாழ்ப்பாணத்தின் பல பகுதிகளிலும் இடம்பெறும் இலக்கிய நிகழ்வுகள், விழாக்கள், நூல் வெளியீடு களிலும் அவர் பங்குபற்றத் தவறுவதில்லை. சில நிகழ்வுகளில் முக்கிய பேச்சாளராகவும் கலந்து கொண்டு உள்ளார். அத்தோடு மூத்த எழுத்தாளர்களின் வீடுகளுக்கும் தேடிச் சென்று அவர்களை சந்தித்து கதைப்பதிலும் நலன் விசரிப்பதிலும் விருப்பமுடையவராக இருந்தார். சிலநேரங்களில் நானும் அவருடன் செல்வதுண்டு.

மஹாகவி உருத்திர மூர்த்தியின் மகன் சேரன், ஆதவன் போன்றோர் தெல்லிப்பளை மகாஜனக் கல்லூரியில் உயர்வகுப்பில் கல்விகற்றுக் கொண்டிருந்த காலம் அது. திக்குவல்ல கமால் பலாலியில் இருப்பதை எப்படியோ அறிந்து இவரைச் சந்திப்பதற்காக தாங்கள் தயாரித்த கையெழுத்துச் சஞ்சிகையுடன் கலாசாலைக்கு வந்திருந்தனர். கமால் அவர்களைக் கண்டதும் மகிழ்சியுடன் தங்களை அறிமுகப்படுத்திய பின் தமது தந்தையாரின் கவிதைகள் பற்றியெல்லாம் மகிழ்ச்சியோடு சேரன் கதைத்தார். அத்தோடு தான் கொண்டுவந்த கையெழுத்துச் சஞ்சிகையைக் காட்டி கமால் அவர்களிடம் இருவரும் பல ஆலோசனைகளையும் பெற்றுக் கொண்டனர்.

இன்று சேரன் அவர்கள் புலம்பெயர் இலக்கிய வாதியாகவும் ஆய்வு, படைப்பிலக்கிய துறைகளில் தமிழ் உலகம் பூராகவும் பேசப்படும் ஒருவராக இருக்கும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் இந்த சம்பவமும் ஞாபகத்தில் வருகிறது. இவர்கள் மட்டுமல்லாது யாழ் தீபகற்பத்தில் அன்றைய இளம் எழுத்தாளர்கள் பலரும் கமால் அவர்களுடன் தொடர்பு கொள்வதில் அதிக அக்கறையாய் இருந்ததையும் காணமுடிந்தது. அந்தளவிற்கு இளம் வயதிலேயே தன் எழுத்தாற்றலால் அன்றே திக்குவல்ல கமால் பிரபல்யம் பெற்றிருந்தார்.

எங்களது பலாலி கல்லூரி காலத்தில் யாழ்ப்பாண நூலக மண்டபத்தில் இடம் பெற்ற இலக்கிய ஒன்றுகூடலும் ஒரு முக்கிய நிகழ்வாகும். இதனை டானியல் அன்ரனி, பாலகிரி, ராதேயன், சசி.கிருஷ்ணமூர்த்தி போன்றோர் ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். அதில் கலந்து கொள்வதற்காக கமால் அவர்களுடன் நானும் அன்பு ஜவஹர்ஷாவும் சென்றிருந்தோம். இந்நிகழ்வில் “செம்மலர்கள் இலக்கிய வட்டம்” என்ற பெயரில் ஒரு இலக்கிய அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டு இதன் மூலம் “அணு” என்ற பெயரில் மாதாந்த சஞ்சிகையும் வெளியிடுவதென தீர்மானிக்கப்பட்டது. இக்குழுவில் ஒருவராக திக்குவல்ல கமாலும் தெரிசெய்யப்பட்டார். அணு மூன்று அல்லது நான்கு இதழ்கள்தான்

வெளிவந்ததாக பின்னர் அறியமுடிகிறது.

பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலைக்கு வருவதற்கு முன்னர் கமால் அவர்கள் தனது ஊரில் “திக்குவல்ல எழுத்தாளர் சங்கம்” என்ற இலக்கிய அமைப்பில் ஒரு முக்கிய உறுப்பினராக இருந்தார். 1973 இல் அச்சங்கத்தின் ஆண்டு விழாநடைபெற ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்ட போது அவர் பலாலியில் இருந்தபடியே அவ்விழாவிற்கு “பூ” என்ற நினைவு மலரை மிகச் சிறப்பான முறையில் உருவாக்கி அதனை வெளியிட்டு வைக்கும் முயற்சியில் கடினமாக உழைத்தார். இவ்விழாவிற்கு திரு. டொமினிக் ஜீவா அவர்களுடன் நானும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மாத்தறை வரை புகையிரதம் மூலம் சென்ற பயண நினைவுகள் இன்னும் நெஞ்சில் நிலைத்துள்ளன.

பலாலியில் இருக்கும்போதுதான் அவரின் முதலாவது இலக்கியப் படைப்பான “எலிக் கூடு” என்ற புதுக்கவிதை தொகுப்பு வெளியிடப்பட்டது. இலங்கையில் வெளியான முதலாவது புதுக்கவிதை தொகுப்பு என்ற பெருமையும் இதற்குண்டு. இந்த எலிக் கூடு தொகுப்பை அச்சிடுவதற்காக தெல்லிப்பளையில் உள்ள குகன் அச்சகத்திற்கு அவருடன் பலதடவைகள் நானும் சென்று வந்துள்ளேன். அவரின் கவித்துவத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாக இத்தொகுப்பில் உள்ள ஒரு கவிதை,

ஆயிரமாய் பணச்செலவு

பிணத்திற்கா...

கம்மா புதைத்துவிட்டு

தெருவோரக் கிழத்தைக் கைதூக்கு.

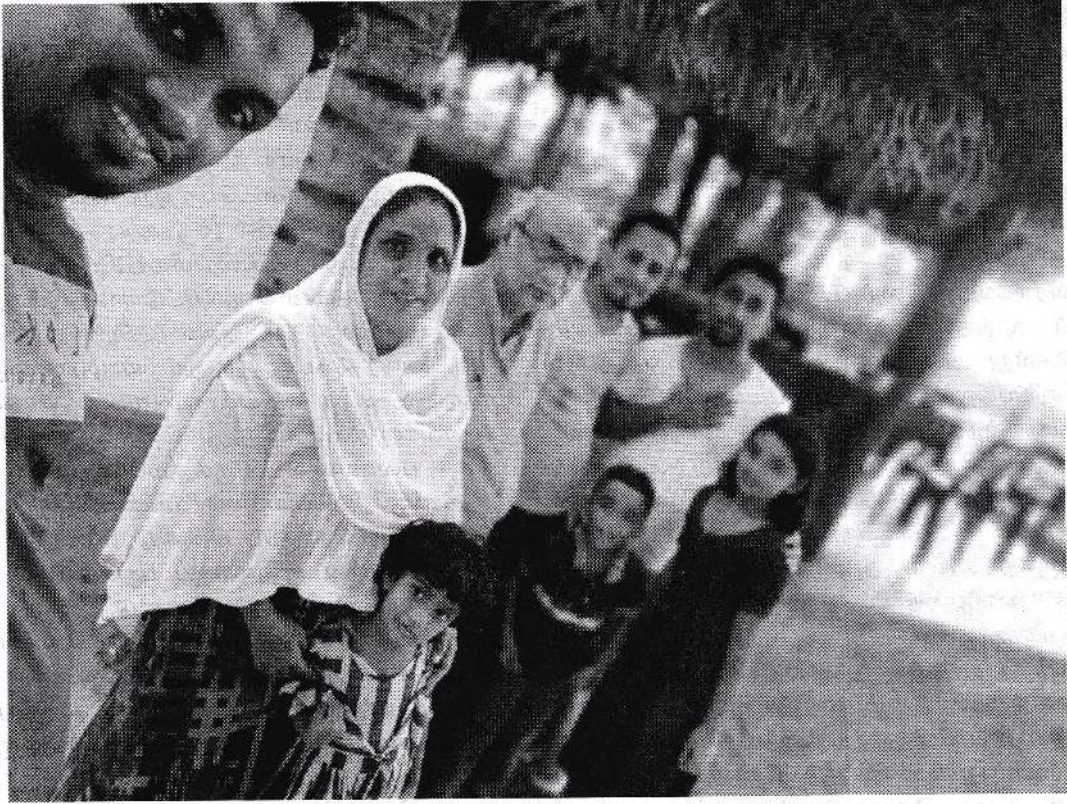
இதேபோன்று குறைந்த எண்ணிக்கையான வரிகளில்தான் அக்கால கவிஞர்களால் சிறந்த படிமம், குறியீடு, உருவகங்களுடன் கவிதைகள் எழுதப்பட்டன. எலிக் கூடுவிலுள்ள கவிதைகளும் பெரும்பாலும் இத்தகையவை.

புதுக் கவிதைகளின் வரவும் எழுச்சியும் உச்சம் பெற்ற காலம் அது. அப்போது தென்னிந்தியாவிலிருந்து புதுக்கவிதைக்கென பல சிற்றிதழ்கள் வெளிவந்த வண்ணமிருந்தன இதில் வானம்பாடி, க-ச-ட-த-ப-ற, அஃகு, ஏன் போன்ற சிற்றிதழ்களை முக்கியமாகக் குறிப்பிடலாம். இவை அனைத்தையும் கமால் அவர்கள்

தேடி வாங்கிப் படிப்பதோடு எங்களுக்கும் தந்துதவுவார் இதன் காரணமாக வானம்பாடி குழுவினருடன் அவருக்கு நெருக்கம் ஏற்பட்டது. அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட ஈழத்து கவிதைச் சிறப்பிதழுக்கு பொறுப்பானவர்களின் ஒருவராக இவரும் தெரிவு செய்யப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

அன்றைய காலப்பகுதியில் பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலையின் முஸ்லிம் மஜ்லிஸ் சார்பாக ஒவ்வொரு வருடமும் “யாழ்ப்பிறை” என்ற பெயரில் ஒரு ஆண்டு மலர் வெளியிடுவது வழமை. 1974 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பிறைக்கு ஆசிரியராக திக்குவல்ல கமால் தெரிவு செய்யப்பட்டார். அவ்வாண்டு

கமாலுக்கு பலசிறப்புகள் தரப்படவேண்டும். பாரம்பரியத் தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்கு வெகு தொலைவில், சிங்கள மொழி பேசும் மக்கள் குழலிலுள்ள கிராமத்தில் தமிழைப் பாதுகாத்து வரும் முஸ்லிம் மக்களிடையே இருந்து படைப்பிலக்கியத்தை உருவாக்கி வருபவர் அவர். நிறைய வசதியீனங்களிடையே நிறைவான படைப்பாளியாக அவர் பரிணமித்திருப்பது மிகவும் பெருமையான விஷயம். நவீன ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு தெற்கே வாழும் இவர் போன்ற எழுத்தாளர்களைப் பெருமையோடு குறித்துக் கொண்டு தான் பின்னுள்ள காலத்துக்கு நகர வேண்டும்.
- செ.யோகநாதன் -

யாழ்ப்பிறையை தரமான காத்திரமிக்க மலராக வெளியிடும் முயற்சியில் அதிக கவனம் செலுத்தினார். தனது எண்ணம் போலவே யாழ்ப்பிறையின் அட்டைப் படத்தை கருத்துமிக்கதாக உருவாக்கினார். சர்வதேசக் கவிஞர் அல்லாமா இக்பால் அவர்களின் உருவப் படத்தோடு அவர் எழுதிய “உழவனுக்கு உதவாத நெற்களஞ்சியங்களை தீயிட்டுப் பொசுக்குவோம்” என்ற உணர்வுட்டும் கவிதையையும் வைத்து மிகச்சிறப்பான அட்டைப்பட மலராக வடிவமைத்ததை அப்போது பலரும் பாராட்டிப் பேசினர். ஆசிரியர் பயிற்சி முடித்து வெளியேறிய பின்னரும் இவரின் இலக்கிய செயற்பாடுகள் முற்றுப் பெறவில்லை. 1980 ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் எச்.எம்.பீ.மொஹிதீன் அவர்களுடன் இணைந்து கொழும்பில் அகில இலங்கை முஸ்லீம் எழுத்தாளர் சம்மேளனத்தை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டார். இதன் மூலம் “அபியுத்தன்” என்ற பெயரில் ஒரு மாத இதழும் வெளியிடப்பட்டது.

இலக்கிய நண்பர்கள் ஐவரும் வெவ்வேறு ஊர்களில் பிரிந்து வாழ்ந்தாலும் வானொலி கவியரங்குகள், இலக்கிய நிகழ்வுகள், ஆசிரியர் தொழிற் சங்க கூட்டங்கள் என்பனவற்றிற்கெல்லாம் அனைவரும் கொழும்பில் அடிக்கடி சந்தித்துக் கொள்வோம். கமால் அவர்கள் கொழும்புக்கு அண்மையில் வசித்ததால் அவரின் வருகை எப்போதும் தவறாது இருக்கும்.

ஒரு சமூகத்தின், பிரதேசத்தின் வரலாற்றை அறிவதற்கும் தொன்மைகளை பதிவு செய்வதிலும் இலக்கிய படைப்புக்களின் பங்கும் கணிசமானது. அந்த வகையில் தான் வாழும் பிரதேசத்தையும், அவர்களின் வாழ்வியலையும், பண்பாட்டுக் கோலங்களையும், பேச்சு வழக்கையும் தனது கதைகளில் கையாள்வதில் கமால் அதிகம் அக்கறை காட்டுபவராக இருந்தார். இதனால் அக்காலப் பகுதியில் ஒரு சிலரின் எதிர் விமர்சனங்களையும் அவர் எதிர் நோக்க நேரிட்டது.

அதாவது அவரது கதைகளில் வரும் கதாபாத்திரங்களின் உரையாடல் தென்னிலங்கை மக்களின் பேச்சு வழக்கில் அல்லது சோனகத் தமிழில் இருப்பதால் புரிந்துகொள்ள முடியாதவை என்பதே அக்குற்றச் சாட்டாகும். இதற்கு அப்போதே கமால் அவர்களால் தகுந்த பதில் வழங்கப்பட்டது.

ஜெயகாந்தன் அவர்களின் கதைகளில் வரும் சென்னை சேரிப்புறத்து மக்களின் பேச்சு வழக்கையும், யாழ்ப்பாணம் மட்டக்களப்பு பகுதி மக்களின் பேச்சு வழக்கையும் கதைகளில் வாசிக்கும்போது இந்தக் குற்றச்சாட்டை ஏன் வைக்கவில்லை. எனக் கேட்டு அவர்களுக்கு சாட்டையடி கொடுத்தார்.

எல்லோருக்கும் புரியும் வகையில், அல்லது தூய தமிழில் யதார்த்தத்திற்கு முரணாக உரையாடல் களை மாற்றுவதன் மூலம் அப்படைப்பின் சிறப்பே சிதைத்துவிடும் என்பதையும் அதன்போது அவர் தெளிவுபடுத்தியிருந்தார். அதன் பிறகு இதுபற்றிய எவ்வித விமர்சனமும் எழவில்லை.

தான் கொண்ட இலட்சியத்தின் வழியில் ஒரே நேர் கோட்டில் பயணித்து இற்றைவரை எழுபத்தைந்து நூல்களை வெளியிட்டு சாதனை படைத்துள்ள திக்கு வல்லை கமால் அவர்கள் இதற்காக பல விருதுகளைப் பெற்றபோதும் அவைகள் எதனையும் அவர் விளம்பரப் படுத்தியதில்லை. இத்தகைய பெருமைமிக்க ஒரு எழுத்தாளமைக்கு சிறப்பு மலர் வெளியிடும் ஜீவநதியைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

அனைவராலும் போற்றப்படும் பெரும் எழுத்தாளராக இன்று எம்மத்தியில் எவ்வித ஆர்ப்பாட்டமுமின்றி தன்னடக்கத்தோடு வாழும் திக்குவல்லை கமால் அவர்களின் எதிர்கால வாழ்வுமகிழ்ச்சியாக அமையவும், எழுத்துலகில் இன்னும் பல உயர்வான விருதுகள் பெற்று விருதுகளுக்கு பெருமை சேர்க்கவும் நாம் அனைவரும் அவரை உளமார வாழ்த்துவோம்.

மல்லிகை கஸ்டெடுத்த தென்னிலங்கை இலக்கிய முத்து திக்குவல்லை கமால்

முருகபுபதி

இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் என்றாலே அவர்கள் “வர்த்தக சமூகத்தினர்தான்” என்ற கணிப்பு பொதுவானதாக நிலைபெற்றிருந்த காலத்தை மாற்றி எழுதியவர்கள் தென்னிலங்கை முஸ்லிம் இலக்கிய வாதிகள்.

அவ்வாறான மாற்றத்திற்கு அச்சமுகம் கல்வி மீது கொண்டிருந்த நாட்டம்தான் அடிப்படைக்காரணம். அவர்கள் மத்தியிலிருந்து ஆசிரியர்கள், அறிஞர்கள், பேராசிரியர்கள், கலைஞர்கள், படைப்பாளிகள், மொழி பெயர்ப்பாளர்கள் தோன்றினார்கள்.

இலங்கையில் பெரும்பான்மையினத்து பெளத்த சிங்கள மக்கள் செறிந்து வாழ்ந்த பிரதேசங்களில் அவர்கள் தமிழில் பேசினார்கள். எழுதினார்கள். அத்துடன் சிங்களம் பேசுவதற்கும் எழுதுவதற்கும் தெரிந்துகொண்டார்கள்.

அதனால் எழுத்து தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அவர்களும் உந்துசக்திகளாக மாறினார்கள். தென்னிலங்கையில் மாத்தறைக்கு சமீபமாக இருக்கும் திக்குவல்லை என்ற ஊரின் பெயரை தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு பிரசித்தம் செய்த முன்னோடியாக எம்மத்தியில் திகழ்ந்துகொண்டிருப்பவர்தான் இலக்கிய நண்பர் திக்குவல்லை கமால்.

இவரை எமக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர் மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா.

தென்னிலங்கையின் ஒரு கடலோரக்கிராமம் தமிழ் இலக்கியத்தில் தனது பெயரை தக்கவைத்துக் கொண்டதற்கு திக்குவல்லை கமாலும் பிரதான காரணம்.

எழுத்தாளர்கள் ஏ. இக்பால், சந்திரசேகரன் ஆகியோரிடம் கல்வி கற்றிருக்கும் திக்குவல்லை கமாலின் இயற்பெயர் முகம்மது ஜலால்தீன் முகம்மது கமால். 1950 ஆம் ஆண்டு, திக்குவல்லையில் பிறந்திருக்கும் கமால், அவ்வூர் மக்களின் பேச்சுத்தமிழை இலக்கியத்திற்கு வரவாக்கியவர். அவற்றை நாம் முதலில் மல்லிகை ஊடாகவே படித்து தெரிந்து கொண்டோம்.

1970 களில் தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் புதுக்கவிதைத்துறை பெரும் வீச்சாக வளர்ந்தபோது, புதுக்கவிதையை ஏற்கலாமா? நிராகரிக்கலாமா? என்ற சர்ச்சைகளும் எழுந்தன.

அதனை குளியலறை முணுமுணுப்புகள் என்றும், ஆற்றுவெள்ளம் எனவும் சிலர் எதிர்வினையாற்றினார்கள். ஆனால் புதுக்கவிதை புற்றீசல்போன்று பரவியது.

இரண்டு வரிகளில் பல அர்த்தங்கள் தரக்கூடிய புதுக்கவிதைகளும் வந்தன.

வல்லிக்கண்ணன், புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் என்ற தொடரையும் எழுதினார். பின்னர் அத்தொடரும் நூலாகியது. தமிழகத்தில் வானம்பாடிகள் இந்தத் துறையில் சிறகடித்துப்பறந்தனர். புதுக்கவிதைகளுக்காகவும் சிற்றேடுகள் மலர்ந்தன.

மல்லிகையில் நான் எழுதத்தொடங்கிய 1972 காலப்பகுதியில் தென்னிலங்கையிலிருந்து பல படைப்பாளிகளும் அறிமுகமாகியிருந்தனர். இலங்கையில் அவ்வேளையில் எனக்கு படிக்கக்கிடைத்த முதலாவது புதுக்கவிதை நூல் எலிக்குடு. அதனை நூல் எனச்

சொல்வதிலும் பார்க்க சிறிய பிரசுரம் என்று சொல்வது தான் பொருத்தம்.

சின்னச்சின்ன கவிதைகளுக்கு அத்தகைய சிறுபிரசுரங்கள் போதுமானதாகவுமிருந்தது.

இந்திய சுதந்திரம் என்ற தலைப்பில் தமிழ் நாட்டில் ஒருவர் எழுதிய புதுக்கவிதை இவ்வாறிருந்தது: இரவிவிலே வாங்கினோம்

இன்னும் விடியவேயில்லை

அந்த இரண்டு வரிகளுக்குள்ள்தான் எத்தனை அர்த்தங்கள். அதனைப்படித்த பின்னர்தான், இந்தியாவுக்கு சுதந்திரம் கிடைத்ததே ஒரு இரவுவேளையில் தான் என்ற உண்மையும் தெரிந்தது.

இரத்தினச்சுருக்கமாக இவ்வாறு இலங்கையில் புதுக்கவிதைகள் எழுதியவர்களின் வரிசையில் மல்லிகை மற்றும் தினகரன், வீரகேசரி, தினபதி, சிந்தாமணி முதலான இதழ்களில் இடம்பெற்றவர்களில் ஒருவரான திக்குவல்லை கமால், அந்தத்துறையுடன் மாத்திரம் நிற்கவில்லை. சிறுகதைகள், தொடர்கதைகள், கட்டுரைகளும் எழுதினார்.

எமது நீர்கொழும்புருக்கு சமீபமாகவிருந்த மினுவாங்கொடையில் உடுகம்பொல என்னுமிடத்தில் கொரஸ் என்ற கிராமத்தில் ஸ்ரீ சுதர்மாணந்த விகாரையின் பிரதம குருவாக விளங்கிய பண்டிதர் வண. ரத்னவன்ஸ தேரோ அவர்களிடமும் அந்த எலிக்கூடு சென்றது.

அவர் அச்சமயம் தமிழ் படிப்பதில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். அவருக்கு கமாலின் கவிதைகளை படிப்பதில் சிரமங்கள் இருக்கவில்லை. உடனே அதனை சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்துவிட்டு என்னிடம் காண்பித்தார்.

இச்செய்தி மல்லிகை ஊடாக பரவியதும், கமால் உற்சாகமடைந்தார். வண. ரத்னவன்ஸ தேரோ எமது நீர்கொழும்பு இலக்கிய வட்டத்திலும் இணைந்து

துணைத்தலைவரானார்.

இந்தத் தகவல்கள் இன்றைய இளம்தலைமுறை எழுத்தாளர்களுக்கு புதியதாகவே இருக்கும்.

மேற்கிலங்கையில் ஒரு கடலோர நகரத்தில் வாழ்ந்த எமக்கும் தென்னிலங்கையில் மற்றும் ஒரு கடலோரக்கிராமத்தில் வாழ்ந்த கமாலுக்கும் இலக்கிய உறவுப்பாலத்தை அமைத்தது மல்லிகை.

திக்குவல்லை எழுத்தாளர் சங்கத்தை உருவாக்குவதிலும் கமாலுக்கு பெரும் பங்கிருந்தது. இந்த அமைப்பு "பூ" என்ற ஒரு எழுத்தில் அமைந்த புதுக்கவிதை ஏட்டையும் வெளிக்கொணர்ந்தது.

இவ்வாறுதான் இலக்கியவாதி திக்குவல்லை கமாலுடன் எனக்கு நட்புறவு தொடங்கி, இற்றை வரையில் எந்தவொரு விக்கினமும் இல்லாமல் ஆரோக்கியமாக தொடர்கிறது.

என்னைவிட ஒரு வயது மூத்தவர். சமகால இலக்கிய நண்பர். தென்னிலங்கையில், தர்கா நகர் சாகிறா கல்லூரியில் இவர் படிக்கின்ற காலத்திலேயே இலக்கியத்துறையில் பிரவேசித்தவர்.

அங்கு மாணவர்கள் மத்தியில் ரோணியோ அச்சுப்பதிப்பில் வெளியான சுவை என்ற இதழில் எழுதத் தொடங்கியவர் இன்னமும் தரித்து நிற்கவில்லை. அயராமல் எழுதிக்கொண்டே இருப்பவர். புதுக்கவிதையில் தொடங்கிய இவரது இலக்கியப் பயணம் சகோதர சிங்கள இலக்கியங்களை தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கும் வரையில் வந்திருக்கிறது.

முன்னர் வெளியான சிரித்திரன், மல்லிகை, தினபதி, சிந்தாமணி, ராதா, இன்லான் ஆகியவற்றிலும் தற்போது வெளியாகும் ஞானம், ஜீவநதி, படிகள் வரையில் இவரது ஆக்கங்கள் இடம்பெற்றன.

தமிழக வானம்பாடி, தாமரை, செம்மலர் முதலானவற்றிலும் எழுதியவர்.

எலிக்கூடு (புதுக்கவிதை) கோடையும் வரம்பு

களை உடைக்கும் குருட்டு வெளிச்சம், விடுதலை, விடை பிழைத்த கணக்கு, வரண்டு போன மேகங்கள், முட்டைக் கோப்பி, புதியபாதை, முதலான சிறுகதைத் தொகுதிகளையும் - ஒளி பரவுகிறது, நச்சு மரமும் நறுமலர்களும் , பாதை தெரியாத பயணம், உதயக் கதிர்கள் ஆகிய நாவல்களையும் - பிறந்த நாள் (சிறுவர் இலக்கியம்), மல்லிகை ஜீவா மனப்பதிவுகள் (கட்டுரை), நிராசை (வானொலி நாடகங்கள்) உதயபுரம் (சிறுவர் இலக்கியம்) ஆகியனவற்றையும் வரவாக்கியிருப்பதுடன், சில சிங்கள படைப்புகளையும் தமிழுக்கு அழைத்து வந்துள்ளார்.

இவை தவிர தினகரன் தினப்பதிப்பிலும் வாரமஞ்சரியிலும் சில தொடர்கதைகளும் எழுதியவர்.

அவை:

குருதட்சணை

- சிங்கள மூலம்: தென்கமழைவீர்தன.

தொடரும் உறவுகள்

- சிங்கள மூலம்: சிட்னி மார்க்கஸ் டயஸ்.

வெற்றியின் பங்களிகள்

- சிங்கள மூலம்: விமலதாஸ முதலிகே.

வெற்றிமழை - புதினம்,

சிங்கள மூலம்: குணரத்தின ஏக்கநாயக.

கங்கைக் கரைக் காடு - புதினம்,

சிங்கள மூலம்: சோமவீர சேனாநாயக்க.

இவற்றுள் ஒளி பரவுகிறது, உதயபுரம் என்பன இலங்கை சாகித்திய விருதுகளைப்பெற்றுள்ளன.

இவருக்கு, முஸ்லிம் கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சு இலக்கிய வித்தகர் பட்டமும் கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சு கலாபூஷணம் பட்டமும் வழங்கியுள்ளது. முட்டைக் கோப்பி சிறுகதைத்தொகுதிக்காக யாழ். இலக்கிய வட்டத்தினதும் இலங்கை இலக்கியப் பேரவையினதும் விருதுகளையும் பெற்றவர்.

பேராதனை பல்கலைக்கழக மாணவி எம். றிம்லா, தனது தமிழ் சிறப்பு பட்டத்திற்காக திக்கு வல்லை கமாலின் சிறுகதைகளை ஆய்வுக்குட்படுத்தியுள்ளார்.

எமது முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்திலும் இணைந்திருந்த கமால், பின்னாளில் சாகித்திய அமைப்பில் தமிழ் இலக்கிய ஆலோசனைக் குழுவிலும் அங்கம் வகித்தவர்.

அனாத் கம சாகிறாக் கல்லூரியில் இவர் பயின்ற காலத்தில் சுவை என்ற கவிதை இதழுக்கு இவரை நியமித்து நெறிப்படுத்திய இவரது ஆசான் ஏ. இக்பால் அவர்களையும் இன்ஸான் இதழில் இவரையும் எழுதவைத்து, இலக்கியத்தில் சமூகப் பொறுப்புணர்வை ஊட்டிவளர்த்த ஏ.ஏ. லத்தீபையும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் இதழ்கள் தேசாபிமானி, புதுயுகம் ஆகியவற்றின் ஆசிரியர்

குழுவினருந்த பி. ராமநாதன், பாடசாலையில் கற்ற வேளையில் ஆசானாக விளங்கிய சந்திரசேகர சர்மா, மல்லிகை ஜீவா ஆகியோரை தனது ஆதர்சங்களாக பெருமையுடன் குறிப்பிட்டுவரும் கமால், சிங்கள இலக்கியங்களை தமிழுக்கு வரவாக்குவதில் ஆர்வம் கொண்டதையடுத்து, சிங்கள இலக்கிய சகோதரர்களினதும் அபிமானத்துக்குரியவராகி விட்டார்.

அதிர்ந்துபேசத் தெரியாதவர். இனிய சுபாவங்களினால் இலக்கிய நண்பர்களை அவ்வணைப்பவர். அதனால் பலரதும் நெஞ்சத்திற்கு நெருக்கமானவர்.

சிங்கள இலக்கியவாதிகளுடன் இவருக்கிருந்த தொடர்பாடலை நன்கு அறிந்திருந்தமையால்தான் இவரை 2011 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் நாம் நடத்திய சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டில் மொழி பெயர்ப்பு - இலக்கியப்பரிவர்த்தனை அரங்கிற்கு இணைப்பாளராக நியமித்திருந்தோம்.

ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் மொழி பெயர்ப்பு முயற்சிகளுக்கும் அதன் பெறுபேறாக வெளிவரும் இலக்கியப் பிரதிகளுக்கும் முக்கிய பங்கிருக்கிறது. அதனை நன்கு தெரிந்துகொண்டு அமைதியாக அயராமல் இயங்கி வருபவர் திக்குவல்லை கமால்.

மூவின மக்களும் வாழும் இலங்கைத்தீவின் நான்கு திசைகளிலுமிருந்தும் இரண்டு மொழிகளிலும் இலக்கியப்படைப்புகள் வந்த வண்ணமிருக்கின்றன. அத்துடன் தமிழ் - சிங்கள சிற்றேடுகளும் வெளியாகின்றன.

இவை பற்றிய அறிமுகம் பரஸ்பரம் கிடைப்பதற்கும் திக்குவல்லை கமால் பாலமாக திகழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்.

ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்தின் பரிமாணத்தில் போர்க்கால இலக்கியம், புகலிட இலக்கியம் பேசு பொருளானபோது, அவற்றின் மூலகர்த்தாக்களை பெரும்பான்மை இனத்தவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர்களில் குறிப்பிடத்தகுந்தவர் திக்குவல்லை கமால்.

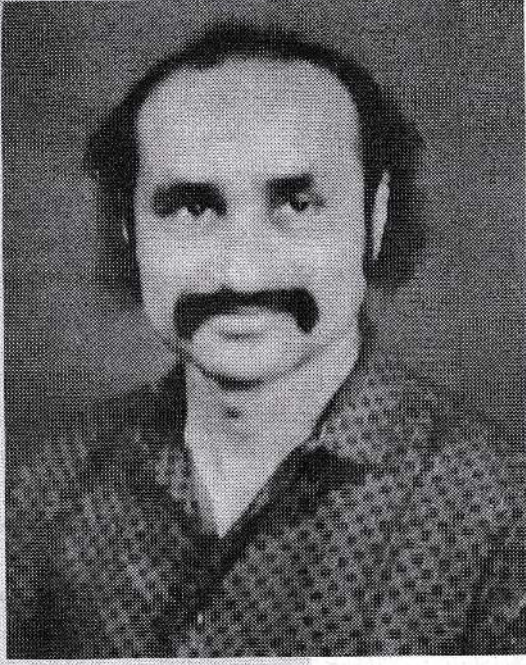
அன்று வடபுலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியான மல்லிகை இதழ் தென்னிலங்கை திக்குவல்லை பிரதேச எழுத்தாளர்களையும் மேற்கிலங்கை நீர் கொழும்பு பிரதேச எழுத்தாளர்களையும் மாத்திரம் இணைக்கவில்லை.

ஒட்டுமொத்த முழு இலங்கையிலும் வாழ்கின்ற மூவினத்தையும் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களையும் ஒன்றிணைத்துள்ளது. அதற்கும் பாலமாக விளங்கியவர் தான் திக்குவல்லை கமால்.

இதற்கெல்லாம் மூல வித்தாகத் திகழ்ந்தவர் தான் மல்லிகை ஜீவா. அவர் தென்னிலங்கையில் கண்டெடுத்து எமக்கு அறிமுகப்படுத்திய முத்துத்தான் திக்குவல்லை கமால்.

அந்தக் காலத்தில் இருந்தே நண்பர் கமாலை நான் அவதானித்து வந்துள்ளேன். ஒரு படைப்பாளிக்கு இருக்க வேண்டிய தேடல் முயற்சியில் அடிக்கடி தன்னைத்தானே ஈடுபடுத்தி வருவதைக் கண்டிருக்கிறேன். இலக்கிய விவாதங்களில் அதிகம் பேசாமல் கூர்ந்து அவதானித்து மனதில் பதிய வைத்துக் கொள்ளும் பழக்கம் இவரிடம் நிறைய உண்டு.

- டொமினிக் ஜீவா-

ஆக்கத்தாநிலைச் செம்மையுடன் நீண்டு மேலெழும் கமாலின் ஆக்கங்கள்

■ பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா

“ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கான ஆசிரியம்” (PEDAGOGY OF THE OPPRESSED) என்ற கருத்திற் செறிவோடு தமது கல்விச் செயற்பாட்டையும், ஒடுக்கு முறைக்கு எதிரான அழகியல் நிறைவுப்புனை கதைகளையும், சமூக மாற்றத்துக்கான நேர்ச்சுவையேற்றம் கொண்ட எழுத்துப் பரவலையும், தந்து கொண்டிருப்பவர் நண்பர் திக்குவல்லை கமால்.

நல்லன விளைவிக்கும் நேர்நிலைச் சமூக மாற்றத்துக்கான விசையூட்டலே அவரது எழுத்துக்களில் உள்ளுறையும் செறிவூட்டலைத் தாங்கி நிற்பவை.

அநீதியின் அழுத்தங்களை வருவிக்கும் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள், ஒடுக்கு முறைகள், சமூகநீதி புறக்கணிக்கப்படுதல், பலநிலைகளிலே பரவலுற்று நிற்கும் சுரண்டல் வலையமைப்பு, முதலியவற்றை ஒழிக்கும் மாற்றத்துக்கான எழுத்துப்புலம் அவருக்குரிய ஆளுமையின் தனித்துவமாகின்றது.

அவர்கற்றுக் கொண்ட ஆசிரிய வான்மை உளவியல் சமூகத்தை மாற்றியமைக்கும் “விடுதலை உளவியல்” (LIBERATION PSYCHOLOGY) படிமங்களைக் கொண்டது.

ஒடுக்கப்படுவோர் பணிந்து வாழ்வோராக மட்டுமன்றி, எதிர்ப்புணர்வை வெளிப்படுத்த முடியாத பணிவு நிலையில் வாழ்தலைத் தகர்த்தல் அவரது எழுத்துக்களில் நேர்நீட்சிகொள்கின்றன.

அவர் எழுதிய சிறுகதைத் தொகுதிகளாகிய “புதியபாதை”, “விடை பிழைத்த கணக்கு”, “கோடையும் வரம்புகளை உடைக்கும்”, “குருட்டு வெளிச்சம்”, “விடுதலை”, “வரண்டு போன மேகங்கள்” முதலிய வற்றில் இடம்பெற்றுள்ள ஆக்கங்கள் மேற்கூறிய கருத்தியல் தெளிவுடன் அழகியல் நிறைவுடையவை

யாக தமிழ் இலக்கியப் பரப்பிலே தடம்பதித்துள்ளன.

கமாலின் கருத்தியல் தெளிவையும், கலை வாண்மையையும் புரிந்து கொள்ள முடியாதவர்கள் கருத்து நிலையில் மோதிக் கொண்ட நிகழ்ச்சிகளும் பதிவாகியுள்ளன.

நண்பர் கமாலின் கலை விரிவையும், கருத்தியல் நீட்சியையும், சமூக உறவுகளுடனான பெருக்கநிலை வலைப்பின்னலையும் இயம்பற்பரவலையும், அவரது நாவல்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

“உதயக்கதிர்கள்”, “பாதை தெரியாத பயணங்கள்”, “நச்சு மரமும் நறுமலர்களும்”, “ஒளிபரவுகிறது” முதலான சமூகத்தின் இருப்பும் இயல்பும் மனித மனங்களை உருவாக்குவதில் விசை கொண்ட நிகழ்த்துகையை உருவாக்குதலைக் கலைப் பின்னலாக்குகின்றன.

கமாலின் எழுத்துப்புலமை வானொலி நாடகங்களாகவும், அறிகை உளவியலிலே கால்பதிக்கும் சிறுவர் இலக்கிய ஆக்கங்களாகவும், புனை கதைசாராப் படைப்புமலர்ச்சிகளாகவும் வெளிவந்துள்ளன.

அவரின் கருத்தியல் அறிகை தெளிவும் பலமும் கொண்டது. பூ இதமும் அதனோடு இணைந்த அறிவாற்றுனர் குழாமும் இலக்கிய நுழைவாயிலின் பலமான கலைத்தளத்தையும் மனக்கட்டுகையையும் (MINDSET) அமைத்தன. தமிழியல் வரலாற்றில் தடம்பதித்த விஞ்ஞான எழுத்தாளரும் ஈழத்து இலக்கிய இதழ்களின் உசாவற் பரப்பை விரிவுபடுத்திய செயற்பாட்டாளர்களுள் ஒருவராக விளங்கியவருமான ஆசிரியர் இர.சந்திரசேகர சர்மாவின் அறிவியல் எழுத்தாக்க ஆளுமையும் கமாலின் எழுத்தாக்க எழுநிரலுக்கு விசை கொடுத்தன.

மார்க்சிய எழுத்தாளர்களான சில்லையூர் செல்வராசன், எஸ்.என்.பி.மு.கைதீன், மு.கார்த்தி கேசன், வி.பொன்னம்பலம், டொமினிக்ஜீவா, பிரேம்ஜீ டானியல் அன்ரனி முதலியோருடன் இருந்த கருத்து வினைப்பாடுகள் கமாலின் சமூகப்புலக்காட்சிக்கும், விளிம்புநிலையினரை அழகியல் வீச்சுடன் கலை வெளிக்குக் கொண்டு வரும் செயற்பாடுகளுக்கும் விசையூட்டின.

அமைப்பு நிலையில் இலங்கைமுற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்துடனான தொடர்புகளும், பின்னைய நாட்களில் அதன் இயக்கப் பொறுப்பு அவருக்கு வழங்கப்பெற்றமையும், அவரின் கலை முகாமைத்துவத்துக்கும், செயலூக்கம் மிக்க எழுத்துப் பணிகளுக்கும், சமூகமாற்றத்துக்கான பிரயோக நிலை எழுத்து முயற்சிகளுக்கும் கிடைக்கப் பெற்ற அங்கீகாரமாயிற்று.

ஜீவாவுடனும் மல்லிகை அரங்குடன் நிகழ்ந்த தொடர்புகள், தனித்துவமான கலைவினைச்சலுக்கும், கலைப்பகிர்வும், எழுத்துவினைப்பாட்டின் வழியாக மீண்டெழும் துலங்கலைக் காண்பதற்கு வழிவகுத்தன.

கமாலின் மிகப் பெரிய கலைப்பணியாகவும், சமூகப்பணியாகவும், தேசியப்பங்களிப்பாகவும் விளங்கு வன அவர் மேற்கொண்ட மொழிபெயர்ப்புக்கள், மொழி பெயர்ப்பு என்பது தனித்துவமான ஒரு கலையாகவும், அறிவுமற்றும் அனுபவப்பகிர்வின் ஊடகமாகவும் விளங்குகின்றது. அதன் முக்கியத்துவம் கருதி அதனை ஒரு பாட நெறியாக யாழ் பல்கலைக்கழகத்திலே கட்டமைப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளமை, இலங்கையின் சமகால நெருக்கடிகளை அறிவு பூர்வமாக அணும் செயற்பாட்டுக்கு முகம் கொடுக்கும் வழிமுறைகளுள் ஒன்றாக நிமிர்ந்துள்ளது.

பெருந்தொகையான சிங்கள மொழிச் சிறு கதைகளைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து வருபவர்களுள் முதலிடம் பெறுபவர்கமால். அவரது மொழி பெயர்ப்புக் கள் விரிவான ஆய்வுகளுக்குரியவை.

மொழி பெயர்ப்புக்கள் பலவகையாகப் பகுத்து ஆராயப்பட்டு வருகின்ற நிலையில் இலக்கிய மொழி

பெயர்ப்புக்களின் சிறந்தவகையாகக் கருதப்படுவது, ஆக்கமலர்சி மொழி பெயர்ப்பு (TRANSCREATION) எனப் படும் மூலத்தை இலக்கு மொழிக்குக் கொண்டு வரும் பொழுது அதன் மெய்யுறுதி (AUTHENTIC) நிலையையும், உணர்வுகளைத் திரிபின்றிக்கையளிக்கும் செயல் விளைவையும், குன்றாத கலைப் பெறுமானத்தையும் பராமரிக்க வேண்டியுள்ளது. அவற்றை முழுவிச்சிலே செயற்படுத்தி வரும் ஆக்க ஆளுமையுடன் இயங்கி வருபவர்கமால்.

பண்பாட்டு நிலையில் இலங்கையின் மூவின மக்களோடும் அவர் வளர்த்துவரும் இங்கிதமான தொடர்புகள் மொழி பெயர்ப்பில் முப்பரிமான வலுவைக் கொடுக்கின்றன. சிங்கள எழுத்தாளர் பலருடன் நேரடியாக உறவாடும் உயிர்ப்பு நிலையில் அந்த மொழி பெயர்ப்புக்கள் நிமிர்ந்தெழுகின்றன.

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் உணர்வுப்பரவலின் ஒப்புமைகள் மொழி பெயர்ப்பு வாயிலாக எழுகோலம் பெறுதல், மானிட நேயத்தின் அடிப்படைகளை ஆராதித்து நிற்கின்றன. இனங்களுக்கிடையேயுள்ள ஒற்றுமையை அரசியல் இலாபங்களுக்காகச் சிதறடிப்போருக்கு அந்த மொழி பெயர்ப்புக்கள் பலமான அறை கூவலை விடுக்கின்றன.

தென்கம சிறீவர்த்தன, விமலதாசமதலிகே, சீட்னி மார்க்கல் டயஸ், முதலாம் பெரும் சிங்கள மொழிப் புனைகதை ஆசிரியர்களின் கலைக்கட்டுமானங்களையும், புனைவுவழியாக அவர்கள் கையளிக் கும் செய்திகளையும், தமிழ் மொழிவழி அறிந்து கொள்வதற்குரிய செழுமைநிலை மொழிபெயர்ப்பைத் தந்தவர் கமால். ஆக்க இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பில் பலர் ஈடுபட்டு வந்தாலும், தமக்கென ஒரு தனித்துவமான எழுநடை (STYLE) அவரால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருதலைக் குறித் துரைக்க வேண்டியுள்ளது. மொழிப் புலமையும் ஆசிரிய வாண்மை நீட்சியில் திரண்டெழுந்த அறிவுக்கையளிப்பு அனுபவமும் மொழி பெயர்ப்பின் தனித்துவத்துக்குப் பலம் சேர்க்கின்றன.

கமாலின் பிறிதோர் இலக்கிய ஆக்கத்துறையாக விளங்குவது சிறுவருக்கான எழுத்தாக்கம். ஆசிரியத்து வத்துக்கான அறிகை உளவியல் நீட்சியோடு எழுதப் படும் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்புக்கள், மொழிபுயும், அறிவும், கலையுணர்வும், கற்பனைக் கதம்பமும், கலந்த செழுங்கலவைப் (MELND) பண்பும் கொண்டவை, பன்மை நிலை வளர்ச்சிப்படிநிலை களைக் கொண்ட மாணவருக்குக் கற்பித்தல் நெடுங் கலைவழியாக திரட்டிக் கொண்ட அனுபவக்குவிப்பு சிறுவர் படைப்புக்களிலே எழுநிரல் கொண்டுள்ளது.

சிறுவர் இலக்கியங்களைப் படைக்கும் ஆசிரிய மரபின் தனித்துவமான நீட்சியைக் கொண்ட ஆளுமை வடிவினராக விளங்குபவர்கமால்.

குறித்த ஒரு நெருங்கோட்டுக்குள் அடங்கி விடாத பன்மைநிலை வளர்ச்சிகளோடும், நீட்சிகளோடும், தமது எழுத்தாக்கங்களைப் பரவலுறச் செய்து வரும் அவரது முயற்சிகள் ஆக்கத்தர நிலைச் செம்மையுடன் நீண்ட கால்பதித்துமெலெழுகின்றன.

எந்தக் கடை எத்தனை மணிக்குத் திறந்தாலும் திறக்காவிட்டாலும் மீன்கடை சரியாக எட்டு மணிக்குத் திறந்துவிடும். தகரம் பதித்த ஒரு பலகை மேசையும் நான்கு மரத்தூண்களும் மூன்று எல்பெஸ்ட்ஸ் தகடுகளும் தான் கடை. எல்லாம் பத்தடி நீள-அகலத்துக்குள் அடக்கம்.

மீன் பெட்டி, தராசு, சொப்பிங்பேக் இத்தியாதிகளோடு மீம்பொடியன் வந்துவிடுவான். அவன் வரும்போதே சிலநேரம் இரண்டு மூன்றுபேர் மீன் வாங்கவந்து அங்கு சுற்றிக்கொண்டிருப்பார்கள்.

அன்றாடம் தொழிலுக்கு வெளிக்கிடுவோர் தான் அங்கு அதிகம். வீட்டுக்கு மீனோ இறைச்சியோ கொண்டுபோய்ச் சேர்த்துவிட்டால் ஒரு பிரச்சினை தீர்ந்துவிடும். சைக்கிள் மீன்காரர்கள் வருவார்கள்தான். ஆனால் அவர்களுக்கு நேரம் காலம் இல்லையே.

“மீன்கட போட்டது எங்களுக்கு செரியான லேசி..” இப்படி வாய்விட்டு தினம் ஒருவராவது பாராட்டாமல் விடுவதில்லை.

அங்கு இறைச்சிக்கடை, கோழிக்கடை எல்லாம் உண்டுதான். தற்காலிக அமைப்புக்கடை என்றாலும்கூட மீன்கடை மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றிருந்தது.

“ஆ அத்தாஸ் நானா வாங்கொ... கெலவல்லன் வெட்டவா பார வெட்டவா... இருநூத்தம்பது நானூருருவ..” விரல்களால் கூர்மை பார்த்து கத்தியைத் தீட்டிக்கொண்டான் மீம்பொடியன்.

மீன் மேசையைப் பரவலாகப் பார்த்தாலும் அத்தாஸ் நானாவின் கண்கள் என்னவோ பாரைக் குட்டிகள் மீதே குவிந்தன. எப்பொழுதும் கிடைக்காத சதைப் பிடிப்பான பாரைக் குட்டிகள்.

“பாரக்குட்டி ரெண்ட வெட்டவா?..” கேட்டபடியே ஒன்றைத் தராசில் போட்டுப் பார்த்துவிட்டு “ஓங்களுக்கு இருநூத்தம்பதுருவ போடியன்...” விடையை எதிர்பார்த்து நின்றான்.

“ம் எனக்கு வெட்டாம அஞ்சி குட்டி தாங்கொ... மெய்தான் சல்லியென்டா அந்திக்குத்தான்...” சேட் பொக்கற்றுக்குள் விரல்களை விட்டபடி அத்தாஸ் நானா சொன்னார்.

“ஓங்களுக்கிட்ட தாரன்வா சல்லி கேட்ட. நீங்க எந்தநாளும் மீன் வாங்கிய மனிசனேன். அந்திக்குத் தாங்கொ. பிரச்சினில்ல. ஊட்டில விசேஷம் போல..” ஐந்து மீன் குட்டிகளையும் சொப்பிங் பேகில் போட்டு நீட்டியபடி சொன்னான்.

“இங்கவந்து இருவத்தெட்டு வரிசம். நீங்களியள் பொறந்துமில்லயா ஈக்கும். நான் கண்டிப் பொகம். தெரிஞ்ச பாட்டியொண்டு இன்டக்கி வார”

“மாலா... பார... கெலவல்லன்... லோமெஸ்லோ... ஜீலா... ஹாஜி வாங்கொ”

பெரிய ரோட்டை எதிர்கொண்டு மீன்கடை அமைந்திருந்தாலும், பின்பக்கமாகப் பொம்பிளைங்களும் வந்து மீன் வாங்க வசதியாக அது அமைந்திருந்தது.

காணாமல் போன மீன்கள்

திக்குவல்லை கமால்

“வாங்க சேர். ஆ ஒங்களுக்கென்டா சூடுகீடு இல்லாத மீன்... ம... கல்லுமீன் குட்டியொண்டு...” அவரது விருப்பத்தை எதிர்பார்க்காமல் மீம்பொடியனின் கத்தி சட்பட்டென்று இயங்கியது.

“ஆ ஹாஜீ வாங்கோ கெலவல்லன் கணக்கா வெட்டிப்பட்டக்கி. ஐநூறு துண்டொண்டு. கொச்சிக்க வறுத்து ஆக்குங்க செல்லி வேலில்ல”

மூன்று தரப்பினர் மீன் கடைக்கு வருவதை அவன் சொற்ப காலத்துக்குள் மதிப்பீடு செய்திருந்தான். ஐநூறு ரூபாவுக்கு மேற்பட்டவர்கள்... முன்னூறு நானூறுக்குள்... இருநூறு ரூபாவுக்குக் கீழ்... இதற்கு மேலதிகமாக வாடிக்கையாளர்களின் தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புக்களையும் அவன் மோப்பம் பிடித்திருந்தான். இதன்படி ஆளைப் பார்த்ததும் அதற்கேற்ற விதமாக அவனது கத்தி போய்விடும்.

“ஆ நோனமாமி காரப்பொடி கொஞ்சம் போல போடவா. சூப்புக்கு செல்லி வேலில்ல. கொஞ்சம் மொளகு போட்டுக்கொளோணும். ஆ ஆ புடங்க மாமி. நூறுருவ”

மீம்பொடியனுக்கு இன்னும் முப்பது வயது கூட ஆகவில்லை. அதற்கிடையில் ஆடு புல்லுக் கடிப்பது போல் எத்தனையோ தொழில்களைத் தொட்டுப் பார்த்துவிட்டான். மீன் வியாபாரம் நின்று பிடிக்கும்போல்பட்டது.

சுபஹூதொழுதுவிட்டு வந்து நாள் தவறாமல் ராசிதாவின் கையால் கட்சுட ஒரு கோப்பைக் கோப்பி குடிப்பான். அந்தத் தெம்பில் குடாவெல்ல மீன் சந்தைவரை சைக்கிள் மிதிப்பான்.

அவன் ஒரு நாளும் ஐயாயிரம் ரூபாவுக்கு மேல் மீன் வாங்குவதில்லை. விற்பனை ஓட்டத்துக்கேற்ப பல வகையறாக்களாக மீன் தெரிவு செய்வான்.

நாளாந்தம் கறிக்குக் கொஞ்சம் எடுத்துக் கொள்ளக் கிடைப்பது பெரிய விஷயம். இல்லாவிட்டால் அதுவே பெரிய செலவாக மண்டையை உடைக்கும். எப்படிப் பார்த்தாலும் ஆயிரம் ரூபாவுக்கு மேலான லாபம் நிச்சயம். இரு பிள்ளைகள் உள்ளிட்ட நான்கு பேருக்குமான சகல செலவுகளையும் சமாளித்துக் கொள்ள ராசிதா பழகிவிட்டான்.

“ஆ டேவிட் ஐயே... ஹொந்த கல்மாலு தியனவா கபன்னம்...” பேசி முடியமுன்பே வெட்டி முடித்த மீம்பொடியன் மிச்சக்காசையும் கொடுத்து ஐநூறு ரூபா நோட்டை எடுத்துக் கொண்டான்.

மீன்கடை வைப்பதாக அவன் முடிவெடுத்தபோதும் அதற்காக இடந்தேடுவது ஒன்றும் பிரச்சினையாக இருக்கவில்லை. சனச்செறிவு சுமாரான பகுதி. பெரும்பாலான வீடுகளுக்கு எல்லைப்படுத்தப்படாத முற்றங்கள் இருந்தன. நூற்றி இருபது சின்னச் சின்ன வீடுகளைக் கொண்ட ஒரு சின்ன மஹல்லா. அக்ஸா பள்ளிவாசல் நிர்வாகத்துக்கு

உட்பட்டது. பள்ளி வாசலிலிருந்து சற்றுத் தொலைவிலும் அங்கிருந்து பார்த்தால் தெரியக்கூடிய தாகவும் இருக்கவேண்டுமென்பதே அவன் மனதில் எழுந்த ஒரு நிபந்தனை.

மரம்மட்டைகள் சூழ்ந்த நிழற்பாங்கான இடத்தில் ஸெய்லான் நானாவின் வீடு அமைந்திருந்தது. அல்ஹம்துலில்லா என்று அவரோடு கதைத்துப் பார்த்ததும் காரியம் சித்தித்தது. வீட்டு நேர் முற்றத்தின் எல்லையில் பாதையோரமாக அவரே இடம்காட்டிவிட்டதோடு பற்றைக்காட்டுக் குற்றிகள் சிலதையும் கொடுத்துவிட்டார்.

அதற்கு மாற்றீடாக அவன் ஒவ்வொரு நாளும் கறிக்கு அளவாக மீன் கொடுக்கத் தவறவில்லை. சிலவேளை “எந்தநாளும் மீன் தின்னேல புள்ள” என்று வாங்க மறுத்துவிடுவார். அது மட்டுமன்றி நாள் தவறாமல் பத்துமணியாகும்போது அவரது மனைவி ஹப்ஸாத்தா பிளேன்ரீ கோப்பையோடு வந்து விடுவார்.

ஹோன் அடித்தபடி காரொன்று வந்து நின்றது. நிஸ்ரின் பொஸ்தான் வந்திருந்தார்.

“ஓங்கட ஐட்டமெல்லம் இன்டக்கி நேரத்தோட முடிஞ்சி. சின்னமீன் கொஞ்சம்தான் ஈக்கி. அது ஒங்களுக்கு சரிவாரல்ல பொஸ்...” எஞ்சியிருந்த மீன்களுக்கு தண்ணீர் தெளித்தபடி, பொஸ்ஸைக் காரால் இறங்கவிடாமல் விஷயத்தைச் சொல்லி அனுப்பிவிட்டான்.

அவனுடைய மீன் வியாபாரம் நான்கே மணி நேரம்தான். பன்னிரண்டு மணிக்குமேல் ஒரு நாளும் தொடர்ந்தது கிடையாது. நேரம் நெருங்கும் போது இலாப நட்டம் பார்க்காமலே கொடுத்து முடிப்பதே அவனது இலக்காகிவிடும்.

அதிகமீன் கொண்டுவர வேண்டும். அதிக லாபம் பெறவேண்டும் என்ற எண்ணமெல்லாம் அவனுக்கு இதுவரை வரவில்லை. உதவிக்கு யாரையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற தேவையும் ஏற்பட்டதில்லை.

“ஆ வாங்க வாங்க ஜாபிர் நானா. நீங்க தான் கட்சியாள். இவடத்தில் இருநூறு ரூவட மீனீக்கி. நீங்க நூத்தம்பது தாங்கொ. டைமாகீட்டேன்.” அவரது கையில் நான்காக மடித்தபடியிருந்த நூறு ரூபாவைக் கண்டும் காணாதவன் போல் சொன்னான் மீம்பொடியன்.

ஜாபிர் நானாவின் முகத்தில் சந்தோசம் வழிந்தது. சேப்புக்குள்ளிருந்து மேலும் இரண்டு இருபது ரூபாத்தாள்களை வெளியெடுத்தார்.

“நூத்து நாப்பதா ஈக்கி. சரிசரி இந்தாங்கொ புடங்கொ. ரெண்டு நாளக்கி ராஹத்தா தின்னுங்கொ”

அன்றைய ஆட்டம் குளோஸ். இனியென்ன வீடு போகத் தயாரானான்.

“எனத்தியன் இந்த மாலமஃரிபிக்கு ஊட்டுக்குள்ள அங்கேம் இங்கேம் தடமாறிய.

இதக்குடிச்சிட்டு பள்ளிக்கிப் பொக ரெடியாகுங்கொ. வெள்ளிக்கெழும ராவேன்..” கையில் தேநீர்க் கோப்பையும் முகத்தில் மெல்லிய கலவரமுமாக வந்தாள் ராசிதா.

“ஒரு மனிசனொன்று மீன் சல்லிய அந்திக்கு கொணந்து தாரெண்டு சென்ன, ஆள் இன்னோமில்ல. அதுதான் யோசினாய்க்கி..” முழுமையாகச் சொல்லிக்கொள்ள முடியாத அவதியில் தேநீர்க் கோப்பையை டீபோவில் வைத்துவிட்டு அமர்ந்து கொண்டாள்.

“தெரிஞ்ச மனிசன்தானே... போற வார எடங்கல்ல சொணங்கிய. இன்டக்கி வராட்டி நாளக்கித் தாரொண்டும். மீன் கொஞ்சத்த எடுத்துக் கொண்டு ஊருட்டுப் போறா...” அவள் ஆறுதல் படுத்துமாப்போல் சொன்னாள்.

“ஆ அப்ப இப்பிடிச் செய்க்கோ. அந்த மனிசன் தேடிவந்தா பள்ளிக்கி வரச் செல்லுங்கொ. எசுஹா தொழங்காட்டம் அங்கதான் நிக்கிய...” இறுதிச் சொட்டையும் உறிஞ்சிக் குடித்துவிட்டு “அல்லஹ்துலில்லாஹ்” என்றபடி எழுந்து தொப்பியை எடுத்தாள்.

பள்ளிவாசலில் நின்றாலும் மீம்பொடியனுக்கு இருப்புக்கொள்ளவில்லை. ரஸாக் நானா...அந்த வாடிக்கையாளனின் முகம் எப்போது தெரியுமென்று அடிக்கடி பாதையை எட்டிப் பார்த்துக்கொண்டாள். நிழலைக்கூடக் காணவில்லை.

தரவேண்டிய தொகை நூறு இருநூறல்ல, ஆயிரத்தி இருநூற்றி ஐம்பது ரூபா என்பது மனைவிக்குத் தெரியாத ரகசியம். வேறு செய்ய வழியில்லை. ஜமாத் தொழுகை முடிந்ததும் நேரே அந்த மனிதனைத் தேடிப் புறப்பட்டாள் மீம்பொடியன்.

நேர் பாதையில் சென்று கராஜ் அருகால் திரும்பி கிறவல் பாதையில் சற்று தூரம் செல்ல வேண்டும். வீட்டு முற்றத்தில் மாமரமொன்று நிற்பதாக ஒருநாள் அவரே சொன்ன தகவல் அவனது ரூபகத்திலிருந்தது.

வெளியே மங்கிய விளக்கொன்று ஒளிர்ந்தது. உள்ளே ரீவீ செனலொன்று ஒடிக்கொண்டிருந்தது. சைக்கிளை மாமரத்தடியில் சாய்த்துவிட்டுப் போய் கதவைத் தட்டினான்.

சற்று நேரத்தில் வந்து கதவைத் திறந்து மனைவியாக இருக்க வேண்டும்.

“எங்கியன் ரஸ்ஸாக் நானா நிக்கியா?” உள்ளேயும் எட்டிப் பார்த்தபடிதான் மீம்பொடியன் கேட்டான்.

“அவரு ஊட்டிலில்ல. எனத்தியன் செல்லோணும்?” அலட்டிக் கொள்ளாத கேள்வி.

“வெளன எனக்கிட்ட மீன் எடுத்த. அந்திக்கி சல்லிதாரெண்ட... வரல்ல. அதுதான் பாக்கவந்த.” வந்த காரியத்தை முடித்துக் கொண்டு போக வேண்டுமென்ற எத்தனிப்பு அவனுக்குள்ளிருந்து வெளிப்பட்டது.

“எவளவன் தரோணும்..?” பிரச்சினையை முடித்துவிடும் முயற்சிபோல் தெரிந்தது.

“ஆ... ஆயிரத்து இருநூத்தம்பதுருவ”

“எனத்தியன் செல்லிய இது. ரெண்டு சின்ன மீன் குட்டிக்கு அந்தமட்டு வாரா?” பொம்பிளையின் கேள்வியில் நியாயம் இருந்தது.

“ரெண்டல்ல அஞ்சி மீன்குட்டி. இன்டக்கி தாரோ கண்டலீந்து வாரெண்டு சென்ன..” எதையோ இழந்துவிடப் போவது போன்ற பிரேமை அவனுக்குள் தலைகாட்டியது.

“பச்சப்பொய் ஒத்தராலும் வரல்ல. நீங்க நாளக்கி வாங்கொ..” குழம்பிப்போன மனோநிலை அவளது கண்களில் பளிச்சிட்டது.

மீம்பொடியனுக்கு சற்றே சூடாகிவிட்டது. குரலும் கொஞ்சம் உரத்து நின்றது.

“நூறு இருநூறென்டா நான் இங்க தேடிவாரல்ல. வெளணக்கி வெளண நாலையாயிரத்துக்கு மீன் கொணந்து யாவாரம் பண்ணித்தான் நான் ஏன்ட புள்ள குட்டிய காப்பாத்திய. இந்தச் சல்லி கெடக்காட்டி எனக்கு நாளக்கி தொழிலுக்குப் பொகேல. அன்ன அத வெளங்கிக்கொங்கொ. இன்டக்கி எத்தின மணிக்ஞ்சரி ரஸ்ஸாக் நானா ஊட்டுக்கு வாரதானே... நான் வரங்காட்டம் இங்க நிக்கியன்..” மனதில் பொங்கியதை அப்படியே கொட்டித் தீர்த்துவிட்டான். காரசாரமாகப் பேசிவிட்டேனா... கூடாத வார்த்தைகள் வந்து விட்டனவா என்றெல்லாம் மீம்பொடியனுக்கு விளங்கவில்லை. குனிந்து சாரனால் முகத்தை அழுத்தித் துடைத்துக் கொண்டான்.

அப்போது வீட்டுக்குள்ளிருந்து வந்த இளம் வயதுப் பெடியன் மகனாக இருக்கவேண்டும். அந்த மனிதனின் சாயல் அப்படியே தெரிந்தது.

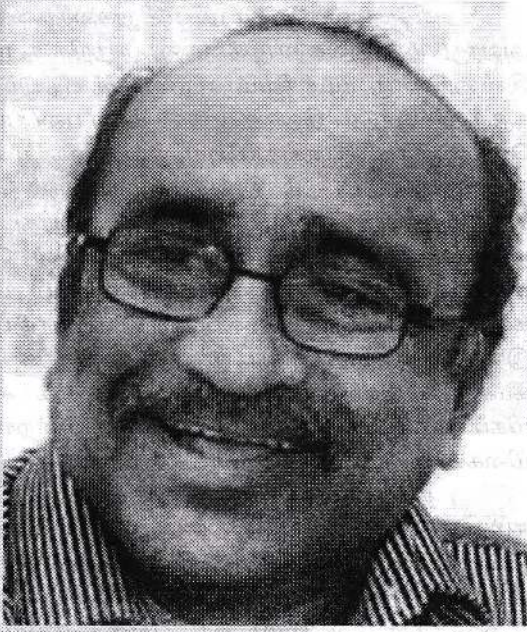
“சரி வாப்ப ஒங்களுக்கு எவளவன் தரோணும்?” அவன் நிதானம் இழக்கவில்லை.

மீம்பொடியன் கணக்கைச் சொன்னான். காசு கைமாறியது.

“பாவமேன் இந்தப் பொடியன் வெளணேலீந்து அந்தியாகங்காட்டம் செருப்படிச்சி கூலி எடுத்துக் கொணுவார... இந்த மனிசன் செய்த வேலயால ஒரு சாம் மிச்சமில்ல... ரெண்டு மீன் குட்டிதான் ஊட்டுக்கு கொணந்த... மத்த மீன்குட்டி மூனேம் தாருக்கன் குடுத்த?... இங்க அவருக்கு உம்மீக்கா... சாச்சி பெரியும்மீக்கா... தாத்த தங்கச்சிமாரீக்கா... ஜாதிக்கூத்தேன் இது. இவ்வளவு காலமும் பொறுத்துப் பொறுத்தீந்த... ம... இன்டக்கென்டா சும்முடுகியல்ல... ரெண்டாலொண்டு பாத்திட்டுத்தான் நானும் நிக்கிய.” ஜெஸூபு ஏறியவளாக அகோரத் தாண்டவமாடத் தயாராகிவிட்டாள் போலும்!

மகன் உம்மாவோடு எதுவும் பேசாமல் உள்ளே போய்விட்டான். மீம்பொடியன் வெற்றி வீரனாக சைக்கிளில் ஏறினான்.

பெரும்பாலும் பத்துமணியாகும் போது விறுவிறுப்பான அடுத்தகாட்சி தொடரக்கூடும்.

என் பார்வையில் திக்குவல்லை கமால்!

வ.ந.கிரிதரன்

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தில் தவிர்க்கப்பட முடியாத முக்கியமான படைப்பாளிகளிலொருவர் எழுத்தாளர் திக்குவல்லை கமால். திக்குவல்லையைத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் காத்திரமாகப் பதித்ததுடன், அப்பெயரினை மறக்க முடியாமல் செய்தவர் திக்குவல்லை கமால். சிறுகதை, கவிதை, நாவல், சிறுவர் இலக்கியம் மற்றும் மொழிபெயர்ப்பு என இவரது தமிழ் இலக்கியப்பங்களிப்பு பரந்தது. சித்திலெப்பையின் “அசன்பேயின் சரித்திரம்” தொடக்கம் இன்றுவரை முஸ்லிம் படைப்பாளிகள் பலர் இலங்கைத்தமிழ் இலக்கியத்துக்குத் தம் பன்முகப்பங்களிப்பினை நல்கி வந்தார்கள்; வருகின்றார்கள். இவர்களது படைப்புகளைத்தவிர்த்து இலங்கைத்தமிழ் இலக்கியம் பற்றிப் பேச முடியாது. என் மாணவப்பருவத்திலிருந்து இலங்கைப்பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளில் இவர்களது பெயர்களை அடிக்கடி பார்த்து வியந்திருக்கின்றேன். இவ்விதம் தொடர்ச்சியான தனது பங்களிப்பின் மூலம் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு வளம்சேர்த்துவரும் படைப்பாளிகளில் ஒருவர்தான் திக்குவல்லை கமால். இவரது இயற்பெயர் முகம்மது ஜெலால்தீன் முகம்மது கமால். இவர் ஒரு பயிற்றுவிக்கப்பட்ட அறிவியற் துறை ஆசிரியர்.

திக்குவல்லை கமாலும் சிறுவர் இலக்கியமும்

இவரது பெயரை நான் முதன் முதலில் கண்டுகொண்டது இலங்கையிலிருந்து வெளியான சிறுவர் சஞ்சிகையான “வெற்றிமணி” சஞ்சிகையிலிருந்து. எனது முதலாவது கவிதை வெளியானது 1970 இல் தமிழ்ப்பொங்கலன்று வெளியான சுதந்திரன் பத்திரிகையில். அதன் பின் எனது முதலாவது புனைகதை, அதுவேரர் உருவகக் கதை, வெளியானது

15.11.1970 வெளியான “வெற்றிமணி” சஞ்சிகையில். அக் காலகட்டத்தில் வெற்றிமணி என் அபிமானத்துக்குரிய சிறுவர் சஞ்சிகை. என் எழுத்தைப் பிரசுரித்து என்னை ஊக்குவித்த சஞ்சிகை. அதில் அக்காலகட்டத்தில் எழுத்தாளர் திக்குவல்லை கமாலின் உருவகக் கதைகள் சில வெளிவந்திருந்தன. அவற்றின் மூலமே திக்குவல்லை கமால் எனக்கு முதன் முதலில் அறிமுகமானார். அவரது உருவகக் கதைகள் என்னை மிகவும் கவர்ந்தன. சாதாரணமாக நடைபெறும் செயல்கள், நிகழ்வுகளிருந்து அவற்றுக்கொரு காரணம் கற்பித்துச் சுவையாக அவர் எழுதியிருப்பார். உதாரணத்துக்கு மீனவனொருவன் சிறு மீனைத் தூண்டலில் கொழுவி, பெரிய மீனொன்றுக்கு வலை வீசுவான். அந்நிகழ்வை வைத்தோர் உருவகக் கதையினை அவர் எழுதியிருந்தார். இவ்விதம் தூண்டில் கொழுவப்பட்டிருந்த, உயிருக்குப் போராடிக் கொண்டிருந்த சிறிய மீனொன்று தன்னைக் காப்பாற்றும்படி அங்கு வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்த பெரிய மீனொன்றிடம் மன்றாடியது. அதைப் புறக்கணித்த பெரிய மீன் இறுதியில் அச்சிறிய மீனை உண்டு களிக்க அதன் மேல் பாய்ந்து தூண்டலில் சிக்கிக்கொண்டுவிட்டது. இவ்விதம் கதையோட்டம் அமைந்திருந்த உருவகக் கதையது.

இவ்விதம் எனக்கு முதலில் வெற்றிமணி மூலம் அறிமுகமான திக்குவல்லை கமாலின் எழுத்துகளைப் பின்னர் மல்லிகை சஞ்சிகையில் தொடர்ந்து வாசித்துள்ளேன். அதன் பின்னர் சிந்தாமணி, வீரகேசரி போன்ற பத்திரிகைகளில் வாசித்துள்ளேன்.

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் சிறுவர் இலக்கியத்தில் மிகவும் காத்திரமான பங்களிப்பை நல்கியுள்ளவர் திக்குவல்லை கமால். இவரது சிறுவர் இலக்கியப் பங்களிப்பு இவரது இளமைக்காலப்

படைப்புகளான வெற்றிமணி சஞ்சிகை படைப்பு களிலிருந்து ஆரம்பமாகின்றது. வெற்றிமணியில் எழுதியதுபோல் இவர் உருவகக் கதைகள், கவிதைகள் வேறு பல சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகளில் எழுதியுள்ளாரா என்பது ஆய்வுக்குரியது. இவரது சிறுவர் நாவல்கள் பல்லினக் கலாச்சார மக்கள் வாழும் இலங்கைக்கு முக்கியமான ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்பை வழங்கியிருக்கின்றன. உதாரணமாக “உதயபுரம்” நாவலைக் குறிப்பிடலாம். அதற்கு இலங்கை அரசின் சாகித்தியப் பரிசு கிடைத்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நாவல் பல்லினக் கலாச்சாரங்களை உள்ளடக்கிய இலங்கைக்கு முக்கியமானதொரு நாவல். இந்நாவலில் முஸ்லிம், இந்து, பௌத்த மத குருக்கள் வருகின்றார்கள். மூவினக் குழந்தைகள் வருகின்றார்கள். மூவின மக்கள் நாட்டில் நிலவிய சமூக, அரசியல் பிரச்சினைகளால் பாதிப்புகின்றார்கள். ஆனால் அன்பால் அனைவரும் ஒன்றிணைகின்றார்கள். ஒருவரையொருவர் புரிந்துகொள்கின்றார்கள். உதயபுரம் ஒரு மாதிரிக்கிராமம். முழு இலங்கையும் எப்படி ஆக்கபூர்வமாக, சமாதானமாக, இன ஐக்கியத்துடன் வாழ வேண்டுமென்பதற்கு வழிகாட்டுமொரு மாதிரிக்கிராமம்.

அதே சமயம் இவர் சிங்கள எழுத்தாளர்களின் சிறுவர் நாவல்களையும் தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்துள்ளார். சிட்னி மாகஸ் டயஸின் பல சிறுவர் நூல்களை (நாவல்கள் உட்பட) இவர் தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்துள்ளார். சிட்னி மாகஸ் டயஸின் “அம்மா வரும் வரை” (தோதென்ன பப்ளிசிங் ஹவுஸ்), மெடிஸ்டா அதி காரத்தின் குறும்புக்கார குரங்குக்குட்டி (தோதென்ன பப்ளிசிங் ஹவுஸ்), சிட்னி மாகஸ் டயஸ் தொகுத்த நல்வழி காட்டும் குட்டிக்கதைகளின் தொகுப்பு “நல் வாழ்வுக்கான அறிவு” (தோதென்ன பப்ளிசிங் ஹவுஸ்) - இக்கதைகள் பல்வேறு நாடு களிலிருந்தும் நிலவும் மதங்கள், நாட்டார் இலக்கியம் போன்றவற்றிலிருந்து பெறப்பட்ட கதைகள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இது போன்ற பல சிங்கள மொழியில் வெளியான தொகுப்புகளைத் திக்குவல்லை கமால் தமிழுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கின்றார். இவை இவ்வகை மொழி பெயர்ப்புக்குச் சில உதாரணங்கள்.

திக்குவல்லை கமாலின் புனைகதைகள்

இலங்கைத் தமிழ் புனை கதைகளைப் பொறுத்தவரையிலும் திக்குவல்லை கமால் தவிர்க்க முடியாத முக்கியமான படைப்பாளிகளில் ஒருவர். இவரது புனைகதைகள் எவையாயினும் (நாவலாகட்டும், சிறுகதையாகட்டும்) அவற்றில் முக்கியமான சிறப்புகளாக நான் கருதுவது: தென்னிலங்கைக் கிராமமொன்றில் வாழும் முஸ்லிம் மக்களின் கலாச்சாரக் கூறுகளை வெளிப்படுத்தும் வட்டார மொழியில் உயிர்த்துடிப்புடன் விளங்கும் மொழி நடை, வாழும் சமூகங்களில் இடம் பெறும் அநீதிகளைக் கெதிராக

ஒலிக்கும் அறச்சீற்றம் மிக்க போர்க்குரலாக ஒலிக்கும், அதே சமயம் எவ்விதப் பிரச்சார வாடையுமற்ற கதைகளின் கூறுபொருள் ஆகியவற்றையே.

திக்குவல்லை கமாலின் சிறுகதைகளைப் பற்றி, அவரது எழுத்துலக வாழ்க்கையைப்பற்றிக் கூறுகையில் இன்னுமொரு முக்கியமான விடயத்தையும் சுட்டிக் காட்ட வேண்டும். இவரை முக்கியமான படைப்பாளிகளில் லொருவராக இனங்காட்டிய சஞ்சிகை மல்லிகை. மல்லிகையில் மட்டும் இவரது ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகள் வெளியாகியுள்ளன. இவரது இருபது மல்லிகையில் வெளியான சிறுகதைகளின் தொகுப்பு மல்லிகைப்பந்தல் வெளியீடாக “விடை பிழைத்த கணக்கு” என்னும் தலைப்பில் வெளியாகியுள்ளதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. உண்மையில் திக்குவல்லை கமாலின் இலக்கிய வாழ்வில் மல்லிகை சஞ்சிகை மிகப்பெரிய பங்கினை ஆற்றியுள்ளதென்றால் அது மிகையான கூற்றொன்றல்ல.

திக்குவல்லை கமாலின் சிறுகதைத் தொகுப்புகள் பல வெளியாகியுள்ளன. கனவுத்தாரகை (கலாச்சாரத் திணைக்கள வெளியீடு), குருட்டு வெளிச்சம் (பேசும் பேனா வெளியீடு), நோன்புக் கஞ்சி (கலாச்சாரத் திணைக்கள வெளியீடு), புதிய பாதை (பேசும் பேனா வெளியீடு), வறண்டு போன மேகங்கள் (பேசும் பேனா வெளியீடு), கோடையும் வரம்புகளை உடைக்கும் (நியூசெஞ்சரிபுக் ஹவுஸ்), விடை பிழைத்த கணக்கு (மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடு), முட்டைக் கோப்பி (கொடகே வெளியீடு) ஆகியவை அவற்றில் சில. இவை தவிர இவரது மொழிபெயர்ப்பில் சிங்களச் சிறுகதைகளின் தொகுப்புகளும் தமிழில் வெளியாகியுள்ளன. கே.சனில் சாந்தவின் “சுடுமணல்”, கமல் பெரேராவின் “திறந்த கதவு” (கொடகே பதிப்பக வெளியீடு) ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இலங்கைத் தமிழ் நாவல் இலக்கியத்திலும் திக்குவல்லை கமாலின் நாவல்கள் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றன. சுவத் ஏசியன் புகழும் தேசிய கலை இலக்கியப்பேரவையும் இணைந்து வெளியிட்ட இவரது “ஒளி பரவுகிறது” நாவல் இலங்கை அரசின் சாகித்திய

விருதைப் பெற்றுள்ளது. கலாச்சாரத் திணைக் களத்தால், கையெழுத்துப் பிரதிகள் போட்டியில் தெரிவு செய்யப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட இவரது “உதயக் கதிர்கள்” நாவல் எனக்குப் பிடித்த நாவல். அந்நாவல் திக்குவல்லை கமாலின் எழுத்தாழுமையை நன்கு வெளிப்படுத்தும். நாவலில் வரும் ராழியாவைப் புதுமைப் பெண்ணாகவே படைத்திருக்கின்றார் திக்குவல்லை கமால். இந்நாவல் பற்றி இந்நாவலின் ஆரம்பத்தில் “திறவு கோல்” என்னும் தலைப்பில் வெளியாகியிருக்கும் அவருரையில் அவர் குறிப்பிடும் கூற்றுகள் நாவலைப் புரிந்துகொள்ள நன்கு உதவும் கூற்றுகள். அவை வருமாறு:

“ராழியா என்ற இளம்பெண் இச்சமுதாய அமைப்பின் ஒரு

பிரதிநிதியாவார். பல்வேறு பிரச்சினைகள், சவால்கள், மேலாதிக்கங்களுக்கு மத்தியில் தனித்து நின்று போராடித் தலை நிமிர்வதை இந்நாவல் மெய்ப்பிக்கிறது. ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் உரிய சுதந்திரமும் உரிமையும் கிட்டாதவரையில் அவள் என்றும் அடிமைச் சக்கரத்துக்குள்ளேயே சுற்றிச் சுழல வேண்டியிருக்கும். பண்பாடுகள் விழுமியங்களென்று, பெண்ணின் உன்னதங்களைக் காவுகொள்ளும் கொடுமை வென்றெடுக்கப்படாத வரையில் அவளுக்கு விடிவேயில்லை. படித்து வரும் இளம் பெண்கள் இந்த உரிமைகளைப் புரிந்துகொண்டு செயற்படுவதன் மூலம் ஒரு விழிப்புணர்வு இங்கே, சுட்டப்படுகின்றது.”

ஆசிரியரின் கூற்றுக்கமைய ராழியா என்னும் பெண் பாத்திரம் உயிர்த்துடிப்புடன் நாவலில் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. முதல் வாசிப்பிலேயே மறக்க முடியாத பாத்திரங்களிலொன்றாக என் மனத்தில் இடம் பிடித்துவிட்டாள் ராழியா. இளமையின் வளப்பு கொழித்துக்கொண்டிருக்கும் பெண்ணான அவளது கணவுகளை நசுக்கி, அவளை ஊதாரியாகத் திரியும், நாற்பது வயது மனிதனொருவனுக்கு மனைவியாக்கி விடுகின்றது அவளது ஏழ்மைச்சூழல். திருமண வாழ்க்கைக்கே பூரண திருப்தியுடன் ஈடுபட முடியாத உடல்வாகு மிக்கவன் அவளது கணவன். இருந்தாலும் அவள் கணவன் என்று மதிப்புக்கொடுத்து அவனுடன் வாழ்க்கையை நடத்துகின்றாள். திருமணத்தின்போது கணவனுக்கு வீடு கொடுப்பதாக உறுதி கூறிய கணவனின் செல்வந்தப்பெற்றோர் கொடுத்த வாக்கி லிருந்து மீறி விடுகின்றனர். போதாதற்குக் கணவனின் தம்பி குடும்பமும் அவளது வீட்டில் குடியேறி விடு கின்றது. இந்நிலையில் ஏமாற்றப்பட்டதை உணர்ந்து தன் வீட்டுக்குச் சென்று விடுகின்றாள். இவ்விதமான சூழலில் அவள் பணிப்பெண்ணாக சவுதி அரேபியா வுக்குச் செல்கின்றாள். வீடு கட்டுவதற்காக அவள் கணவனுக்கு அனுப்பும் பணத்தை அவன் ஊதாரித்தன மாகச் செலவு செய்கின்றான். வீடு கட்டுவதாகப் பொய்யாகக் கடிதங்கள் எழுதுகின்றான். உண்மை அறிந்த யாரோ அவளுக்கு மொட்டைக்கடித மொன்றொழுதி உண்மையைத் தெரிவிக்கவே அவள் பணம் அனுப்புவதை நிறுத்தி, பணம் சேர்த்து, வீடு கட்டும் எண் ணத்துடன் நாடு திரும்புகின்றாள். கணவன் பட்டிருந்த கடனை அடைக்கின்றாள். அவளது கணவனோ கணவன் என்னும் திமிரில் தொந்தரவுகள் செய் கின்றான். ஒரு கட்டத்தில் அவளை அடித்து, அவள் கொண்டு வந்திருந்த விலையுயர்ந்த கசட் பிளே யரை அடித்து உடைக்கின்றான். அதுவரை அவளை அனுசரித்து வந்த அவள் அதற்கு மேல் பொறுத்துப் போக முடியாத நிலையில் பொங்கியெழுகின்றாள். அவள் தன் பெற்றோருடன் கூடிக் கதைத்து அவளை விவாகரத்து செய்வதாக முடிவு செய்கின்றாள்.

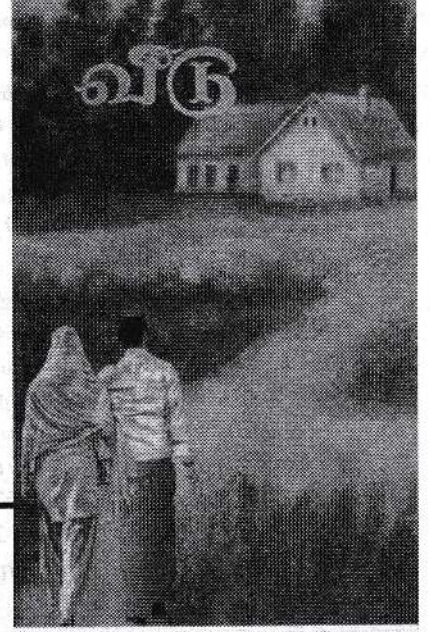
மெல்லுணர்வுகளை
அடிப்படையாகக் கொண்ட
மானுஷ்யமே இவரது
கதைகளில்
கருக்கொள்கின்றன.நாம்
அற்பமென உதாசீனப்படுத்தும்
சிறுசிறு சலனங்கள்கூட
நுட்பமாய்ப் பின்னிய சிலந்தி
இழையாய், இவரது அணுகு
முறையில் சின்னச்சின்ன
கதைகளாய் உள்ளடக்கச்
செறிவோடு வளர்ச்சி
பெறுகின்றன.
- முபீர்

அதனைத் தடுக்கச் செல்வந்தரான கணவனின் தந்தை முயற்சிசெய்கின்றார். வெற்றி கிட்டவில்லை. அவளுக்கு நீதிமன்றத்தில் விவாகரத்து கிடைக்கின்றது. அதன் பின் அவளுடன் பணிபுரிந்த உயிர்த்தோழியின், மனைவியை இழந்த தம்பியுடன் வாழ்வில் இணைவதாக நாவல் முடிவுடைகின்றது. இவ்விதம் மறக்க முடியாத பாத்திர மாக ராழியாவைப் படைத்திருக்கின்றார் திக்குவல்லை கமால். இந்நாவலில் ஓரிடத்திலும் பிரச்சார வாதையோ, நாவலாசிரியரின் வலிந்த கருத்துத் திணிப்போ இல்லையென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. பாத்திரங்களுக்கு, கதைப்பின்னலுக்கு நாவலாசிரியர் தன் நோக்கங்களை நிறைவேற்றி விடுகின்றார். திக்குவல்லை கமாலின் பல நாவல்கள் நூலுருப்பெற்றுள்ளன. உதயக்கதிர்கள் (கலாச்சாரத் திணைக்கள வெளியீடு), ஊருக்கு நாலு பேர் (ஃபரீதா பிரசரம்), என்றும் ஒளிரும் விளக்கு (ஃபரீதா பிரசரம்), வீடு (கலாச்சாரத் திணைக்கள வெளியீடு), ஒளி பரவுகிறது (தேசிய கலை இலக்கிய பேரவை / சவுத் ஏசியன் புக்ஸ் வெளியீடு) - இந்நூலுக்கு இலங்கை அரசின் சாகித்திய விருதினைப்பெற்றுள்ளார் கமால்., தெளிவு (கலாச்சாரத் திணைக்கள வெளியீடு), நச்சுமரமும் நறுமலர்களும் (பேசும் பேனா வெளியீடு) போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். உபாலி லீலாரத்தின வின் நாவலைத் தமிழில் “விடை பெற்ற வசந்தம்” (கொடகே வெளியீடு) என்றும் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

திக்குவல்லை கமாலின் கவிதைகள்

திக்குவல்லை கமால் நாவல், சிறுகதை, மொழிபெயர்ப்புடன் நின்று விடவில்லை., கவிதை, நாடகம் போன்ற இலக்கியத்தின் ஏனைய துறைகளிலும் கால் பதித்திருக்கின்றார். எலிக்கூடு (கவிதைத்தொகுப்பு -திக்குவல்லை எழுத்தாளர் சங்க வெளியீடு), பூக்களின் சோகம் (கவிதைத்தொகுப்பு - கலாச்சாரத் திணைக்கள வெளியீடு), புல்லாங்குழல் (கவிதைத்தொகுப்பு, கலாச் சாரத் திணைக்கள வெளியீடு) ஆகிய கவிதைத் தொகுப்புகள் வெளியாகியுள்ளன.

இவ்விதம் எழுத்தாளர் திக்குவல்லை கமாலின் எழுத்துலகப் பங்களிப்பு பன்முகமானது. இன்று திக்குவல்லை கமால் அவர்கள் என் முகநூல் நண்பர்களிலொருவர். இவ்விதம் அன்று நான் பார்த்து வியந்த எழுத்தாளர்கள் பலரை முகநூல் என் நண்பர்களாக்கியுள்ளது. நான் ஒரு போதுமே எண்ணியிருக்காத ஒரு விடயமிது. இவ்விதம் இலக்கியப் படைப்பாளிகள் பலருடன் நாடு கடந்து நண்பர்களாக இணைவதை முகநூல் என்னுமொரு சமூக ஊடகம் சாத்திய மாக்கும் என்று யார்தாம் கனவு கண்டிருப்பார்? தொழில் நுட்பமொன்றின் ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்பென்பது இது தான். அந்தப்பங்களிப்பே திக்கு வல்லை கமாலின் பல படைப்புகளை வாசிக்கும் வழியினை எனக்கு ஏற்படுத்தித்தந்தது. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கி யத்தில் அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை எனக்கு உணரவைத்தது.ngiri2704@rogers.com

“புத்தம் வீடு”ம் “வீடு”ம் பேச்சு மொழியும் சில குறிப்புகள்

திக்குவல்லை கமால் (1950) இன் “வீடு” (2013) நாவலை வாசிக்க முனையும் போது, ஹெப்சிபா ஜேசுதாசன் (1925) எழுதிய “புத்தம் வீடு” (1964) என்ற நாவல் என் ஞாபத்திற்கு வந்தது. இரண்டு நாவல்களினதும் ஒரே தலைப்பு (வீடு) அந்த ஞாபகத்திற்கு காரணமாக அமைந்திருக்கலாம். ஹெப்சிபா ஜேசுதாசன் தமிழின் கவனிப்புக்குரிய பெண் எழுத்தாளர். பேராசிரியர் ஜேசுதாசனின் மனைவி. ஒரு நாள் கணவனிடம் ஹெப்சிபா “நான் ஒரு நாவல் எழுத எண்ணியுள்ளேன். நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?” எனக்கேட்க, “கட்டாயம் எழுது” என பேராசிரியர் ஊக்கமளிக்க, அடுத்த 15 நாட்களில் ஒரு முழுமையான நாவலை ஹெப்சிபா எழுதி முடித்திருக்கிறார். நாவலை படித்த பேராசிரியர் ஜேசுதாசன் அதனை சுந்தர ராமசாமியிடம் காட்டியிருக்கிறார். “தமிழிலக்கியத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இது ஒரு முக்கியமான நாவல், இதனை கட்டாயம் பதிப்பிக்க வேண்டும்” என்று சுந்தர ராமசாமி கருத்துரைக்க, “தமிழ்ப் புத்தகாலயம்” வெளியீடாக வெளியானது தான் “புத்தம் வீடு” நாவல். பொதுக்கல்வியினால் நவீன மயமாதல் நிகழ்கையில் சமூகத்தில் தோன்றுகின்ற மாற்றங்களை உயிர்ப்புடன் இந்நாவல் உணர்த்துகின்றது. மிகவும் பேசப்பட்ட இந்நாவல் மலையாளத்திலும், ஆங்கிலத்திலும் (Lissy’s Legacy) வெளியானது. 2011 இல் “காலச்சுவடு பதிப்பகம்” இந்நாவலை மீளவும் வெளிக்கொணர்ந்தது.

“புத்தம் வீடு” கண்ணப்பச்சி என்னும் மூப்பர் தலைமையிலான ஒரு கூட்டு குடும்பத்தின் கதை. ஹெப்சிபா சித்திரிக்கும் கிராமம் பனைவிளை. கதை நிகழ்கின்ற காலம் 19ஆம் நூற்றாண்டு. பனைவிளை கிராமவாசிகள் இரு பிரிவுகளாகப் பிரிந்திருக்கின்றனர். முதல் பிரிவினர் பனைமரங்களைச் சொந்தமாக்கித் தங்களுக்கென்று பனையேறிகளைக் கூலிக்கு அமர்த்திக்கொண்டு கள்ளும் பதநீரும் இறக்கி விற்று அதன் மூலம் தங்கள் வாழ்வாதாரத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ளும் மேட்டுக்குடியினர். இரண்டாவது பிரிவினர் பனையேறும் சிரமமான தொழிலை மேற்கொள்ளும் பனையேறிகள். சமூக அடுக்கில்

இந்தப் பனையேறிகள் கீழ்த்தட்டைச் சார்ந்தவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். இந்த வர்க்க பேதம் கண்ணப்பச்சி முதல் நாவலின் மையக் கதாபாத்திரமான லிஸி வரைக்கும் உள்ளோடி உறைந்து உள்ளது.

பனையேறிகளின் பண்பாட்டு பழக்க வழக்கங்கள் நாவலில் மிகுந்த அழுத்தத்துடனும் அழகுணர்ச்சியுடனும் காட்சிபடுத்தப்பட்டுள்ளது. பனைவிளை கிராமத்தில் மார்கழி மாதம் பனையேற்றுக் காலம். கிராம வாசிகளின் வாழ்வில் ஒருவித புத்துணர்வு தட்டுப்படும் காலமும் அதுதான். சேலை கட்டத் தெரியாத பனையேறிகளின் வாழ்க்கைத் துணைவியர் புதுச்சேலை கட்டுவதும், சந்தையிலிருந்து திரும்பும் பனையோலைத் தோண்டிகளில் உற்சாகம் விளைவிக்கத்தக்க “கிளாத்தி” என்னும் மீள்வகை தட்டுப்படுவதும், கள் மலிவாகக் கிடைப்பதும் அக்காலத்தில்தான். சண்டை, குத்துக் கொலைகளுக்கும் அப்போது பஞ்சமிருந்ததில்லை. இப்படியாக அம்மக்களது பண்பாட்டு கூறுகள் நாவலில் இடம்பெறுகின்றன. பனையேறிகளின் பேச்சு மொழி தத்துவமாக கையாளப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக,

“ஆருபிலே அங்கே நிக்கயது?”

“நாந்தா ஐயா”

“நாந்தாண்ணா?”

“நாந்தா பனையேறே”.

2

முகம்மது ஜமால்தீன் முகம்மது கமால், “திக்குவல்லை கமால்” என்னும் நாமத்தில் இலக்கியப் பிரதிகளை தொடர்ச்சியாக வெளிக்கொணர்பவர். வெறும் அடையாளத்திற்காக தான் பிறந்த ஊரின் பெயரை தடிக்கொள்ளாமல், துடிய ஊரின் அடையாளங்களை தன்னுடைய படைப்புகளில் உயிரோட்டத்துடன் “பதிகை” செய்கின்றார். அவரெழுதுகின்ற சிறுகதை, நாவல்களில் திக்குவல்லை முஸ்லிம் சமூகத்தின் பண்பாடும் பேச்சுமொழியும் விரவிக் காணப்படுகின்றன. “அவ்வூர் மக்களின் பேச்சுத்தமிழை இலக்கியத்திற்கு வரவாக்கியவர்” என முருகபுபதி குறிப்பிடுகின்றார். கமாலின் “வீடு” நாவல் திக்குவல்லை முஸ்லிம்களின்

பேச்சு மொழியை யதார்த்தப்பூர்வமாக வெளிப்படுத்துகின்றது.

“ஹெப்சிபா ஜேசுதாசனின் ஆடம்பரமற்ற நடையில் கதை, மிகச் சரளமாக ஓடுகிறது. ஒவ்வொரு பாத்திரமும் மிக நேர்த்தியாக வடிவமைக்கப் பட்டு இருக்கிறது. கதையின் மையத்திற்கு முக்கியமில்லாததாகத் தோன்றும் சின்ன, சின்னப் பாத்திரங்கள் கூட மிகுந்த கவனத்துடன் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. எப்படி ஒரு நல்ல தேர்ந்த ஓவியனால் ஒரு சில கோடுகளைக் கொண்டே ஒரு நுட்பமான சித்திரத்தை வரைய முடிகிறதோ, அது போல், ஆசிரியர் ஹெப்சிபா ஜேசுதாசன், ஒரு சில வரிகளிலேயே ஒவ்வொரு பாத்திரத்தின் பரிணாமங்களையும் சுருங்க, ஆனால் கச்சிதமாகக் கூறி விடுகிறார். நாவலில் திகட்ட வைக்கும் தகவல்கள் இல்லை. கதாசிரியரின் பிரசார நெடி இல்லை. மிகைப் படுத்தப்பட்ட உணர்வுப்பூர்வமான வசனங்கள் இல்லை. எல்லாப் பாத்திரங்களும் நம்பகத் தன்மையோடு இருக்கின்றன. பனைவிளை கிராமத்தில் வாழும் மக்களின் உறவு முறைகளை, அந்தக் கிராமத்தில் ஏற்படும் பொருளாதார மாற்றத்தை, - மொத்தமாகச் சொல்லப் போனால் பனைவிளை கிராமத்தின் சாரத்தை-நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது” (இணையம்). “புத்தம் வீடு” நாவலுக்கு முன்வைக்கப்பட்டுள்ள இக்கருத்துக்கள் “வீடு” நாவலுக்கும் பொருந்துகின்றது. ஒரு காலகட்ட திக்குவல்லை முஸ்லிம்களின் சாரத்தை “வீடு” நாவல் விபரித்துள்ளது.

“புத்தம் வீடு” 200 பக்கங்கள் கொண்ட நாவல். இந்தக் கச்சிதமான வடிவம்தான் இந்நாவல் மீதான வாசகக் கவனத்துக்குக் காரணம். 100 பக்கங்களை மட்டுமே கொண்ட “வீடு” நாவல் வாசக கவனத்தினை ஈர்த்துள்ளதா?

“மனித வாழ்வில் ஆயிரமாயிரம் பிரச்சினைகள் குவிந்து கிடக்கின்றன. இவற்றில் இலக்கிய வடிவம் பெறுவது மிகக் குறைவு. அதிலும் பிரச்சினை தோன்றும் களநிலையையும் சம்பந்தப்படும் கதாமாந்தரங்களையும் யதார்த்தமாக வெளிக்கொணரும் படைப்புக்கள் அரிது. எனது நாவல்களுக்கு சமூகப் பிரச்சினைகளையே இலக்காகக் கொள்கிறேன். வீடு ஒவ்வொரு மனிதனுக்குமான அடிப்படைத் தேவையாகும். சமூகத்தில் மதிப்புக்கும் மரியாதைக்குமுரிய ஒருவர். மேற்படி பிரச்சினையால் எவ்வாறு அல்லற்படுகிறார் என்பதை “வீடு” என்ற இந்நாவலில் வெளிக்கொணர முயன்றுள்ளேன்.”

ஆசிரியரின் இக்கருத்தே நாவலாக பரிணமித்துள்ளது. நாவலின் மையப்பாத்திரமான கரீம் மௌலவி வீடில்லாமல் எவ்வாறான பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்கின்றார் என்பதை நாவல் எடுத்துக்காட்ட முயன்றுள்ளது. “புத்தம் வீடு” நாவல் பனைவிளை கிராமத்தில் இருக்கும் ஒரே ஒரு ஓட்டு வில்லை வீட்டை மிக விரிவாக விவரிப்பதில் ஆரம்பிக்கிறது. கிராமத்தவர் அனைவரும் அந்த வீட்டைப் புத்தம் வீடு என்று அழைக்கிறார்கள். சிதிலமடைந்த அந்த வீட்டின் பழம் பெருமையை பறை சாற்றுவது அந்த வீட்டின் உறுதியான தேக்கு மரத்தாலான கதவுமட்டுமே, என்பது போன்ற நுட்பமான வீட்டைப் பற்றிய விவரணைகள் மூலம் நம்மை வெகு சீக்கிரத்திலேயே நாவலுக்குள்

இழுத்துக் கொண்டு விடுகின்றார் ஹெப்சிபா ஜேசுதாசன். “வீடு” நாவலும் கரீம் மௌலவியின் வீட்டை பின்வருமாறு விபரிக்கின்றது:

“இரண்டு அறை. முன்வாசல், சமயலறை என்று சின்ன வீடுதான் அது. முன்னால் சிறுமுற்றம். பின்பக்கம் இடமேயில்லை. விஸ்தரிப்பதற்குக் கூட இடமில்லை. முழுமையாக உடைத்து மேல்தட்டுக் கட்டினால் இரண்டு குடும்பத்துக்குச் சமாளிக்கலாம். ஒரு குடும்பத்துக்கே போதாத அந்த வீட்டில் இப்பொழுது இரு குடும்பம் எப்படியோ வாழ்கிறதென்பது தான் உண்மை” (பக். 21)

வீட்டுப் பிரச்சினையை நாவல் பல இடங்களில் துல்லியமாக சுட்டிநிற்கின்றது. அத்தகைய சந்தர்ப்பங்கள் சில,

(அ) இரண்டொரு நாட்களில் இரண்டு வீடுகளையும் ஒப்பிட்டு ரீதியில் அணுகினார். வீட்டின் அமைப்பு வித்தியாசமாகவிருந்த போதிலும் அறைகள், சாலை, முன்பின் வசதியென்று பார்த்த போது கிட்டத்தட்ட ஒன்று தான். ஒற்றைக் குடும்பத்திற்குத் தான் லாயக்கு. “அம்ரிதா ஒங்கடும் எங்கடும் ஒன்றுதான்” என்றார். (பக். 38)

(ஆ) வீட்டை மாஜிதாவின் பெயருக்கு சட்டப்படி எழுத வேண்டுமென்பது அவர்களது கோரிக்கை.... “தங்கச்சிக்கு குடும்பத்தப் பத்திப் பிரச்சனில்ல. அவங்க வேண்டிய மாதிரி வந்து நிக்கட்டும்... இப்பவே எழுதோணுமா வாப்பா?”.... “ஒவ்வொரு மனிசனும் ஒவ்வொருவிதமேன். நாளேப் பின்னக்கி உம்ம வாப்பாம் நிக்கோணும் நானும் வந்து போகோணும்... ம்... இப்படி எழுதிக் குடுத்தா “போங்கெல்லாரு”மெண்டு சென்னா நாம் பொக ரெடியாகீக்கோஓம் வெளங்கினா” - கரீம் மௌலவியின் விளக்கம். “ஏத்தியன் மகன் சொல்லியது வெளங்கியல்லயா? வேலவெட்டிய அடகுனாக்க வாண” (பக். 60)

(இ) “நான் போகச் சொல்லல்ல அவளுக்கு. புள்ள பொகுத்துக்காரிய எப்படியன் பொகச் சொல்லிய. புள்ளயப் பெத்துக் கொண்டு, கூலிக் கூடொண்டு பாத்துக் கொண்டு போங்கோ. மத்தக் கொமரேம் நாங்க வெளியாக் கோணும்”.... அம்ரிதாவால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. அங்குமில்லாமல் இங்கு மில்லாமல் நடுத்தெருவில் தள்ளப்படுவேனோ என்று பயந்தாள். ஒரு பக்கமாக அமர்ந்து அழத்தொடங்கினாள் அம்ரிதா. (பக். 81, 82)

(ஈ) குறைந்த வசதிகளோடு வீடொன்றை வாடகைக்கெடுத்த போதே, இவ்வளவு மகிழ்ச்சியென்றால், ஒருவன் சொந்தமாகப் புது வீடொன்று கட்டினால் எவ்வளவு சந்தோஷமடைவான் என்ற எண்ணம் எப்படி அவர் மனதில் வந்து விழுந்ததோ தெரியவில்லை. (பக். 100)

3

“தமிழில் சிறந்த நாவல்கள் என்று கருதப்படுபவை எல்லாம் ஏதோ ஒரு வகையில் கிராம வாழ்க்கையைச் சித்திரிப்பனவாக இருப்பதை நாம் காணலாம். கிராம வாழ்வை யதார்த்த நெறியில் நாவலில் சித்திரிக்க முயலும்போது கிராமிய மக்களின் வழக்குமொழி உரைநடையில் வந்து கலப்பது தவிர்க்க முடியாததாகும்.

அந்த வகையில் பல்வேறு பிரதேசக் கிளைமொழிகளும் சமூகக் கிளைமொழிகளும் நமது உரைநடையை வளப்படுத்தி உள்ளன. இக்கிளைமொழிக் கலப்பு உரையாடல்களில் மட்டுமன்றி விபரணங்களிலும் கணிசமாக நிகழ்ந்துள்ளதைநாம் அவதானிக்கலாம். நீல பத்மநாபனின் “தலை முறைகள்”, ஹெர்சிபா ஜேசுதாசனின் “புத்தம் வீடு”, சுந்தர ராமசாமியின் “ஒரு புளியமரத்தின் கதை”, சண்முகசுந்தரத்தின் “அறுவடை”, சின்னப்பாரதியின் “தாசம்”, டானியலின் “பஞ்சமர்”, எஸ்.பொ.வின் “சடங்கு”, செ.கணேசலிங்கனின் “நீண்ட பயணம்” முதலிய நாவல்களை மேலோட்டமாகப் பார்ப்பவர்கள் கூட, தமிழின் வெவ்வேறு கிளைமொழிகள் நாவலின் உரையாடல், விபரணம் ஆகிய இரு துறைகளிலும் சுவறி இருப்பதைக் காணமுடியும். பல்வேறு கிளைமொழிகளில் வழங்கும் வழக்குச் சொற்களும் உவமைத் தொடர்களும், மரபுத் தொடர்களும், விசேட பிரயோகங்களும் விபரணத்தில் கலந்து தமிழ் உரைநடையைப் பேச்சுத் தமிழுக்கு நெருக்கமாகக் கொண்டு வந்துள்ளன” (எம்.ஏ.நுஃமான்; “மொழியும் இலக்கியமும்”; 2007 (2006): 83).

திக்குவல்லை கமாலின் படைப்பாக்க (சிறுகதை, நாவல்) வெற்றியே அவரது விபரணங்களில் குவிந்து கிடக்கும் திக்குவல்லைப் பிரதேச முஸ்லிம்களின் பேச்சு மொழியும், முஸ்லிம்களின் வழக்குச் சொற்களும் ஆகும். இதற்கு உதாரணமாக: “வீடு” நாவலோடு இரண்டறக் கலந்துள்ள மொழியை அல்லது பேச்சு மொழியை சுட்டிக்காட்டலாம். பாத்திரங்களின் இயல்புக்கேற்ப பேச்சு மொழியை லாவகமாக கையாண்டுள்ளார். உதாரணத்திற்கு சில துளிகள்,

(அ) “அல்லா தான் ஹைராக்கி வைக்கோணும். எங்கட சின்னவன ஒதியெத்துக்கு அனுப்போனுமெண்டு தான் முடிவெடுத்த.”

“அப்படியா ஆ நல்லந்தானே.... அவன் குர்ஆன் ஓதச் செல்லே கேட்டுக்கோ நிக்க ஆச. பைத்தியலெல்லாம் தண்ணிச் சொட்டுப் போல பாடம். ம்... இனி ஊரு பொறத்திக்கி அனுப்போனுமாய்க்கு மேன்.”

இல்லாட்டி இல்லாட்டி.. மகரகம், புத்தளம், அட்டாளச்சேன இப்படி நாலஞ்செடத்திலதானிக்கி. ம்... எங்கட இபுராஷாபு எல்லம் விசாரிச்சிக் கொண்டு வாரெண்டு செல்லிக்கி.”

“மெய்யா நாலு விஷயமும் தெரிஞ்ச மனிசனென்... அல்லாட நாட்டமீந்த நடக்கும்.” (பக். 3)

(ஆ) “ம்..ஒரு காலத்தில் ஊரு வருமான மெண்டு சென்னா... சம்பளத்தைப் பாக்க அதுதான் கூட. இப்ப ஊரு வருமானமெண்டு ஒண்டு மில்ல. ஆகக் கூடினா ஒரு ஆயிரம் ரூவக் கெடக்கும். ம்... கலியாணத்தேம் புடிச்சிட்டாரு. இந்தச் சம்பளத்தால குடும்பம் காப்பாத்தேல. இதொண்டு. மத்தது கலியாணம். ரெண்டும் ஒரே மாதிரி குடும்பமேன். ரெண்டு குடும்பத்திலேம் கலியாணம் புடிச்சிக் குடுக்க பொம்புளப் புள்ளயலீக்கி. ஊட்டுப் பிரச்சினேம் வரும். ஒரு நெனப்பிலதான் எல்லம் செய்தாரு... நிண்டு புடிக்கக் கஷ்டம்” (பக். 20)

(இ) “பெரிய ஹாஜி ஹாட் அடக் புடிச்சி மெளத்தாம்”

“இன்னா வில்லாஹி வ இன்னா இலைஹி

ராஜிஹன்... சுபஹுக்கு பாங்கு செல்லீட்டு ஜப்பீக்கரில செல்லோம்” (பக். 74)

(ஈ) “யா அல்லா... ஒன்ன முற்று முழுதா அடி பணிய வேணுமெண்டு தான் நெனச்சன்... ஒரு உண்மையான உலமாவா வேல செய்ய முயற்சி செஞ்ச... ஏலாமப் பெய்த்து... யா அல்லா... ஒரு சதம் கூட எடுக்காம நீ சொன்னபடி மஹர் குடுத்து கலியாணம் செஞ்சன்... ஊரூரா அலஞ்சன்... நான் படிச்ச தீனுக்கு... ஏன்ட முன் மாதிரிக்கு எந்த மதிப்பும் இல்ல யா அல்லா... நான் ரொம்பக் கஷ்டத்தோட வாழ்ந்து கொண்மக்கன். யா அல்லா... ஏன்ட மனைவி... குஞ்சு கொழந்தகள... யா அல்லா” பக். (98, 99)

திக்குவல்லை கமால், முஸ்லிம்கள் பேச்சு மொழியில் பயன்படுத்துகின்ற அரபுச்சொற்களை “வீடு” நாவலில் அள்ளிக் குவித்துள்ளார். சுபஹு, மத்ராஸா, ஒஸ்தாது, ஸலாம், முஃப்தி மெளலூது ராத்திபு மஜ்லிஸ், கந்தாரி, நிம்யத், பயான், ஹைர், தீன், பைத், ஃபாத்திஹா, இன்ஷா அல்லா, மஹல்லா, லெப்பை, மஷூரா, நிகாஹ், ஜனாஸா, அஸர், ஸலவாத், மஃரிப், ஸிக்ரு, மஹர், அல்ஹம்துலில்லா, இகாமத்து, பாங்கு, ஜாஸ் என்று பல அரபுச்சொற்கள் இயல்பாகவே கையாளப்பட்டுள்ளன.

“ஈழத்து முஸ்லிம்கள் தாயை அம்மா என்று அழைப்பதில்லை. உம்மா என்றே அழைப்பர். இந்தச் சமூக வேறுபாட்டு அம்சத்தைக்கூட தன் மொழிப் பிரயோகத்தில் இளங்கீரன் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. பாத்திரங்களின் இயல்புக்கும் தூழலுக்கும் ஏற்ப உரையாடல்களையும் மொழியையும் கையாளாது தன் எண்ணங்களைப் பாத்திரங்கள் மூலம் பேசவைக்கும். முயற்சினாலேயே உரையாடல் இவ்வாறு செயற்கையாகப் போகின்றது. வெவ்வேறு சமூக உறவுகளில் மொழி வேறுபடுவதை இவ்வாசிரியர் கருத்தில் கொள்ளவில்லை என்று தெரிகிறது” (2007: 103). இளங்கீரன் சபரின் நாவல் மொழியாக்கம் பற்றி இவ்வாறானதொரு விமர்சனத்தை பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான் முன்வைத்துள்ளார். ஆனால் இளங்கீரன் சபைர் போல் அல்லாமல், திக்குவல்லை கமால் பாத்திரங்களின் இயல்புக்கும் தூழலுக்கும் ஏற்ப உரையாடல்களையும் மொழியையும் கையாண்டுள்ளமை அவரது தனிச்சிறப்பாகும். சமூக உறவுகளில் மொழி வேறுபடுவதை பிரக்ஞை பூர்வமாய் கமால் உணர்ந்துள்ளமையினாலேயே அவரது உரையாடல் மொழி அல்லது பேச்சு மொழி செயற்கைத் தன்மின்றி உயிப்பாக இருக்கின்றது.

இத்தகைய பேச்சு மொழிப் பிரயோகங்களில் பரிச்சயமும் தேடலும் இல்லாதவர்கள் குழம்பி “கடுமையான கோபத்துடன்” விமர்சனங்களை முன்வைப்பதும் உண்டு. சோலைக்கிளி தன்னுடைய கவிதையொன்றில் “மழைப்பழம்” என்ற சொல்லை கையாண்டிருந்தார். “மழைப்பழமா? அது என்ன பழம்..” என்று மூத்தகவிஞர் இ.முருகையன் கடுமையான விமர்சனத்தை முன்வைத்திருந்தார். “மழைப்பழம் என்பது பெரிய மழையைக் குறிக்கிறது. இது கிழக்கலங்கையில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற ஒரு மரபுத்தொடர். கிழக்கில் உள்ள சிறுவர்களுக்கும் இது தெரியும்” என்று இதற்கு பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான் பதில் எழுதியிருந்தார்.

“நாவல் முழுமொத்தமான மனித அனுபவத்தையும் வாழ்க்கை முறைகளையும் வெளிப்படுத்தக் கூடிய ஓர் இலக்கிய வடிவமாகும். காலம், இடம், சமூகம், தனிமனிதன், சமூக உறவுகள் ஆகியவை நாவலின் அடித்தளமாகும். ஆகவே நாவலின் மொழி ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட வகைமொழியாக அமைவது சாத்தியம் அல்ல. பதிலாகக் காலம், இடம், சமூகம், தனிமனிதன், சமூக உறவுகள் ஆகியவற்றுக்கேற்ப வேறுபடும் எல்லா வித வகைமொழிகளையும் அது உள்ளடக்குகின்றது. இவ்வகையில் இலக்கிய வழக்கை மட்டுமன்றி எல்லாவகையான பேச்சுவழக்குகளையும், எல்லாவகையான மொழிப் பிரயோகங்களையும் நாவல் வரையறை இன்றிக் கையாள்கின்றது. சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் நாவலுக்குப் புறம்பான மொழிப் பிரயோகங்கள் எவையும் இல்லை எனலாம். ஏனெனில் நாவலுக்குப் புறம்பான வாழ்க்கை அனுபவங்கள் எவையும் இல்லை” (2007: 94). அவ்வகையில், மொழியும் வாழ்வும் “வீடு” நாவலுடன் இரண்டறக் கலந்துள்ளன.

வீடு நாவலின் மூலபாத்திரமான கரீம்,

மௌலவி பட்டம் பெறுகின்ற விழாவில் தொடங்கி, அவரது பிள்ளை வயதுக்கு வருகின்ற (கொமர்) இறுதி வரை உள்ள நாவலின் அனைத்து சங்கதிகளையும் ஆசிரியரே சொல்லி முடித்திருக்கிறார். இது இயல்பான வாசிப்புத்தளத்திற்கு வாசகனை இட்டுச் செல்லும் நாவல். கதாசிரியரே முழுமையாக நாவலுக்குள் இயங்கியுள்ளார். வாசகனின் சுய கற்பனைக்கோ, தேடலுக்கோ இடமில்லை. சொல்லாமல் சொல்லுகின்ற சங்கதிகள் ஏதுமில்லை. தர்க்க மொழி அணுகலோ, குறியீட்டு முறைமைகளோ காணப்படவில்லை. நாவலாசிரியர் தான் கூறக்கருதிய பொருளை வெளிப்படுத்த பயன்படுத்தும் நுணுக்கமே உத்தி எனப்படுகின்றது. நாவலின் சிறப்பிற்குக் காரணமாக அமையும் உத்தி அழகியல் பார்வையாகக் கருதப்படுகின்றது. இந்த அழகியல் பார்வையை “புத்தம் வீடு” நாவலில் தரிசிக்கலாம். இந்த தரிசனம் “வீடு” நாவலில் கிடைப்பதில்லை. ஆயினும் “வீடு” நாவல் வெளிக் கொணர்கின்ற பேச்சு மொழியின் நுண்மை அதனை ஒரு கலைப்படைபாக்கியுள்ளது.

ahmnawas@gmail.com

மண்

எங்கள் வியர்வையும்
எங்கள் கண்ணீரும்
மணக்கின்ற மண்

எங்கள் தாத்தாவும்
தாத்தாவின் தாத்தாவும்
ஆண்டு அனுபவித்து
ஆழ்துயில் கொள்ளும் மண்

பரம்பரை பரம்பரையாய்
கைமாறிக் கைமாறி
உழுதுண்டு புசித்த மண்

முதல்தடம் பதித்த மண்
மூச்சுக் காற்று தொட்ட மண்
அழுத மண் தொழுத மண்

அகதியாய்
இன்றெமக்கு
அந்நியமாய்ப் போனாலும்...

நாளாவரும் ஆய்வாளன்
எங்கள் இருப்பை
அந்த மண்ணில்
கண்டு கொள்வான்
எங்கள் நிறுபுர்த்தங்கள்
ஒன்று கலந்துள்ளதை
உறுதி செய்வான்.

தனிமை

இருண்டு போய்
தனித்துப் போய்
உதவியற்றுப் போய்
நான் சோர்ந்து விடவில்லை

என் சிரசுக்குள்ளிருந்து
பிரகாசிக்கும் நிலா
ஒளிதருகிறது
உதவுகிறது
உரையாடி
என்தனிமை போக்குகிறது

நான்
உற்சாகமாகவே இருக்கிறேன்

யோராட்டம்

போராட்டம்
என்னையும்
இறக்கிவிட்டது வீதியில்

எனது
மனைவி பிள்ளைகளும்
இன்றோ நாளையோ
இறங்கிவிடுவது நிச்சயம்

எனக்கும்
ஓர் ஆயுதம் தாருங்கள்

எங்கு புகுந்தாவது

ஒரு
சோற்றுப் பாணையைக்
கொள்ளையடித்துக் கொண்டுவர

புனிதம்

அதை மாத்திரம்
ஏன் விட்டுவைத்துள்ளீர்கள்
மூடிவிடுங்கள்

ஆண்களின் மூச்சுக்காற்று
அதனூடாக வந்தென்
முகத்திலோ மார்பிலோ
முட்டிமோதக் கூடும்

அப்புறமென்ன?
என்கற்பு கப்பலேறிவிடும்...
என்புதைகுழி இருண்டு
போய்விடும்...
என் சொர்க்கவாசல்
அடைபட்டுப்போகும்...

அவசரமாக மூடிவிடுங்கள்
ஒரு
கறுப்புத் துணிகொண்டு
அந்தச் சாவித்துவாரத்தை

திக்குவல்லலை காமால்
கவிதைகள்

“சேர் சேர்... நள்ளிரவு நெருங்குது. இனியென்றால் மூடவேணும்...” வேலியில் விரித்த ஈரப் பிடவைபோல், கதிரையில் அமர்ந்து கீழ்நோக்கி வளைந்திருந்தவன் சற்றே கண்களைத் திறந்து மீண்டும் மூடிக்கொண்டான்.

“சொன்னா கேளுங்களன்...! இப்போ எத்தின மணியென்று நினைக்கிறீங்க...? நாங்க வீட்ட போறல்லயா?...” இம்முறை சேவகனின் குரல் முன்பை விட சற்றே தடிப்பாக விழுந்தது.

இருந்தாலும் கட்டளையாகவன்றி நிதானமான வேண்டுகோளாகவே அது இன்னும் எதிரொலித்தது. அங்கிருந்து வெளியே செல்லுமாறு அவன் அந்த மனிதனுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்க ஆரம்பித்து இப்போதைக்கு ஒரு மணித்தியாலத்திற்கு மேலாகி விட்டது. பொதுவாக நல்லதொரு சேவகன் கோப்படு வது மிகவும் அபூர்வம்தான். அவன் தன்னை நாடி வரும் வாடிக்கையாளர்களுடன் நடந்து கொள்ளும் ஓர் ஒழுங்குமுறையைக் கொண்டிருந்தான்.

“கும்பிடுறன் சேர்... இனியாவது எழுந்து போங்களன்...”

தலை கவிழ்ந்தபடியிருந்த அந்த மனிதன், தன் எதிரிலிருந்த சிறிய மேசையில் கையூன்றி எழும்ப எத்தனித்தான். இருண்ட நிழலொன்று மறைத்த நீர்க் குழிபோன்ற அவனது கண்களில் இலக்கு இருக்க வில்லை. சரியாக சீரமைக்கப்படாத புகைப்படக் கருவியின் வில்லைபோல் தெளிவற்ற தோற்றமே அவனுக்குத் தெரிந்தது.

“ம்... சிரிவ்ஹ் எனக்கு... இன்னொரு ட்ராம்...!”

“ம் விஷரா சேர்... பார் மூடி எவ்வளவு நேரமாச்சு. சீமன் அண்ணா இப்போது வீட்ட போய் நல்ல நித்திரையா இருப்பார்...! ம்ஹ்... இனி நாங்களும் வீட்ட போகணும்...” சேவகன் மீண்டும் பெருக்கத்

தொடங்கினான்.

காலை ஆறுமணிமுதல் இரவு பத்துமணிவரை அவனுக்கு அங்கு வேலை. அவன் அணிந்து கொள்ளும் வெள்ளைக் கோட் பைகளில் சேரும் ஐம்பது சதம், ஒரு ரூபாய் ரிப் காசுகள் எழுப்பும் “சிலிங் சிலிங்” சத்தம் அந்த மதுசாலையின் சோம்பல் பிடித்த சூழலுக்கு மகிழ்ச்சியை வழங்குவது போலிருந்தது. ஓரிரு மணி நேரத்துக்கு முன்பு அங்கு நிலவிய இரைச்சல் மிகுந்த உணர்வுகள் அவர்களுக்குள் எரிந்து வெளியேறி எல்லையற்ற வான் பரப்போடு ஒன்று கலந்தது போலிருந்தது.

“புண்ணியம் கிடைக்கும் சேர்... இங்கிருந்து எழுந்து போறபக்கமாகப் போங்க...” சேவகன் தனது கையிலிருந்த தும்புத் தடியை சுவர் மூலையில் வைத்தபடி முன்பைவிட பலமாகக் கத்தினான்.

“ப்லடி ஹெல். ரைட் ரைட் சிரி... நான் போறன் சிரி...” மேசைக்குப் பாரம் கொடுத்து கதிரையிலிருந்து எழுந்தவன், புயலுக்கு அகப்பட்ட கப்பல் போல நான்கு பக்கமாகவும் அல்லாடி, மேசை கதிரைகளில் முட்டி மோதியபடி சென்று குறுகிய படிக்கட்டினூடாக இறங்கலானான். சுவாமிக்கு அவ்வளவு கட்டுப்படாத அவனது கால்கள் பலகைப்படிகளில் மோதி எழுப்பும் வெற்றுச் சத்தத்துக்கு சற்றே காது கொடுத்த சேவகன் நிம்மதிப் பெருமூச்சுவிட்டபடி மறுபக்கமாக நின்று தனது உதவியாளனை அழைத்தான்.

“தப்பினோம்... இல்லென்னா பெரும் தொல்லை தான்... எட்டு மணிக்கு போல குடிக்கத் தொடங்கினான்... இப்போ என்ன நேரம்” சற்று நேரத்துக்குப் பின் அவனுக்குப் பதிலளிப்பது போல தூரத்திலுள்ள மணிக் கூட்டுக் கோபுரம் பதினொருமணி நாதமெழுப்பியது கேட்டது.

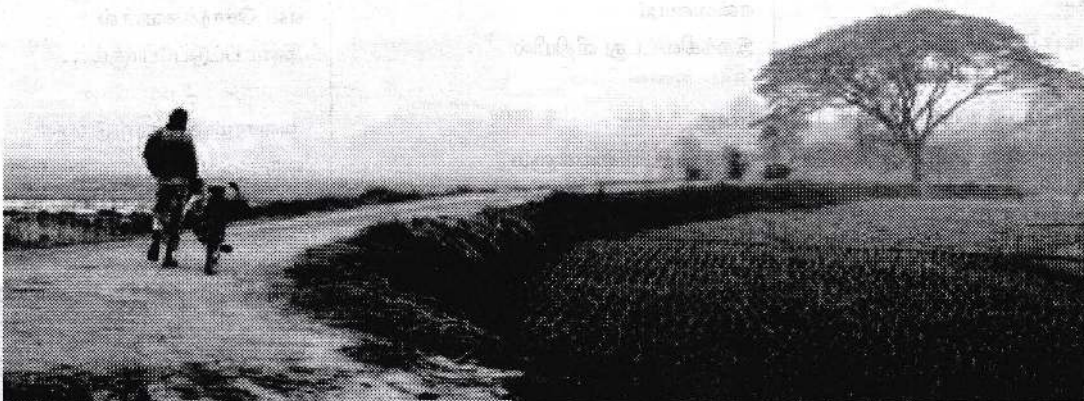
“பாவம்... நல்ல மனிதன்... இருந்தும் இப்போது கொஞ்சம் விஷர்போல... ஹம்... பதினொன்

மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதை

இராக்கால நடமாடிகள்

திக்குவல்லை கமால்

சிங்களத்தில் : தயாசேன குனசிங்ஹ

றரைக்காவது மேற்கண்டைல் பஸ்தரிப்புக்கு போக முடியுமென்றால் நல்லது... தெஹிவல பஸ் பதினொன்றும் நாற்பதுக்குப் போல அவ்விடத்துக்கு வரும்... சில போது முன்பே வந்துவிடும்... ம்.. பன்றெண்டரைக்காவது வீடு போய்ச்சேர முடியு மென்றால்... சமனா தூங்கியிருப்பான்... அம்மா வென்றால் எப்போதுமே நான் வரும்வரைவிழித்திருப்பான்..."

எல்லாம் கூட்டி ஒழுங்குபடுத்திய சேவகன் குப்பைகளைத் தும்புத்தடியினாலே ஒன்றுகூட்டினான். அது சிறியதொரு குவியலாகியது. தூசும் கழிவும் அப்பி ஒரே நிறமாகிவிட்ட கிழங்குத்துண்டு, இறைச்சி முள், மீன் எச்சம், ஆயிரக்கணக்கான சிகரட் அடித்துண்டுகள் எல்லாம் அந்தக் குவியலில் கிடந்தன. உடனடியாக இரண்டு தகரத்துண்டுகளால் அள்ளி அகன்ற தாச்சி போன்ற பாத்திரமொன்றில் இட்டு குப்பைவானியில் கொட்டுவதற்காக வெளியே கொண்டு சென்றான். அவசரமாக அதை கொட்டிவிட்டு வருகையில் உதவியாளன் தனது வெள்ளை உடையை சுவராணியொன்றில் தொங்கவிட்டு சாரணை மாற்றிக் கொண்டிருந்தான்.

"பஸ் தவறிவிடுமா?" விரும்பியும் விரும்பாதது போல் கேட்டான்.

"இல்லை"

"கூட்டிய புதிதில் நானும் அப்படித்தான் சிரோ. இரவு வீட்டுக்கு ஓடும்வரையில் நிம்மதியில்லை... இப்போ அந்தக்காலம் போயிட்டுது. இந்த இரவில் அவன் எங்க இருக்கானென்று எனக்குத் தெரியல்ல... நான் எங்க இருக்கேன்னு அவளுக்குத் தெரியாது. சென்ற வாரம் வீட்ட போகும்போது அவளுக்கு சுக மில்லை... இப்போ சுகமாகி இருக்குமென்று நம்புறன்."

ஏதோ சொல்வதற்கு உதவியாளனுக்குத் தேவையாக இருந்திருக்கிறது. தனது சேவக உடுப்பை அவன் அவசர அவசரமாக கழற்றினான். இன்னும் சிறிது நேரத்தில் சிரிலேன வெளியேறிச் சென்றபின் அவன் தனித்துப் போய்விடுவான். சதவை மூடித் தாழ்ப்பாளிட்டுக் கொள்வான்.

அப்போது சுவரில் தொங்கும் மதுபானக் கடையின் முதலாளியின் பெரியபடம் அவனுக்குத் தெரியும். முறைத்துப் பார்ப்பான். சில சமயம் கேலி கிண்டல் செய்து கொஞ்ச நேரத்தை நகர்த்துவான். சிலபோது தனது அவயவங்களை வளைத்து நெளித்துக் காட்டுவான். இது அவனது நாளாந்த வாழ்வின் இறுதிக் கட்டம். இனியென்ன அருகிலுள்ள ஹோட்ட லொன்றிலிருந்து நேரகாலத்தோடு கொண்டுவந்து வைத்த சோற்றுப் பொதியைச் சாப்பிட்டுவிட்டு, மதுபானக் கடையின் அந்தத்திலுள்ள நீண்டமேசையின் மீது ரேஸ்தான் பலதைப் பரப்பி அதன்மீது சுருண்டு விடுவான். நித்திரை வரும்வரை நுளம்படித்தபடி கொழுப்பு இரவின் விதவிதமான சப்தங்களுக்கு காது கொடுப்பான்.

நடுத்தர வயதை எட்டிநிற்கும் அவனிடம் மற்றவர்களைப் போல் கடும்போக்கு காணப்படவில்லை. உடனடியாகச் சிரிப்பதற்கோ, குடிக்காரர்களின் கூத்து கும்மாளங்களை பொறுத்து இணங்கிச் செல்லும் போக்கும் அவனிடம் காணப்படவில்லை. அதனால் தான் ரிப் காசினால் அவனது பைகள் நிறைவதில்லை.

"இன்று எனக்கு பன்னிரண்டு ரூபாவுக்கு மேல் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. இங்க வாரவங்க

எங்களவிடப் பிச்சைக்காரங்க..." அவன் மீண்டும் சொன்னான்.

"ஹம்...ம்.. ரிப் வளத்தை மேசைமீது கொட்டி, மலரும் மனதோடு விரல் நுளிகளால் ஐம்பது சதம், ஒரு ரூபாய் குற்றிகளைக் கணக்கிட்டுக் கொண்டிருந்த சிரிலேனவிடமிருந்து அவனுக்குக் கிடைத்த பதில் "ம்" மாத்திரந்தான்.

கைப்பலத்தால் படிக்கட்டில் இறங்கிய அம் மனிதன் தரைத்தள கதவுக்கூடாக யாரோ தள்ளி விட்டதுபோல் கெனல் பாதைக்கு வீசப்பட்டான். ஒழுங்கான வீதிவிளக்குகள் அற்ற அந்தப் பாதையில் அரை இருட்டுக்குள் அகப்பட்டு பேய்போல் ஆடியசைந்து கொண்டிருந்த அவனைத் தவிர வேறு எவரும் கண்ணெட்டும் தூரத்தில் காணப்படவில்லை. இருந்தும் சற்று தொலைவில் மூடப்பட்ட பலகைக் கதவுத்தட்டு ஹோட்டலொன்றின் தாழ்வாரத்தில் கடும் இருட்டுக்குள் மறைந்திருந்த ஒரு சோடிக் கண்கள் அவனை நோக்கியிருந்தன. அது இரைதேடும் கண்கள் தான்.

லேக்ஹவுஸ் அருகே மெக்கலம் வீதி கொங்ரீட் சுரங்கப் பாலத்துக்குக் கீழாக விரைந்த பவர்ஸெட் கோச்சியின் ஹோன்சத்தம் பாழடைந்த இரவுக்கு சற்றே சங்கீதராகம் சேர்த்து நொடிப் பொழுதில் மறைந்து சென்றது. கொங்ரீட் பாலப்பக்கமிருந்து வந்து பொலிஸ் மூலஸ்தானத்துக்கு முன்பான வளைவினூடாக புறக் கோட்டைப் பக்கமாக வேகமாகச் சென்ற மோட்டார் வண்டி ஒன்றின் வெளிச்சத்தால் கெனல் பாதை ஒளிக் கோலம் பெற்று மீண்டும் அரையிருட்டுக்குள் மூழ்கியது.

பாதை மத்தியில் அங்குமிங்கும் தடுமாறியபடி நின்ற அவன், இந்தப் பெரு நிலப்பரப்பில் எங்குதான் நிற்கிறேன் என்பதை நிச்சயித்துக் கொள்வதற்குப்போல் தலையை உயர்த்தி அங்குமிங்கும் பார்த்தான். கெனல் பாதையின் ஒருபக்க எல்லையாகவிருந்த பொலிஸ் மூலஸ்தானத்தின் பெரிய பெயர்ப்பலகைதான் அவன் கண்ணில்பட்டது.

"பிலடி ஹெல்.." அவன் ராட்சதன் போல் அங்குமிங்குமாக அசைந்து மிகவும் சிரமத்தோடு மறுபக்கம் திரும்பினான். சற்று நேரத்துக்கு முன்பு தன்னைச் சக்கைபோல் வெளித்தள்ளிய கதவில்லாத பொக்கை வாயில்தான் அவன் கண்ணில்பட்டது.

"சிரி... நீயொருநாய்... நா..."

தனக்கு முன்னால் இரு கைகளையும் நீட்டியபடி, சமநிலை பேணுவதற்காக கால்கள் இரண்டையும் வளைத்துக் கொண்டு வாயில் பக்கமாக வீசப்பட்டுச் சென்றவன், வாயிலின் வலப்பக்க செங்கல் சுவரில் முட்டி அதற்கப்பால் செல்ல முடியாமல் பாதையோரமாக விழுந்து படுத்துக் கொண்டான். அதன் பிறகு அவன் எல்லாம் மறந்துபோனான்.

காலி முகத்திலிலிருந்து சிலிங்கோ மாளி கையை உராய்ந்தபடி குறுகிய வீதியூடாக வீசிய கடல் காற்று, சுவர் ஓரமாக விழுந்திருந்த மனித உடலை சற்றே ஸ்பரிசித்தபடி கெனல் வீதியைத் தாண்டிச் சென்றது.

ஹோட்டல் தாழ்வாரத்தில் இருளுக்குள் ஒளிந்திருந்த கண்கள் முன்பைவிடக் கூர்மையடைந்து அந்த மனிதனை நோக்கிக் குவிந்திருந்தன. சற்று நேரத்தில் அந்தக் கண்கள் அந்த மனிதனை இனங்கண்டு கொண்டன. அதனாலேற்பட்ட மனமாற்றம்

அப்போதைக்கு அவளது இரைதேடும் எண்ணத்தை மாற்றிவிட்டது.

பாழடைந்துபோன கெனல் வீதியின் அமைதியை திடீரென்று எழுந்த மெல்லிய குரல் உடைத்துப் போட்டது. கெனல் வீதித் தொலைவி லிருந்து இலக்கின்றி அலையும் இன்னொருவனின் பாடல்தான் அது. சாரன் தொங்கலைப் பிடித்து பின்னால் உயர்த்தியபடி அவன் ராஜவீதியில் ஓர் இராஜபோல் வந்தான். அவன் ஒளியைவிட இருளை விரும்புவன். இருள் அவனுக்கு பாதுகாப்பு வழங்கிய தோடு ஆத்ம சக்தியையும் கொடுத்தது. உண்மை யாகவே அவனொரு இரவு நடமாடிதான். இரவு நில வரங்களை அவதானிக்கும் அவனது ஆந்தை விழி களுக்கு வீதியோரமாக விழுந்துகிடந்தவனை தூரத் திலேயே தெரிந்துவிட்டது. அதிலிருந்து அவன் வீதி யின் ஓரமாக மெல்ல மெல்ல நடந்து, விழுந்து கிடந்த மனிதனைத் தற்செயலாகக் கண்டுகொண்டது போல் காட்டிக் கொள்ள முனைந்தான். தனக்கு மாத்திரமல்ல இருளுக்குமும் ஆயிரம் கண்கள் உண்டென்பதை அவனறிவான்.

நடந்து வந்த வேகத்தைக் குறைத்து விழுந்து கிடந்தவனில் மெல்ல முட்டிய நடமாடி “ஓ இதென்ன?...” என்றவாறு இடுப்பை வளைத்தான். குந்துவதற்கு முன்பே அவனது விரல்கள் ஊர்ந்து விழுந்துள்ளவனின் சேட்... களிசான் பைகளை துழாவி முடித்துவிட்டன.

சேட் பையில் பாஸ்போட் அளவிலான புகைப் படமொன்றைத் தவிர வேறு எதுவும் காணப்பட வில்லை. “செஹ்” என்றவாறு காறித்துப்பிய நடமாடி அந்த உடலை நோக்கி முழுமையாகப் பார்த்தான். விபத்து அடையாளம் எதுவும் காணப்படவில்லை. அவன் இருளுக்கு காது கொடுத்தான். என்றனா போன்ற அவனது காதுகளுக்கு கெனல் வீதித் தொடக்கத்தி லுள்ள பொலிஸ் அருகே கிளைவிட்டுப் பரந்து நிற்கும் அரசமர இலைகளின் சலசலப்புக்கூடக் கேட்டது.

அருகே விபத்து எதுவும் நடந்திருக்குமா என்ற சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்து கொண்டான். முயற்சி தொடர்ந்தது. காலடியில் விழுந்து கிடப்பவனின் காற் சட்டைப் பிற்பொக்கற்றைச் சுத்திகரிக்கும் எண்ணத் தோடு அவனை குப்புறப் புரட்ட இரவு நடமாடியின் கைகள் நீண்டன. இந்த வேளையில் இருண்ட ஹோட்டல் முன்வராந்தாவில் ஏதோ அசையும் சத்தம் அவனுக்கு கேட்டது. உடனே கையை இழுத்துக் கொண்ட அவன் அருகேயிருந்த சுவருக்கு முதுகைக் கொடுத்து அப்படியே நிலத்தில் அமர்ந்து இருளுக்குள் ஆழ்ந்து போனான். அப்படிச் சிலநிமிடங்கள் அசையாது நின்ற நடமாடி விழுந்துள்ள மனிதனின் இடுப்புக்கீழாகக் கையைவிட்டு பின் பொக்கற்றைத் துழாவி பின்பே எழுந்து நின்றான். அதிலும் எதுவுமே அவனுக்குக் கிட்டவில்லை. அப்போது இரா நடமாடி இருளுக்கு காறித்துப்பாமல் தூசணம் பாடினான்.

ஒளிந்திருந்த கண்கள் இவை எல்லாவற்றையும் பதிவு செய்தன. இப்பொழுது சற்றே பயம் அவளுக்கு. விழுந்துள்ள மனிதனைப் பற்றித்தான்.

நடமாடி மீண்டும் வளைந்து அந்த மனித னருகே குந்திக்கொண்டான். இம்முறை அவன் மனதில்

ஓர் அபூர்வ எண்ணம். விழுந்துள்ளவர் அணிந் துள்ளது ஓரளவு தரமான சேட் என்பது தொட்டுணர்வில் அவனுக்கு விளங்கிவிட்டது. அவனது விரல் நுனிகள் மிகக் கவனமாக பொத்தான்களை கழற்றின.

“ஐயோ டேவிட் தம்பி... அந்த வேலைய மட்டும் செய்யாதே...” மென்மையான இதமான அக்குரல் ஹோட்டல் தாழ்வாரத்திலிருந்து வெளிப் பட்டது. சட்டென்று விசைச் சுருள் தளர்வதுபோல் இரவு நடமாடி எழுந்து நின்றான். அவனது கை தொடைப்பக்கமாகச் சென்றபோதும் அங்கு கட்டி யிருந்த இருகூர் சுத்தி வெளியே இழுக்கப்படவில்லை. ஹோட்டல் பக்கமிருந்து எழுந்தது ஒரு பெண்குரல். யாரோ ஒருவரால் தான் இனங்காணப்பட்டதால் நடமாடியின் மனதில் முதலில் எழுந்த பயமும் கோபமும் மிகவினரவாகத் தளர்ந்துபோய், சந்தேகமும் ஆவலும் மேற்கிளம்பியது. அவன் இருள் கடுமையாக கவிந்திருந்த சுவர் ஓரமாகக் கவனமாக மெல்லமெல்லச் சென்று ஹோட்டல் முன்வராந்தாவை எட்டிப் பார்த்தான். அங்குநின்ற பெண்ணொருத்தி தூணில் சேர்ந்தபடி அவனைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது.

“ஆந்தானா டீச்சரக்கா?”

“ஓமடாதம்பி! அந்த ஆளை எனக்குத் தெரியும்”

“உனக்குத் தெரியாத ஆம்பிளைங்க எந்த நாட்டில்தான் இருக்கான்?”

“இல்லை நான் சொன்னது அப்படியல்ல... இந்தத் தொழிலுக்கு இறங்க முன்பே எனக்கு அந்த மனிதனைத் தெரியும்...”

“வேலையில்ல... கையில ஒரு செப்புக் காசுகூடக் கிடையாது. மேல்பொக்கற்றில் ஏதோ ஃபோடொ ஒன்று இருந்தது. களிசான் பொக்கற்றிலென்றால் வெறுங் காற்றுத்தான்..” ஹோட்டல் தாழ்வார மூலையில் தள்ளியிருந்த சர்பத் மேசையில் அமர்ந்தபடியே நடமாடி சொன்னான்.

“நான் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது அதற்கல்ல தம்பி”

“அப்படியென்றால்...”

அவளிடமிருந்து பதில் வெளிவருவதற்கிடையில் மதுசாலைப் படிக்கட்டில் யாரோ வேகமாக இறங்கிவரும் சத்தம் சுற்றாடலின் அமைதியைக் கலைத்துக் கொண்டு எதிரொலித்தது. அதுவேறுயாரு மல்ல கடைசி பஸ்ஸைப் பிடிப்பதற்காக ஓடும் சிரிலேன என்பதை அவனறிவான். இருந்தும் டேவிட் அந்த சத்தத்தால் சற்றே குழப்பமடைந்தான்.

மதுபானக் கடைவாயிலால் கெனல் பாதைக்குப் புகுந்த சிரிலேன அரையிருட்டுக்குள் சிலிங்கோ மாளிகைப் பக்கமாக ஓடத்தொடங்கினான். வாயிலருகே விழுந்திருந்த மனிதனை அவன் கண்டிருக்க மாட்டான். கண்டாலும் என்னதான் செய்ய? பதினைந்து மணிநேரத்தின் பின் வீட்டுக்கோடும் நேரமே தவிர அது மனிதத்தன்மை பேணும் நேரமல்லவே!

“சிரிலேன பஸ்ஸுக்கு ஓடுறான்... அவன் கிட்டடியில் தான் கல்யாணம் கட்டினான்...” பெண்ணவள் இன்னொருவனுக்கு சொல்வதாக அல்லாமல் தனக்கே சொல்லிக் கொள்வது போல் முணுமுணுத்தான்.

“உனக்குத் தெரியாத விஷயமென்று ஏதாவது இருக்கா டீச்சரக்கா..?”

“இருட்டுக்குள் இருக்கும் எனக்கு எவ்வளவோ விஷயங்கள் தெரியிது தம்பி... அதேபோல நிறைய விஷயங்கள் காதிலும் விழுது... அதுமட்டுமல்ல.. நிறைய ஆக்கள் யாரிடமும் சொல்லாத விடயங்கள் என்னிடம் சொல்றாங்க... புத்தகங்கள் எழுதுவ தென்றால் எழுதக்கூடிய விஷயங்கள் என்னிடமிருக்கு...”

“நீ இனி டீச்சர்மாதானே... உனக்கு என்ன தான் தெரியாது?” வெளிச்சம் வெளியே பரவாமல் இரு கைகளாலும் மறைத்துக் கொண்டு பீடியொன்றைப் பற்றவைத்துக் கொண்ட டேவிட்டின் குரலில் ஓரளவு நிந்தனை தோய்ந்திருந்தது.

இந்தப் பெண் டீச்சர்... டீச்சரக்கா... டீச்சர்மா... என்றெல்லாம் சொல்லப்படுவதுண்டு. அப்படியொரு வேசத்தில்தான் அவள் கொழும்பு வீதி களில் நடமாடினாள். அக்கால கட்டத்தில் ஆசிரியை கள் அரைக்குடையும் அழகிய தோற்பைகளு மாகவே பாடசாலை சென்றுவந்தனர். அதுமாதிரி மன்றி இவளது பேச்சுப் பாங்கும் அறிவுரை சொல்லும் விதமும் “டீச்சர்” என்பதை மேலும் வலுவாக்கத்தக்கதாக இருந்தது. இதனால் இராப் பாதாள உலகில் இப்பெயர் மாற்றமுடியாமல் பதிவாகிவிட்டது.

“கண்ட கேட்ட கதையெல்லாம் விடு டீச்சரக்கா, யாரங்க விழுந்து கிடக்கிற மேன்?”

“மடயன்” காதுக்குக் கேட்காத சோகக் குரலில் சொன்னாள்.

“ஏன் அப்படிச் சொன்னே?”

“அத நான் பிறகு சொல்றன் தம்பி. இப்போ நீ போய் அந்த மனிதன் மேற்சட்டைப் பையிலுள்ளதாகச் சொன்ன ஃபோடோவ எனக்குக் கொஞ்சம் கொண்டு வந்து தாவன்”

“என்னத்துக்கு அது உனக்கிப்ப? எனக்கு விளங்கிறபடி உனக்குப் பைத்தியம். கெட்ட நேரத்துக்கு அவன் விழித்திட்டானென்றா..?”

“என்ன தொண்தொணப்புடா இது... கண் திறக்கிறது எப்படிப் போனாலும் பல மணி நேரத்துக்கு மூச்சேவராது... என்னக்கும் இப்படித்தான்.”

“ம்... ம்.. உனக்கு முடியாதென்று எப்படிச் சொல்றது..” சர்பத் மேசையிலிருந்து இறங்கியவனாக டேவிட் சொன்னான்.

அவசரப்பட்டுப் பலிக்கடாவாகும் பழக்கமற்ற அவன், அவளது வேண்டுகோளை நிறைவேற்ற சில நிமிடங்கள் எடுத்தன.

“தீக்குச்சியொன்று அடி தம்பி”

“அந்தப் பக்கமாக பொலிஸ்காரர் நின்றால் இந்த வெளிச்சத்தப் பார்த்து இங்க வரக்கூடும்”

“நீ பயப்படாம தீக்குச்ச அடியன்... எனக்குத் தெரியாத பொலிஸ்காரரா இங்க இருக்காங்க”

கணப்பொழுதில் பூத்துப் பிரகாசித்த தீக்குச்ச ஒளியில் யௌவனம் பொங்கித் ததும்பும் துல்லியமான கண்களுடன் ஓர் பேரழகி அந்தப் படத்தில்!

“அச்சா... யாரக்கா இது?”

“யாரென்று நினைக்கிறாய்?” அதே கேள்வியைப் புரட்டிக் கேட்டாள்.

“இந்த நாட்டுக்கே பெறுமதியான ஒரு யுவதி”

“நீ அப்படியா நினைக்கிறாய்”

“ம்”

“அப்படியென்றா நல்ல பிள்ளைபோல்

கொண்டு போய் அந்த மனிதனின் பையில் வைத்துவிட்டு வா”

“உனக்குப் பேயா பிடித்திருக்கு... அந்தக் காணுக்க வீசிவிடு”

“பாவம் தம்பி! அந்த மனிதனுக்கு எஞ்சியிருப்பது இது ஒன்றுதானென்று நினைக்கிறன்”

“உனக்கெப்படித் தெரியும்?”

கொஞ்ச நேரம் அமைதியாக இருந்த பின்னரே அவன் மீண்டும் கதைக்கத் தொடங்கினான். இருந்தும் டேவிட் கேட்ட கேள்விக்கு பதிலாகவன்றி, எதையோ ஏற்றுக் கொள்வதுபோன்ற பாங்கில்....

“இரண்டு வருடங்களுக்குப் பிறகு இந்த மனிதன நான் அண்மையில் கண்டேன்... இரண்டு கிழமைக்கு முன்பு... அன்றைக்கும் நடுச்சாமத்தில் நான் இப்படி நிற்கும் போதுதான்... வெறியோடு ஆடியாடி வெளியே வந்தான்... அறிமுகம் பிடிக்க கொஞ்ச நேரம் எடுத்த தெனக்கு. முன்பைவிட இப்போ ரொம்ப இழுபட்டு மெலிந்துபோய்... அன்னக்கும் இந்த இடத்தில் இருந்தபடிதான் பாடத் தொடங்கினான் தம்பியே... என்ன தெரியுமா பாட்டு.. வேலயில்ல.. அத உனக்குச் சொல்லி என்ன ஆகப்போகுது. ஆனாலும் மறக்க முடியல... ரொம்ப கவலைமிகுந்த பாட்டு...”

“டீச்சரக்கா நீ அழுகிறாயா?”

“ஹ...ஹ...இல்லதம்பி... அழமுடியுமாக இருந்தா வாழ்க்கையின் எஞ்சிய பகுதி முடியுமட்டும் நான் அழுவன்... ஆனா இப்போது என்னால அழமுடியவில்லை.”

“நீ என்னதான் புலம்புறாயென்று எனக் கென்றால் ஒன்னுமே விளங்கயில்ல... இருந்தாலும் நீ எதற்காக அதையெல்லாம் நினைத்துக் கவலைப் படணும்? இதனால் என்னதான் பயனிருக்கு?”

அதற்கு அவன் எதுவும் சொல்லாமல் மௌனம் காத்தான். இருண்ட ஒழுங்கைக்குள் வந்தலைந்து போக்கிடமற்றுப்போன இரவு ராணிப் பூக்களின் நறுமணத் துளிகள் அவர்கள் இருவரையும் சற்று நேரம் தழுவி மீண்டும் காணாமல் போயிற்று.

“டீச்சரக்கா...”

“ம்...ம்...ம்...”

“நின்று கொண்டிருக்கிறாய்?”

“ம்...ம்...ம்...”

“இங்கதா அந்த ஃபோடோவ. ஆந்த மேனின் பையில் போட்டுவிட்டு வாரன்”

“ஆ...ஆ...”

இம்முறை கவனத்தைப் பின்தள்ளி அவசரத்தை முற்படுத்தி, அந்தக் காரியத்தை முடித்துவிட்டு வந்து மீண்டும் விறாந்தை மூலையிலிருந்து சர்பத் மேசையில் ஏறி அமர்ந்துகொள்ள டேவிட்டிற்கு ஒரு நிமிடம்கூட எடுக்கவில்லை.

“டீச்சரக்கா..”

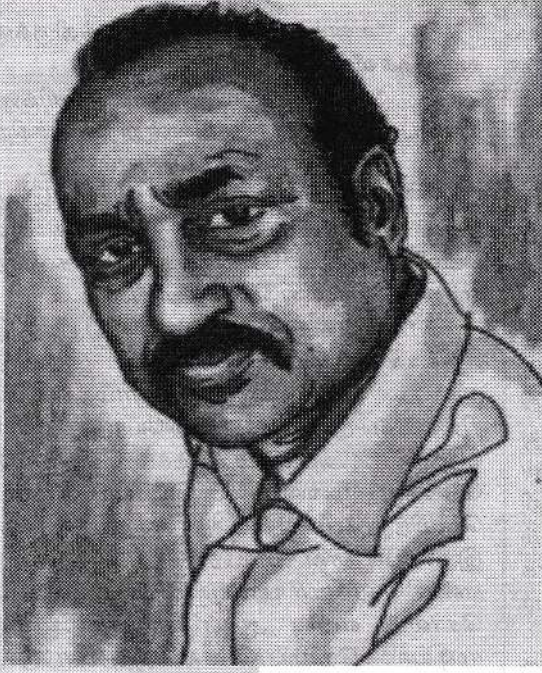
“ம்..ம்...ம்..”

“கால் இரண்டும் வலிக்குமே... இங்க வந்து மேசையில இருந்த கொள்ளன்”

“அந்த மனிதன் அங்க விழுந்திருக்கும் போது...”

“அதுக்கென்ன உன்ற புருஷனா அவன்?”

அவன் எதுவும் சொல்லவில்லை. அவன் “ஆம்” என்று சொன்னாலும் “இல்லை” என்று சொன்னாலும் டேவிட்டுக்கு அதில் வித்தியாசம் எதுவுமில்லை என்பது அவருக்குத் தெரியாதா என்ன?

திக்குவல்லை கமாலின் கலை இலக்கிய பணிகள் ஒரு பார்வை

■ ஏ.எஸ்.உபைத்துல்லா

பம்பலப்பிட்டி இந்து கல்லூரியில் கடந்த 2000ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற அகில இலங்கை தமிழ் மொழித்தின மேற்பிரிவு சிறுகதை போட்டியில் நடுவராக நான் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த வேளையில் அங்கே நடுவர் குழுவில் ஒருவராக திக்குவல்லை கமாலும் உடன் இருந்தார்.

எழுத்துலகில் நன்கு அறியப்பட்ட இவரை அங்கு தான் முதன் முதலில் நேரில் சந்தித்தேன். நிகழ்ச்சி முடிவடைந்த பின்னர் இருவரும் கலந்துரையாடினோம். மூதூர் என்றதும் அவர் பிரபல எழுத்தாளர் வ.அ. இராசரத்தினம் அவர்களைப் பற்றிக் கேட்டு அறிந்துகொண்டார்.

எனது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுப்பான “ஜலசமாதி”க்கு(2008) அணிந்துரை எழுத வேண்டும் என்று நான் அவரைக் கேட்டபோது எதுவித மறுப்புமின்றி அதனை எழுதினார். அண்மைக்காலம் வரை அவரோடு ஒரு நண்பராக சகபடைப்பாளியாக பழகும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இப்படியாக எனக்கும் அவருக்குமான நட்புநீண்டு கொண்டே வந்தது.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் திக்குவல்லை கமால் அரை நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக நன்கு அறியப்பட்டவர். கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகளால் சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் வாசகர்கள் மத்தியில் மதிக்கப்பட்டு வருபவர்.

தனது கருத்துக்களை தெளிவாகவும் ஆதாரத்துடன் எப்போதும் வெளிப்படுத்தி வருபவர். இளம் எழுத்தாளர்கள் முதல் மூத்த எழுத்தாளர்கள் வரை நேர்மை உண்மைத் தன்மைக்கு மதிப்புக் கொடுத்து சமமாக எல்லோரையும் பார்க்கும் இயல்புடையவர்.

மாத்தறை மாவட்டத்திலுள்ள திக்குவல்லை

என்ற இடத்தில் ஏ.ஆர். முஹம்மது ஜலால்தீன், சித்தி ஆமினா உம்மா ஆகியோருக்கு மகனாக 1950ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். திக்குவல்லை அரசினர் முஸ்லிம் கலவன் பாடசாலை, வெலிகம அறபா மகா வித்தியாலயம் ஆகிய பாடசாலைகளில் தனது ஆரம்ப கல்வியைக் கற்று 5ஆம் ஐந்தாம் தர புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து உயர்தரக் கல்வியை களுத்துறை தர்க்காடவுன் அல் ஹம்றா மகாவித்தியாலயத்தில் தொடர்ந்தார்.

பாடசாலையில் முதன்மை மாணவராகவும் தமிழ் விஞ்ஞான பாடங்களில் அதிக ஆர்வம் உடைய வராகவும் காணப்பட்டார். அக்கால வேளையில் பாடசாலை மட்டத்தில் நடைபெற்ற பல கலை இலக்கியப் போட்டிகளில் கலந்து கொண்டு பரிசுகளையும் பாராட்டுக்களையும் இவர் பெற்றுக்கொண்டார்.

இவரது ஆர்வத்தினை அப்பாடசாலையில் கற்பித்துக் கொண்டிருந்த ஆசிரியர்களான கவிஞர் ஏ. இக்பால், இரா. சந்திரசேகரன் ஆகிய இருவரும் அவதானித்து இவரை கலை இலக்கியத்தின் பால் ஆற்றுப்படுத்தினர். பாடசாலையில் “அல் ஹம்றாவின் கவிதா மண்டலம்” என்ற அமைப்பினை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் “சுவை” என்ற சஞ்சிகையினை கவிஞர் ஏ. இக்பால் வெளியிட்டார். இச்சஞ்சிகையின் பொறுப்பாசிரியராக திக்குவல்லை கமால் இருந்தார்.

இவரது முதலாவது சிறுகதை “தண்டனை” என்ற பெயரில் “ராதா” பத்திரிகையில் 1968ஆம் ஆண்டு மேமாதம் 15ஆம் திகதி பிரசுரமானது.

எச். எம். பி. முகைதீன் தினகரனில் தொகுத்து வழங்கி வந்த “கண்டதும் கேட்டதும்” பகுதியில் புதுக் கவிதை களையும் தினபதி கவிதா மண்டலத்தில் மரபுக் கவிதைகளையும் எழுதி வந்தார். பத்திரிகைகளிலும்

சஞ்சிகைகளிலும் அக்காலத்தில் எழுதப்பட்ட கவிதைகளை கொண்டு “எலிக் கூடு” என்ற புதுக்கவிதை நூலை திக்குவல்லை கமால் (1973) முதன் முதலாக வெளியிட்டார். இதன் பின்னர் பூக்களின் சோகம் (2009) புல்லாங்குழல் (2013) ஆகிய கவிதைத் தொகுப்புகளையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

திக்குவல்லை கமாலின் மரபுக்கவிதைகளிலும் புதுக்கவிதைகளிலும் சொல் அலங்காரத்தையோ படிமச் சேர்க்கையோ பெரிதும் காணமுடியாது. இக்கவிதைகளில் பாடுபொருளாக விருப்புவெறுப்புகள், கனவுகள், ஆசைகள் எதிர்பார்ப்புகள் என்பவற்றை நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

மாணவப் பருவத்திலிருந்து இவரிடம் காணப்பட்ட வாசிப்பின் மீதான ஆர்வமும் தேடலும் காரணமாக பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் ஒரு காலகட்டத்தில் அதிகளவில் எழுதிக்குவித்தார். ஜெயகாந்தன், புதுமைப்பித்தன், அகிலன், பார்த்தசாரதி, கல்கி, குபாரா, அழகிரிசாமி ஆகியோரது சிறுகதைகளையும் நாவல்களையும் ஆரம்ப காலத்தில் அதிகளவில் படித்து அதனால் பெரிதும் கவரப்பட்டார். எழுத வேண்டும் என்பதற்காக வலிந்து ஒருபோதும் அவர் எழுதியது கிடையாது. படைப்பு மனநிலை படைப்பு உந்துதல் ஏற்பட்டால் மட்டுமே எழுதுபவராக திக்குவல்லை கமால் காணப்பட்டார்.

1971ஆம் ஆண்டு ஆசிரியர் நியமனம் பெற்று கற்றல் கற்பித்தல் பணியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த வேளையில் 1973/1974 கல்வியாண்டில் பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயின்று பயிற்றப் பட்ட விஞ்ஞான ஆசிரியராக வெளியேறினார்.

“பலாலியின் பஞ்சபாண்டவர்கள்” என்று திக்குவல்லை கமால், கலைவாதி கலீல், அன்பு ஜவஹர்ஷா, ஜவாத் மரைக்காயர், மூதூர் முகைதீன் ஆகியோர் அழைக்கப்பட்டனர். அக்காலத்தில் இவரது இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு இவர்களும் பக்கபலமாக இருந்தனர். இவர்கள் அனைவரும் ஆசிரியர், அதிபர், கல்வி அதிகாரி, விரிவுரையாளராக இருந்து தற்போது ஓய்வு பெற்றுள்ளனர். இவர்கள் அனைவரும் இலக்கிய வாதிகளாகவும் பன்னூலாசிரியர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

திக்குவல்லை கமால் தென்னிலங்கையை கதைக்களமாகக் கொண்டு அங்கு வாழும் விளிம்புநிலை மக்களின் வாழ்வியலை கொண்டு அவர்களது பேச்சு வழக்கு வட்டார வழக்கு என்பவற்றோடு ஆணாதிக்கம், வர்க்க முரண்பாடு, அடிமைத்தனம், குடும்ப உறவும், பாரம்பரிய பண்பாடுகள் ஆகியவற்றைக் அடிநாதமாகக் கொண்டு சிறுகதைகளையும் நாவல்களையும் எழுதத் தொடங்கினார்.

இவரது படைப்புகளில் வாழ்க்கை பற்றிய கண்ணோட்டமும், எதார்த்த நோக்கும், நம்பிக்கை மனோபாவமும் இழையோடிக் காணப்படுகின்றன.

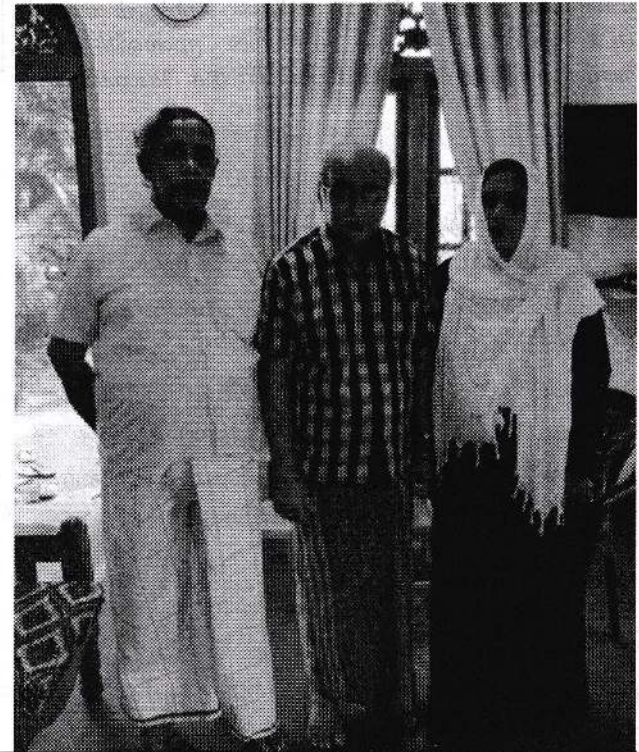
இதுவரை இருநூறுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளை இவர் எழுதியுள்ளார். அவற்றை பகுத்தும் தொகுத்தும் பத்து சிறுகதைத் தொகுப்புகளை வெளியிட்டுள்ளார்.

சிறுகதைத் தொகுப்புகள்

1. கோடையும் வரம்புகளை உடைக்கும் - (1984)
2. குருட்டு வெளிச்சம் - (1993)
3. விடை பிழைத்தகணக்கு - (1996)
4. விடுதலை - (1996)
5. புதிய பாதை - (1997)
6. வரண்டு போன மேகங்கள் - (1999)
7. நோன்புக் கஞ்சி - (2000)
8. முட்டைக்கோப்பி - 2010
9. கனவுத் தாரகை - (2013)
10. நன்றி சொல்லும் நேரம் - (2020)

சிறுகதைத் தொகுப்புகளைப் போன்றே பதினான்கு நாவல்களையும் இக்களத்தினைப் பகைப்புலமாகக் கொண்டு எழுதியுள்ளார். அதில் ஆறு நாவல்கள் தினகரன் வாரமஞ்சரியிலும் தினகரன் நாளிதழிலும் தொடர்கதைகளாகவும், எட்டு நாவல்கள் புத்தக வடிவிலும் வெளிவந்துள்ளன.

நாவல்கள்

1. பொய்மைகள் நிலைப்பதில்லை - (1977)
(தினகரன் வாரமஞ்சரி)
2. அவள் ஓர் இரத்தினம் - (1982) (தினகரன் நாளிதழ்)
3. இப்படியும் ஒருத்தி - (1984) (தினகரன் நாளிதழ்)
4. முற்றத்து மல்லிகை மணக்கிறது - (1988)
(தினகரன் நாளிதழ்)
5. பாதை தெரியாத பயணங்கள் - (1995)
(தினகரன் நாளிதழ்)
6. ஒரு பாணைச்சோறு - (1996) (தினகரன் நாளிதழ்)
7. ஒளி பரவுகிறது - (1995)
8. நச்சுமரமும் நறுமணமும் - (1998)
9. பாதை தெரியாத பயணம் - (2000)
10. உதய கதிர்கள் - (2006)
11. ஊருக்கு நாலுபேர் - (2007)
12. தெளிவு - (2009)
13. வீடு - (2013)
14. என்றும் ஒளிரும் விளக்கு - (2016)

சிறுகதையிலும் நாவலிலும் புனைவு மொழி இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று பாத்திரங்களில் வாயிலாக அவர்களின் பேச்சு வழக்கில் கூறுவது மற்றையது நூலாசிரியர் கூறும் மொழிநடையாகும். திக்கு வல்லை கமால் தனது படைப்புகளில் இந்த இருமொழி நடைமுறைகளையும் பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளார்.

கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாவல்களைப் போன்று சிறுவர் இலக்கிய நூல்களாக, பிறந்த நாள் (2003) உதயபுரம் (2005), குளக்கரை வீரன் (2007) ஆகியன வெளிவந்துள்ளன.

இலங்கை வானொலி முஸ்லிம் சேவையில் ஒளிபரப்பான தனது நாடகப் பிரதிகளை திக்குவல்லை கமால் நூலாக்கம் செய்துள்ளார்.

1. புகையில் கருகிய பூ - (2001)
2. நிராசை - (2005)

திக்குவல்லை கமாலின் எழுத்துக்கள் காத்திர மானவை. மண் சார்ந்தும் மக்கள் சார்ந்தும் எழுதப் பட்டவையாகும். தென் மாகாண முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும் பண்பாட்டுக் கோலங்களை

**திக்குவல்லை கமாலைப் போல
விறுவிறுப்பும் சுறசுறுப்புடனும்
களைப்பே இன்றிக் கதை எழுதிக் குவிக்கும்
சிறுகதை எழுத்தாளர்களைக்
காண்பதரிது. வேறு ஒருவராக இருந்தால்
கதை எழுதியது போதும் பேசாமல் புத்தகம்
போட்டுக் கொண்டிருப்போம் என்று இருந்து
விடுவார்கள். ஆனால் கமால் அப்படிப் பட்டவர்
அல்லர். புத்தகங்கள் நிறையவே
போடுகிறார்தான். அதேவேளை
சிறுகதைகளும் எழுதிக் கொண்டேதான்
இருக்கிறார்.
- கலைவாதி கல்லை-**

யும் தன் படைப்புக்குள் உள்வாங்கியதில் இவருக்கு முக்கியபங்குண்டு.

மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியம் ஒரு தனித்துவமான கலையாகும். அதற்கு சிங்களம் தமிழ் இரு மொழிகளிலும் சமமான தேர்ச்சி பெற்றிருக்க வேண்டும். சொற்பிரயோகம் கவனமாகக் கையாளப்பட வேண்டும். கதை ஓட்டம் சிதறாமல் அதே ஓட்டத்தில் கதை சொல்ல வேண்டும். இவ்வாறு பலதரப்பட்ட அம்சங்களைக் கருத்திற் கொண்டு மொழி பெயர்ப்பு நடை பெறுகின்றன.

இந்த வகையில் திக்குவல்லை கமால் தென்னி லங்கையில் வாழ்ந்து, சிங்கள மொழியினைக்கற்று, அம்மக்களின் வாழ்க்கையோடு ஒன்றிணைந்ததினால் ஏற்பட்ட பரீட்சயம் காரணமாக சிறுகதைகளையும், நாவல்களையும், சிறுவர் இலக்கியங்களையும் சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழி பெயர்ப்புச் செய்துள்ளார்.

தென்னிலங்கையில் சிறுபான்மையினராகக் காணப்படும் முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையினராக வாழும் சிங்களவர்களுடன் நெருக்கமாக வாழ்ந்து வந்ததினால் திக்குவல்லை கமாலின் படைப்புக்களில் ஆங்காங்கே சிங்களச் சொற்கள் இடம்பெறுவது தவிர்க்க முடியாததாகும்.

மொழி பெயர்ப்பு நூல்கள்

மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்ட சிறுகதைத் தொகுப்புகள்

1. தொடரும் உறவுகள் - (சித்னி மாகஸ் டயஸ்) - 2009
2. திறந்த கதவு - (கமல் பெரேரா) - 2009
3. சுடுமணல் - (சனில் சாந்த) - 2012
4. பொய் சொல்ல வேண்டாம் - (ஐ. கம்மல்லே வீர) - 2013
5. கைக்குட்டை - (டபிள்யூ. ஏ. சில்வா) - 2015

மொழி பெயர்ப்புச் செய்யப்பட்ட நாவல்கள்

1. குருதட்சணை - (தெனம சிரிவர்தன) - 2008
2. வெற்றியின் பங்காளி - (விமலதாச முதாக்கே) - 2009
3. விடை பெற்ற வசந்தம் - (உபாலி லீலார்தன்) - 2010
4. மலை உச்சியில் மாளிகை - (டெனிசன் பெரேரா) - 2010
5. முல்லைத்தீவு தாத்தா - (சித்னி மாகஸ் டயஸ்) - 2011
6. காட்டுப்புற வீரர்கள் - (குணசேகர குணசோம) - 2011
7. கங்கைக் கரைக்காடு - (சோமவீர சேனநாயக்க) - 2014
8. ராஜ யானை வனம் - (சித்னி மாகஸ் டயஸ்) - 2014
9. அசையாத மலைத்தொடர் - (கமல் பெரேரா) - 2015
10. போகல சவுந்திரிஸ் - (ஜே. எம். சரத்தர் மசிரி) - 2016
11. உச்சி மழலச் சுவடுகள் - (கமல் பெரேரா) - 2017
12. குருதிபூஜை - (நிஹால் பி. ஜயதாங்க) - 2018
13. கொழும்புச் சிறார்கள் - (அநூரசிரி கெட்டிகே) - 2020

மொழி பெயர்க்கப்பட்ட சிறுவர் இலக்கிய நூல்களின் விபரம்

1. குறும்புக்காரக் குரங்கு குட்டி - (மெடிஸ்டர்) - 2009
2. அம்மா வரும்வரை - (சித்னி மாகஸ் டயஸ்) - 2011
3. வண்ணாத்துப்புச்சி - (சித்னி மாகஸ் டயஸ்) - 2014
4. சிங்கள நண்பர் - (டபிள்யூ. ஏ. அபேசிங்க) - 2015
5. நல்ல பிள்ளைகள் - (டபிள்யூ. ஏ. அபேசிங்க) - 2015
6. அரசன் - (டபிள்யூ. ஏ. அபேசிங்க) - 2015
7. ஆட்டுக்குட்டி - (டபிள்யூ. ஏ. அபேசிங்க) - 2015
8. உறவும் பிரிவும் - (சித்னி மாகஸ் டயஸ்) - 2015
9. மகீதாத்தா - (உடுகம எஸ். ஜயசுந்தர) - 2015

10. மகீதாத்தா II - (உடுகம எஸ். ஜயசந்திர) - 2015

இவ்வாறு தொகுப்பு நூல்களாகவும், பிறருடன் இணைந்து செய்தவை, பிற மொழியில் மொழி பெயர்த்து சிங்களத்தில் வெளிவந்தவை இப்படி பார்த்தால் ஏறக் குறைய 75 நூல்களை திக்குவல்லை கமால் வெளியிட்டுள்ளார்.

மாணவப் பருவத்திலிருந்தே இவர் மல்லிகையுடனான தொடர்பை பேணி வந்தவர். அமரர் டொமினிக் ஜீவாவுடன் இறுதிக் காலம்வரை அவருடன் தொடர்பில் இருந்தவர்களில் திக்குவல்லை கமாலும் ஒருவராவார். இவர் மல்லிகையில் எழுதிய 20 சிறுகதைகளை கொண்டு "விடை பிழைத்த கணக்கு" என்ற சிறுகதை தொகுப்பு பினை மல்லிகை பந்தல் வெளியீடாக வெளி வந்துள்ளது. இதன் பதிப்புரையில் டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

ஓரே சஞ்சிகையில் வெளிவந்த சிறுகதைகளை மட்டுமே கொண்டதாக விடைபிழைத்த கணக்கு வெளி வந்துள்ளது இவ்வாறு ஓரே சஞ்சிகையில் வெளிவந்த கதைகளைக் கொண்டு சிறுகதைத் தொகுப்புகள் வெளி வந்தது மிகவும் குறைவு. அந்தவகையில் திக்குவல்லை கமாலின் மல்லிகையில் வெளிவந்த 20 சிறுகதைகளைக் கொண்டதாக விடைபிழைத்த கணக்கு சிறுகதை தொகுப்பு வெளிவந்துள்ளது என்று பதிப்புரையில் கூறியுள்ளார்.

திக்குவல்லை கமால் தனது கருத்துக்களை தெளிவாகவும் ஆதாரத்துடன் எப்போதும் வெளிப்படுத்தி வருபவர். இளம் எழுத்தாளர்கள் முதல் மூத்த எழுத்தாளர்கள் வரை நேர்மை உண்மைத் தன்மைக்கு மதிப்புக் கொடுத்து சமமாக எல்லோரையும் பார்க்கும் இயல்புடையவர்.

திக்குவல்லை எழுத்தாளர் சங்கம், இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம், இலங்கை எழுத்தாளர் சங்கம், இலங்கை, முஸ்லிம் எழுத்தாளர் சங்கம் ஆகிய வற்றுடன் நெருக்கமான உறவைப் பேணி சங்க செயற்பாடுகளிலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு வந்துள்ளார்.

திக்குவல்லை எழுத்தாளர் சங்கத்தினை

1968ஆம் ஆண்டு நிறுவி அதன் மூலம், "பூ" என்ற சஞ்சிகையினை வெளியிட்டனர். அத்தோடு பிரமாண்டமான கலை பெருவிழா ஒன்றினையும் யோகனபுர ஹம்ஸா எம்.எச்.எம்.ஷம்ஸ் உட்பட பலர் முன்னின்று வழிநடத்தினர்.

ஆரம்பகால இலக்கிய செயற்பாடுகளில் தன்னை வழிப்படுத்தியவர்களில் எம். எச். எம். ஷம்ஸ் பிரதானமானவர் என்று திக்குவல்லை கமால் நினைவு படுத்தியுள்ளார்.

இவர் தனது 38 வருட கல்வி பணியில் 29 ஆண்டுகள் ஆசிரியராகவும் ஒன்பது ஆண்டுகள் வவுனியா வலயக் கல்வி அலுவலகத்தில் உதவி கல்விப் பணிப்பாளராகப் பணியாற்றி 2009 ஆம் ஆண்டு ஓய்வு பெற்றுச் சென்றுள்ளார்.

பல வருட காலமாக கல்விப்பணியில் இருந்து தான் பெற்ற அனுபவங்களையும் ஆற்றல்களையும் கொண்டு பலவிதமான போக்குகளும் இயல்புகளும் கொண்ட கதைகளையும் கதாபாத்திரங்களை சிருஷ்டித்துள்ளார்.

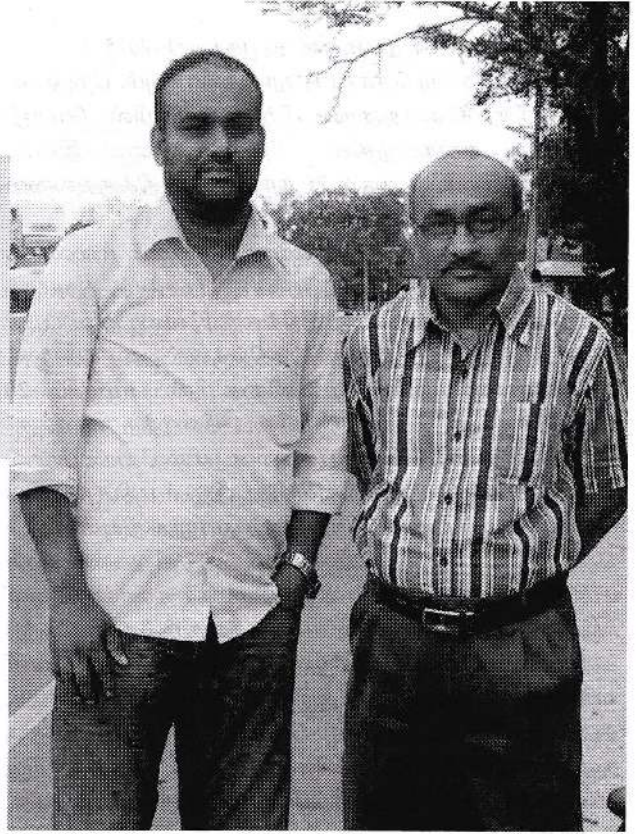
இவர் தனது இலக்கியப் பணிக்காக சாகித்திய மண்டலப் பரிசு, கொடக்கே தேசிய சாகித்திய விருது, இலக்கிய பேரவை விருது, இரா உதயணன் விருது, புதிய லங்கா சிறகு விருது ஆகியவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ளார்.

ஈழத்து இலக்கியத்துக்கு வளம் சேர்த்துள்ள ஆளுமைத் திறன் மிக்க திக்குவல்லை கமாலின் பவளவிழாவினை நேக்கிய இவ்வாண்டிலே இவரது படைப்புகளை பற்றி சிந்திப்பதும் அதனை தேடி வாசிப்பதுமே நாம் அவருக்கு செய்யும் மரியாதையாகும்.

இவர் 1980ஆம் ஆண்டு திருமணம் செய்து வாழ்க்கை துணைவியாக கல்பிகார் (ஆசிரியை) என்பவரை கரம் பிடித்து நான்கு மகன்களோடு களுத்துறை மாவட்டத்திலுள்ள பண்டாரகம என்ற இடத்தில் எளிமையாகவும் படாடோபமற்ற நிலையில் திக்குவல்லை கமால் வாழ்ந்து வருகிறார்.

**இவரது படைப்புகளில்
எப்பொழுதும் தவழும் தென்னிலங்கைத்
தமிழின் அழகு எனக்கு
எப்பொழுதுமே உவப்பானது.
தமிழகத்தில் கரிசல் மண்ணின்
தமிழுக்கு இராஜநாராயணன் எவ்வாறு
இலக்கிய அந்தஸ்து கொடுத்தாரோ
அவ்வாறே திக்குவல்லைப் பகுதி
இஸ்லாமிய மக்களின்
தமிழுக்கும் வாழ்வுக்கும் இலக்கிய
அந்தஸ்தைக் கொடுத்ததன் முன்னோடி
கமால் எனலாம்.
- டாக்டர் எம்.கே.முருகானந்தன்-**

திக்குவல்லை கமாலின் வானொலி பங்களிப்பு

நாடறிந்த பிரபல்யமிக்க எழுத்தாளர் திக்குவல்லை கமால் என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மையாகும். கவிதை, சிறுகதை, நாவல், பத்தியெழுத்தென தமிழ் இலக்கியத்தின் எல்லா தளங்களிலும் பயணித்து வெற்றிபெற்ற ஒரு எழுத்தாளராக அவரை குறிப்பிட முடியும். திக்குவல்லை கமால் ஒரு கவிஞராகவே ஆரம்பத்தில் தனது எழுத்துத்துறையை ஆரம்பித்துள்ளார். இலங்கையின் தமிழ் இலக்கியப்பரப்பில் முதலாவது புதுக்கவிதை தொகுதியாக திக்குவல்லை கமாலின் எலிக்குடு கவிதைத்தொகுதியே சொல்லப்படுகிறது.

ஆனால் வெறுமனே கவிதை இலக்கியத்துக்குள் மட்டுமே தன்னை கட்டிப் போட்டுக் கொள்ளாமல் அவரின் இலக்கியப்பயணம் விரிவான தளங்களை நோக்கி பயணிக்க ஆரம்பித்தது. திக்குவல்லை கமால் என்ற படைப்பாளி இளைய தலைமுறையினருக்கு ஒரு சிறுகதை எழுத்தாளனாக, நாவல் எழுத்தாளனாக, மொழிபெயர்ப்பு எழுத்தாளனாக இன்னும் சொல்லப்போனால் ஒரு பத்தி எழுத்தாளனாக பெரும்பாலும் அறியப்பட்டுள்ளார். ஆனால் 1970 தொடக்கம் 1995 வரை காலமாக தொடர்ச்சியாக திக்குவல்லை கமாலின் பங்களிப்பானது அபாரமானது என்பதனை இந்த கட்டுரைக்காக அவரோடு உரையாடிய போதுமிகத்தெளிவாக புரிந்தது.

1970 களில்தான் திக்குவல்லை கமாலின் வானொலி பிரவேசம் நிகழ்ந்தது. ஆசாத் மெளலானாவின் தயாரிப்பில் இடம்பெற்ற கவிஞர் மன்றம் நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டதன் மூலம் ஆரம்பித்த திக்குவல்லை கமாலின் வானொலி பிரவேசம் 1995 ஆம் ஆண்டு வரை இடைவிடாது தொடர்ந்துள்ளது என்பதனை அவரது வானொலி அனுபவங்களை ஒருசேர நோக்கும்போது அவதானிக்க முடிகிறது. கவியரங்கம், நாடகம், ஊடுருவல் போன்ற பல நிகழ்ச்சிகளில் இவரது பங்களிப்பு இருந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கவிடமாகும்.

ஆரம்பகாலத்தில் நிகழ்ச்சிகளில் பங்குகொள்கின்ற ஆளுமைகளுக்கு கொடுப்பனவுகள் மற்றும் சலுகைகள் இருந்ததனால் தரமிக்க பலர் தொடராக வானொலி நிகழ்ச்சிகளை அலங்கரித்துள்ளனர். ஆனால் காலப்போக்கில் கொடுப்பனவுகள் மற்றும்

சலுகைகள் இல்லாமல் போனமையினால் ஆளுமைமிக்கவர்களை கொண்டு நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவது நின்றுபோயுள்ளது. இருந்தும் பல ஆளுமைகள் ஆத்ம திருப்திற்றாக கொடுப்பனவுகள் ஏதும் பெறாமலே தரமிக்க நிகழ்ச்சிகளை செய்து வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

திக்குவல்லை கமாலின் வானொலி பங்களிப்பானது பரந்துபட்டது மட்டுல்ல ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படவேண்டியது. இலங்கை வானொலி தேசிய சேவை, வர்த்தக சேவை, முஸ்லிம் சேவை, கல்விச்சேவை என்று தனது பங்களிப்பை வெகுவாக அவர் வழங்கியுள்ளார். விசேட கவியரங்குகள், கல்வி வழிகாட்டல், நிகழ்ச்சிகள், சமூக சித்திரங்கள் என எழுத்துத்துறைக்கு சமர்ந்திரமான பங்களிப்பை வானொலிக்கூடாகவும் இவர் செய்திருப்பது இங்கு பதியப்படவேண்டிய முக்கியவிடமாகும்.

பல விசேட கவியரங்களில் பங்குபற்றியிருந்தாலும் தொழிலாளர்களின் மேன்மையைப்பாடும் மேதின சிறப்புக்கவியரங்கில் கலந்துகொண்டமையை நினைவு கூர்ந்தார் திக்குவல்லை கமால். இதுதவிர சந்திரசேகரம் அவர்கள் தயாரித்தளித்த அதிதிகள் அரங்கு, கைலாசபதியின் கலைக்கோலம் எனும் இலக்கியபிரதி நிகழ்ச்சி, கவிதை மாத்திரம், கவிதைக் காசு மாத்திரமே ஒலிபரப்பட்ட அருட்சனை போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் திக்குவல்லை கமாலின் பங்களிப்பு இருந்துள்ளது.

பிற்பட்ட காலங்களில் கலைவாதி கலீல் தொகுத்தளித்த இலக்கிய மஞ்சரியின் பிரதிகள் எழுதி தமது பங்களிப்பை வழங்கினார் திக்குவல்லை கமால் பின்னர் அந்த நிகழ்ச்சியை ஜவாத் மரைக்கார் தொகுத்து வழங்கிய போதும் இவரின் பங்களிப்பு தொடர்ந்து கொண்டே இருந்தது. மிக நீண்ட காலமாக இடைநிறுத்தப்பட்டிருந்த இலக்கிய மஞ்சரி நிகழ்ச்சியானது கடந்த 2014 ஆம் ஆண்டு தமிழ் மாணவி அவர்கள்

ஷிஹாப்தீன் அவர்களின் மூலம் மீண்டும் ஆரம்பிக்கப் பட்டு 2022 -ஜனவரி மாதத்திலிருந்து அது நிறுத்தப்படும் வரைக்கும் திக்குவல்லை கமாலின் ஆரம்ப கால எழுத்துப்பிரதிகள் அவ்வப் போது வாசிக்கப்பட்டன.

இவ்வாறே குத்தூஸ் மரைக் காரின் தயாரிப்பில் சத்திய எழுத்தாளர் எஸ்.நாசுர்கனி பிரதி எழுதி ஒலிபரப்பட்டு வந்த ஊடுருவல் சமூகச்சித்திரம் நிகழ்ச்சிக்கு எஸ்.நாசுர்கனியை தொடர்ந்து தொடர்ச்சியாக ஓராண்டுகள் பிரதிகள் எழுதி வானொலி ரசிகர்கள் மத்தியில் தனக்கென அழியாத இடத்தை பிடித்துக் கொண்டார் என்றால் அது மிகையாகாது. சமூகத்தில் புரையோடியிருந்த அவலங்களை அடையாளப்படுத்தி அவற்றை சீர் செய்வதற்கான சாரளமாக திக்குவல்லை கமால் ஊடுருவல் நிகழ்ச்சியை பயன்படுத்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது.. சிரேஷ்ட வானொலி கலைஞர் தற்போது பாரம்பரியம் நிகழ்ச்சியின் மூலம் வானொலி முஸ்லிம் சேவைக்கு பங்களிப்பு செய்த முதுசங்களை அடையாளப்படுத்தி வரும் எம்.எஸ்.எம்.ஜின்னாஹ்வின் குரலில் ஒலிபரப்பப்பட்டுவந்த சிறுகதை நிகழ்ச்சியில் திக்குவல்லை கமாலின் பல சமூக மாற்ற சிறுகதைகள் ஒலிபரப்பட்டுள்ளன என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

இவ்வாறே இஸட்.எல்.எம். முஹமட் பணிப் பாளராக இருந்த கால எல்லையில் வானொலி தொடர் நாடகங்கள் ஒலிபரப்பப்பட்டு வந்தன இந்த நிகழ்ச்சியில் திக்குவல்லை கமாலின் "மண்விழுந்த நிலவு" என்ற தொடர் நாடகம் 16 வாரங்கள் ஒலிபரப்பப்பட்டது ரசிகர்களின் அமோக வரவேற்பை பெற்றது. இவ்வாறே 1995 ஆண்டு தொடக்கம் கலைஞர்கள், எழுத்தாளர் களுடனான கலந்துரையாடல் நிகழ்ச்சியாக நிலா முற்றம் நிகழ்ச்சியை தொடர்ச்சியாக 50 வாரங்கள் செய்து பல கலைஞர்களை எழுத்தாளர்களை வெளிச் சத்திற்கு கொண்டு வந்த பெருமையும் திக்குவல்லை கமாலை சேரும்.

சுமார் 50 க்கும் மேற்பட்ட வானொலி நாடகங்களை எழுதி புகழ் பெற்ற ஒரு நாடக எழுத்தாளராகவும் திக்குவல்லை கமால் திகழ்ந்துள்ளார் என்பது இன்றைய இளைய தலை முறைக்கு தெரியாத விடயமாகும். முன்னரெல்லாம் பிரதி செவ்வாய்க்கிழமை தோறும் இரவு 8.00 மணிக்கு முஸ்லிம் சேவையில் ஒலிபரப்பப்படும் நிகழ்ச்சிகளை கேட்பதற்காக குடும்ப சகிதம் காத்திருந்த ஞாபகம் என்னினைவுகளில் வந்து போகின்றது. அஷ்ரப்கான் தயாரித்து வழங்கும் அந்த முஸ்லிம் நாடக நிகழ்ச்சிக்கு இருந்த மவுசு சிலாகிக் கத்தக்கது. திக்குவல்லை கமாலின் நாடகங்கள் சமூக, அரசியல்,வரலாற்று மற்றும் இலக்கியம் என எல்லா தளங்களிலும் பயணிக்கின்ற பேசு பொருளை கொண்டதாகும். இவரின் நாடகங்களை ஆவணப்படுத்தும் வகையில் இதுவரைக்

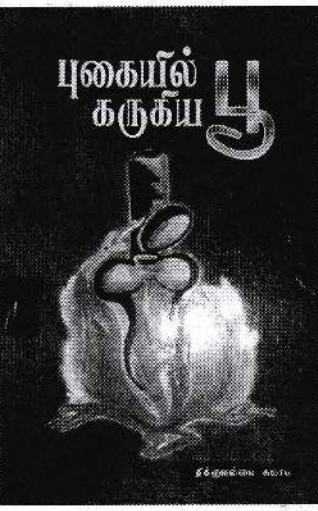
கும் ஒலிபரப்பப்பட்ட நாடகங்களின் தொகுப்பாக இரண்டு தொகுப்புகளை வெளியிட்டுள்ளார் என்பது ஆறுதல்தரும் சங்கதியாகும்.

இலங்கை வானொலி முஸ்லிம் சேவையில் ஒலிபரப்பட்ட நாடகங்களும், அந்த நாடகங்களில் நடித்த கலைஞர்களும் காலத்தால் மறக்க முடியாதவர்கள். 2011 ஆம் ஆண்டு இந்தியா, காயல் பட்டினத்தில் இடம்பெற்ற இஸ்லாமிய இலக்கிய மாநாட்டுக்கு சென்றிருந்த போது எழுத்தாளர்களான காப்பியக்கோ ஜின்னா ஷரிபுதீன், அஷ்ரப் ஷிஹாப்தீன், ஒலிபரப்பாளர்களான அஹமட் எம் நசீர்,

யுனுஸ் கே ரஹ்மான் ஆகியோர் முதல்நாள் மாலை வேளை காயல் பட்டினத்து கடற் கரைக்கு சென்றோம். அங்கிருந்த காயல்பட்டினத்தை சேர்ந்த சிலர் எங்களை அணுகி குசலம் விசாரித்துவிட்டு இலங்கை வானொலி முஸ்லிம் சேவையின் நாடகங்களை பற்றி சிலாகித்து பேசினார்கள். எனவே தமிழ் நாடகங்களுக்கு சமாந்திரமாக முஸ்லிம் நாடகங்களும் கடல் கடந்தும் ரசிக்கப்பட்டுள்ளமை இதன் புலனாகின்றது. இதன் பங்களிகளில் ஒருவராக திக்குவல்லை கமாலும் ஒருவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அதேபோன்று சிரித்திரன் ஆசிரியர் சிவஞான சுந்தரம் நாடகங்கள் பற்றி பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது தமிழ் நாடகங்களைப்போலவே முஸ்லிம் நாடகங்களும் அதில் நடிக்கின்ற கலைஞர்களும் திறமையாக நடிப்பதாக திக்குவல்லை கமால் அவர்களிடம் பகிர்ந்து கொண்ட சங்கதியை ஞாபகப்படுத்தினார். கே.ஏ ஜவாஹிர், என்.தாலிப், ஓ.நாசுர், கே.எம்.ஏ.மொஹிதீன், எம்.எஸ்.அப்துல் லத்தீப், கலைச்செல்வன் ரஷுப், எம்.எஸ்.எம்.ஜின்னாஹ், ரூய் ரஹீம் ஷஹீத், நூர்ஜஹான் மர்தக், புர்கான் பீ இப்திகார், ஆமினா பேகம், சில்மியா ஹாதி,மஹ்தி ஹசன் இப்ராஹிம் என பல கலைஞர்கள் திக்குவல்லை கமாலின் நாடக பிரதிகளுக்கு உயிருட்டியுள்ளனர்.

தயாரிப்பாளர்களான எம் .எச் .குத்தூஸ், குலாம் ரஷீத், எம் .எம் .இர்பான், ரஷீத் எம் .ஹபீல், ஆயிஷா ஜனைதீன், எம் .ஏ .மொஹமட் , அஷ்ரப்கான் போன்ற தயாரிப்பாளர்களுடன் பணியாற்றியமை சிறப்பான நிகழ்ச்சிகளை வழங்க உந்து சக்தியாக அமைந்ததாக திக்குவல்லை கமால் நினைவு கூர்ந்தார்.

திக்குவல்லை கமால் வெறுமனே சிறுகதை, நாவல், மொழி பெயர்ப்பு, பத்தி எழுத்து என்ற வட்டத்திற்குள் மாத்திரம் இருந்து கொண்டு இலக்கியம் படைக்காமல் இயல், இசை, நாடகம் என்று முத்தமிழ்க்குள்ளும் ஆழமாய் கால்பதித்துள்ளார் அவரது ஆக்க இலக்கியங்களை ஒருசேர வாசிக்கும்போது தெளிவாகின்றது. அந்தவகையில் திக்குவல்லை கமாலின் வானொலி பங்களிப்பு இதைவிடவும் ஆழமாக ஆராயப்படவேண்டியதாகும்.

**இன்ஸான் (மனிதன்)
பத்திரிகையின்
தாக்கத்தினால்
இலக்கியத் தடம் பதித்தவர்**

**சிங்கள மூலம் :- கமல் பெரேரா
தமிழில் : எம்.ஒஸன் ஸலாம்**

இவர் இஸ்லாமிய சன்மார்க்கத்தினையும் அரசியலில் மார்க்ஸ்வாதத்தினையும் நேசிப்பவர். புனித மக்காவிற்கு ஹஜ் யாத்திரை சென்று வந்தவர். முற்போக்கு அரசியல் சக்திகளுக்கு என்றும் உறுதுணையாக நிற்பவர். இருப்பினும் அடிப்படை வாதத்திற்கோ இடதுசாரிகளின் தீவிரவாத அரசியலுக்கோ எதிரானவர். அவர் சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் உட்பட அனைத்திலங்கை மக்களினதும் நண்பராவார். இந்த நட்பினை வளர்க்க அவர் கட்டியெழுப்பிய பாலம் தான் “இலக்கியம்” என்றால் அது மிகையாகாது.

திக்குவல்லை கமால் எனும் பெயரில் இலங்கையின் எழுத்தாளர்களுக்கும் வாசக பெருமக்களுக்கும் மத்தியில் புகழ்பெற்று விளங்கும் இந்த அபூர்வ எழுத்தாளரின் இலக்கியத்துறை வாழ்வு ஐம்பது வருட கால நிறைவைப் பெறுவது 2017 இல் ஆகும். அளுக்கமை தர்கா நகர் ஸாஹிரா கல்லூரியில் கல்வி கற்கையில் தனது முதலாவது ஆக்கத்தினை உருவாக்கிய திக்குவல்லை கமால் இன்று உள்நாட்டு வெளிநாட்டு பல்வேறு விருதுகளுக்கும் உரிமை கோரும் ஒரு பிரபல எழுத்தாளராவார். இலங்கையின் இலக்கியத் துறையில் அவரது நாமம் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றிருப்பதற்கு மொழிபெயர்ப்பும் காரணமாகும்.

திக்குவல்லை என்பது இலங்கையின் தென் கோடியில் அமைந்திருக்கும் முஸ்லிம் சமுதாய மக்கள் மிக நீண்டகாலமாக வாழ்ந்து வருகின்ற ஒரு வாசபூமி யாகும். திக்குவல்லை கமால் என்று இன்று நாம் அழைக்கின்ற இந்த எழுத்தாளர் 1950 மார்ச் மாதம் 04 ம் திகதியில் பிறக்கின்றார். அவர் வசதி படைத்த குடும்பத்தில் பிறந்தவரல்ல. சிறுபராயம் முதல் பல்வேறு இன்னல்களையும் சந்தித்த அவர் தனது ஆரம்ப கல்வியை திக்குவல்லை ஆரம்ப தமிழ் வித்தியால யத்தில் கற்றார். பின்பு ஐந்தாம் ஆண்டு புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் சித்திபெற்ற அவர் அளுக்கமை ஸாஹிரா கல்லூரியில் தமது கல்வியைத் தொடர்ந்தார்.

திக்குவல்லை கிராமம் அவரது இலக்கிய படைப்புகளின் கலைக் கூடமாகும் என்று கமால் கூறுகின்றார். அங்கு வாழ்ந்த முஸ்லிம் சமூகத்தினர் புத்தகங்கள் சஞ்சிகைகளையும் கலை இலக்கிய ஆக்கங்களையும் மிகவும் விரும்பிப் படித்தனர். அத்துடன் கலைத்துறைகளிலும் ஈடுபாடு காட்டினர்.

திக்குவல்லை கமால் விட வயதில் மூத்தவரான மற்றொரு இலக்கியவாதியான எம்.எச்.எம். ஷம்ஸ் இத்துறைக்கு பலம் சேர்த்தார். ஷம்ஸ் ஒரு பாடகராக இருந்த காரணத்தினால் அவரைச் சூழ ஒரு இளைஞர் படையணியே திரண்டது. அக்காலை 10 - 12 வயது பராயத்தில் இருந்த திக்குவல்லை கமால் உள்ளிட்ட இளைஞர் பரம்பரையினர் மக்கள் மத்தியில் வியாபித் திருந்த இலக்கிய கலை ரசனைகளுக்கு மேலும் உயிரூட்டி வளர்த்தனர். சிறுவர்களின் திறமைகளை பாராட்டும் நிகழ்வுகளும் ஆங்காங்கு இடம்பெற்றே வந்தன. பாடசாலை விடுமுறைகளின் போது கிராமத் தின் சிறுவர் சிறுமியரை ஒன்றிணைத்து அவர்களது

ஆக்கத் திறன்களை மேலும் வளர்ப்பதற்காக ஷம்ஸ் தலைமையில் இளைஞர் குழுத்தினர் இயங்கலாயினர்.

அளுக்கமை லாஹிரா கல்லூரி என்பது திக்குவல்லை கமாலின் இலக்கிய பயணத்தின் முக்கிய திருப்புமுனையாக அமைந்தது எனலாம். முற்போக்கு கொள்கைகளைக் கொண்ட ஏ.இக்பால் ஆசானின் வழிகாட்டலில் அங்கு கல்லூரியின் இலக்கிய சங்கம் ஒன்று அங்குராப்பணைச் செய்து வைக்கப்பட்டது. கமாலுடைய முதலாவது கவிதை ஆக்கம் அந்த சங்கம் வெளியிட்டு வைத்த “சுவை” எனும் ரோனியோ சஞ்சிகையில் பிரசுரமானது. இந்த சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக திக்குவல்லை கமால் தெரிவானார்.

இக்கால கட்டத்தில் கமால் உட்பட இளைஞர் களுக்கு அதிகளவில் வாசிக்கக் கிடைத்தது தென்னிந்திய பத்திரிகை சஞ்சிகைகளாகும். அவற்றுள் ஜனரஞ்சகமான கவிதைகள், சிறுகதைகள் முதலிய ஆக்கங்கள் வெளிவந்தன.

இருப்பினும் இதற்கு மத்தியில் இலங்கையில் உள்ள ரஷ்ய தூதுவராலயத்தின் அனுசரணையுடன் வெளிவந்த “இன்ஸான்” (மனிதன்) எனும் பத்திரிகை திக்குவல்லை கிராமத்தில் அறுபதுகளில் காலடி எடுத்து வைத்தது. ஏ.ஏ. லதீப்பை ஆசிரியராகக் கொண்டு பணியாற்றி வந்த அந்தப் பத்திரிகை முஸ்லிம் சமூகத்திற்காகவென்றே பிரசாரமான ஒன்றாகும். கமால் உட்பட இளைஞர்களுக்கு இந்த இன்ஸான் பத்திரிகை ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது என்றால் அது மிகையாகாது. அதில் பிரசுரிக்கப்பட்ட கடிதங்கள், கவிதைகள், சிறுகதைகள் என்பன புதிய சமூக அரசியல் கண்ணோட்டத்தில் உருவான ஆக்கங்களாகத் திகழ்ந்தன. சமூக அநீதி, குலபேத அழுத்தம், மாக்ஸ்வாதம் போன்ற பலதரப்பட்ட விடயங்கள் வாலிப எழுத்தாளர் உள்ளங்களில் ஒருவித புத்துணர்வினை ஏற்படுத்தியது. இடதுசாரி அரசியல் மீது நெருக்கம் கொள்ளவும் சமூக பிரச்சினைகளை மையமாகவும் வைத்து பல ஆக்கங்களை வெளிக்கொணர திக்குவல்லை கமால் உந்தப்பட்டார்.

1971 ல் தெற்கு இளைஞர்கள் புரட்சி மேற்கொண்டபோது திக்குவல்லை கமாலும் ஒரு தீரமிக்க இளைஞராக பரிணமித்தார். உயர்தர பரீட்சையில் சித்தி பெற்று ஆசிரிய தொழிலை எதிர்பார்த்த வண்ணம் திக்குவல்லை கமால் தமது வீட்டில் காலம் கடத்தி வந்தார். இப்புரட்சியில் நேரடியாக பங்கு கொள்ளாவிட்டாலும் இப்புரட்சியினை நல்லெண்ணத் துடனும் நம்பிக்கையுடனும் நோக்கினார். சமூகத்தில் பாரிய மாற்றம் ஒன்று ஏற்பட வேண்டிய தேவையினை உள்ளூர் விரும்பினார். 1971ம் ஆண்டு செப்டம்பர் அளவில் அவர் எதிர்பார்த்திருந்த ஆசிரியர் நியமனம் கண்டியில் அக்குரணை பிரதேசத்திலுள்ள பங்கொல்லாமடை முஸ்லிம் வித்தியாலயத்திற்கு கிடைத்தது.

மேலும் அவரது இலக்கிய வாழ்வின் புதியதொரு அத்தியாயம், 1973/74 ல் பலாலி ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைக்குச் சென்றதுடன் ஆரம்பமானது என்றே கூற வேண்டும். இலக்கிய சுவை

கொண்ட நெஞ்சங்கள் பலரை அவர் அங்கு சந்தித்தார். அதிலும் விஷேடமாகக் குறிப்பிடக் கூடிய விடயம் என்னவெனில் புரட்சிகர எண்ணங் கொண்ட டொமினிக் ஜீவா என்ற எழுத் தாளருடன் அவருக்கு ஏற்பட்ட நட்பாகும். இந்த திசையறி நட்பின் மூலம் “மல்லிகை” சஞ்சிகைக்கு பங்களிப்பு செய்யும் பாக்கியமும் திக்குவல்லை கமாலுக்குக் கிடைத்தது. அவரது முதலாவது அச்சேற்றம் பெற்ற நூலாக 1973ல் தோற்றம் பெற்றது “எலிக் கூடு” எனும் கவிதைத் தொகுதியாகும். அதன் பின்னர் “கோடையும் வரம்பை உடைக்கும்” எனும் சிறுகதைத் தொகுதி 1984ம் ஆண்டில் இந்தியாவில் பிரசுரமாகியது. 1993ம் ஆண்டில் “குருட்டு வெளிச்சம்” எனும் பெயரில் சிறுகதை நூலொன்றும் பிரசுரமாகியது.

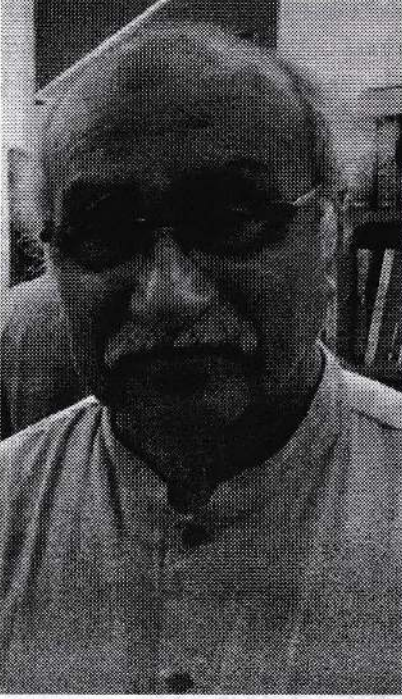
இவை தவிர, இதுவரை முப்பது நூல்கள் அளவில் வெளியிட்டு சாதனை படைத்துள்ள திக்கு வல்லை கமால் அவற்றுக்காக பல்வேறு விருதுகளையும் தமதாகக் கிக் கொண்டுள்ளார். அவரது மொழிபெயர்ப்பு சம்பந்தமான நூல்களுக்கும் பல்வேறு விருதுகள் கிடைத்தன.

2010 ம் ஆண்டில் “லங்கா” பத்திரிகை நடாத்திய நாவல்களுக்கான போட்டியில் “தெளிவு” எனும் நூலுக்கு விருது கிடைக்கப் பெற்றது. கமாலின் பல தமிழ் நூல்கள் சிங்கள மொழியிலும் அச்சேற்றப்பட்டுள்ளன. “உதயபுரம்” எனும் அவரது சிறுவர் கதையினை “உதய புர” எனும் பெயரில் அடாலே பியதஸ்ஸி எனும் ஒரு பெளத்த பிக்கு சிங்கள மொழியில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். அத்துடன் “ராலியா” எனும் நாவலையும் “குரு தட்சணை” எனும் சிறுகதைத் தொகுதியையும் எஸ்.ஏ.ஸீ.எம்.கராமத் சிங்கள மொழியில் வெளியிட்டுள்ளார். ஹேமசந்திர பத்திரணவும் “கந்துலக கதாவ” எனும் பெயரில் இவரது சிறுகதைத் தொகுதி யொன்றினை சிங்களத்தில் மொழியாக்கம் செய்து வெளியிட்டுள்ளார்.

கலாசார அமைச்சின் “கலாபூஷணம்”, சிங்கள தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியத்தின் சிரேஷ்ட எழுத்தாளர் கௌரவ விருதுகள் பலவற்றிற்கும் சொந்தக்காரரான எழுத்தாளர் திக்குவல்லை கமால் கடந்த அரை நூற்றாண்டு காலமாக இலக்கியத்துறைக்கு ஆற்றி வரும் அருஞ் சேவைகளுக்கு ஆழ்ந்த நன்றியறிதல்களைத் தெரிவிப்பதுடன் அவருக்கு நீண்ட ஆயுளையும் வேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

நன்றி: சிஹுமெ - 2017

நேர்காணல்

திக்குவல்லைக்கமால்
சந்திப்பு : பரணீ

திக்குவல்லை கமாலை ஈழத்து இலக்கிய உலகம் நன்கு அறியும். 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இலக்கிய உலகில் வலம் வந்து கொண்டிருப்பவர். சிறுகதை, கவிதை, நாவல், விமர்சனம், நாடகம், மொழிபெயர்ப்பு என இலக்கியத்தின் பல்வகைமைகளிலும் கைதேர்ந்தவராக திக்குவல்லை கமால் விளங்குகின்றார். கல்விப்பணிப்பாளராகவிருந்து ஓய்வு பெற்றுள்ளார். 75 நூல்களுக்கு மேல் எழுதியுள்ள திக்குவல்லை கமால் அவர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் இல்லாத அமைதியான போக்கு உடையவர். மல்லிகைப் பண்ணையில் வளர்ந்த முதுபெரும் எழுத்தாளரான திக்குவல்லை கமாலின் நேர்காணலை ஜீவநதி வாசகர்களுடன் பகிரந்து கொள்வதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

பரணீ:

உங்கள் குடும்பம், பிறந்த இடம், ஆரம்பக் கல்வி, தொழில் பற்றிக் குறிப்பிடுங்கள்.

திக்குவல்லை கமால்

வசதி வாய்ப்புகள் இருக்கவில்லை. மத்தியதர குடும்ப நிலை. மாத்தறை மாவட்டத்தில் திக்குவல்லைக் கிராமத்தில் பிறந்தேன். சொந்த ஊரிலேயே ஆரம்பக் கல்விகற்றேன். தர்காநகரில் உயர்தரம் வரை தொடர்ந்தேன். தொழில் ஒன்றைப் பெற்றுக் கொள்வதையே பெற்றார் விரும்பினர். இருபத்தொரு வயதில் ஆசிரிய நியமனம் கிடைத்தது.

பரணீ:

இலக்கியத்தில் ஆர்வமேற்படக் காரணம்?

திக்குவல்லை கமால்

சிறுவயது முதலே வாசிப்பதில் ஆர்வம் இருந்தது. அப்படி வாசிக்க வாசிக்க நானும் எழுதினால் என்ன என்ற எண்ணமும் வளர்ந்தது.

அது அப்படியிருக்க இளம் வயதிலேயே ஊர் நடவடிக்கைகளைப் பார்த்து எனக்குள்ளே கேள்விகள் எழுத தொடங்கின. ஒரு சாரார்தான் பெரிய மனிதர்களாக இருப்பதைப் பார்த்தேன். அவர்கள் தான் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் முன்னெடுப்பதைப் பார்த்தேன்.

அவர்கள் இட்டதுதான் சட்டமாவதைக் கண்டேன். வசதியற்றவர்கள் குரலற்றவர்களாக இருப்பதையிட்டு வெதும்பினேன்.

இவையெல்லாம் என் மனதிலே ஒவ்வொரு கதைகளாக உருவாகிக் கொண்டிருந்ததை நான் அறிந்திருக்கவில்லை.

மொத்தத்தில் வாசிப்புப் பழக்கமும் சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகளும் தான் என்னை இலக்கியத்துள் கொண்டுவந்து தள்ளியது எனலாம்.

பரணீ:

உங்கள் முதல் படைப்பு வெளியானபோது உங்கள் மனநிலை?

திக்குவல்லை கமால்

எப்படியாவது எழுத்தாளனாகிவிடுவது என்ற வேட்கையுடன், எங்கெல்லாம் வாய்ப்புக்கள் உண்டோ அங்கெல்லாம் எழுத ஆரம்பித்தேன்.

எனது முதல் கட்டுரை வெளிவந்த அன்று திடீரென அதிபர் ஐ. எல். எம். சுஜப் அவர்கள் வகுப்புக்கு வந்தார். ஒருமுறை மாணவர் எல்லோரையும் பார்த்துவிட்டு என்னை நோக்கி விரல் நீட்டினார். நான் எழுந்தபோது அமரச் சொல்லிவிட்டு “தினகரனில் வந்துள்ள கட்டுரை உம்முடையதுதானே ..” என்று கேட்டார். “ஆம் சேர்..” என்றேன். “ரொம்ப நல்லது. தொடர்ந்து எழுதும்” என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார். எதிர்பாராத குதூகலம் எனக்கு. இந்த ஆசீர்வாதம் இன்னும் என் மனதைவிட்டு அகலவில்லை.

எனது முதலாவது சிறுகதை அதே காலகட்டத்தில் “ராதா” வாரப் பத்திரிகையில் வெளியாகியது. நானொரு பெரும் எழுத்தாளன் என்ற நம்பிக்கையை அது எனக்குத் தந்தது.

பரணீ:

உங்களுடைய இலக்கியம் சார் முயற்சிகளுக்கு ஆதரவு அளித்தோர் பற்றிக் கூறுங்கள்.

திக்குவல்லை கமால்

எனது இலக்கிய வருகைக்கு ஆரம்ப கட்டத்தில் கைகொடுத்தவர்களையே முக்கியமானவர்களாகக் கருதுகிறேன். பாடசாலை ஆசிரியர்களான கவிஞர் ஏ. இக்பால், இர சந்திரசேகரன் போன்றோர் ஆரோக்கியமான வழிகாட்டல்களைச் செய்தனர்.

இதே காலப் பகுதியில் எனது ஊரைச் சேர்ந்த மூத்த

இலக்கியவாதிகளான எம். எச். எம். சம்ஸ், ஹம்ஸா முகம்மது போன்றோர் திக்குவல்லை எழுத்தாளர் சங்கத்தில் என்னையும் சக நண்பர்களையும் இணைத்து இன்னொரு கட்டத்துக்கு நகர்த்தினர்.

மற்றும் இன்ஸான் லதீஃப், எச். எம். பி. முஹிதீன், டொமினிக் ஜீவா, பொன் ராஜகோபால், ஆர். சிவகுருநாதன், பிரேம்ஜி ஞானசுந்தரம் இப்படித் தொடரும்.

பரணீ:

சிறுகதை கவிதை நாவல் - நாடகம் - சிறுவர் இலக்கியம் - மொழிபெயர்ப்பு எனப் பல்வேறு இலக்கிய வகைகளிலும் இயங்கி வருகிறீர்கள். இவற்றில் எந்த வகைமை உங்களுக்கு அதிகம் பிடிக்கிறது?

திக்குவல்லை கமால்

சிறுகதைகளே எனக்கு அதிகம் பிடித்திருக்கிறது. 1968 முதல் இன்றுவரை எந்த இடைவிலகளுமின்றி, ஆண்டு தோறும் சராசரியாக ஐந்து கதைகளாவது எழுதி வந்துள்ளேன். பத்துச் சிறுகதை தொகுதிகள் வெளியிட்டுள்ளேன். இன்னும் பத்துத் தொகுதிகளுக்கான கதைகள் கையிருப்பிலுண்டு.

மனதில் பட்டதை சட்டென்று சிறுகதையில் சொல்ல முடிகிறது. யதார்த்தமாகவும் மண்வாசனையோடும் எழுத இயலுமாகிறது. சிறுகதை வாசகர்களே தொகையிலும் அதிகமாக உள்ளனர்.

பரணீ:

உங்களது சிறுகதைகளின் வாயிலாக நீங்கள் நினைத்ததை சொல்லிவிடுவதாக நினைக்கிறீர்களா?

திக்குவல்லை கமால்

மனித குலத்துக்குப் பொதுவான விடயங்களைத்தான் நான் சொல்ல நினைக்கிறேன்.

அதனை சமூக கலாசாரப் பகைப்புலத்திலும் அதற்கான களநிலையிலும் பேச்சு வழக்கிலும் சொல்வதுதான் ஒரே வித்தியாசம்.

சிலர் இது முஸ்லிம் கதையென்று ஒரேயடியாக ஒதுக்கி விடுகின்றனர். இது முஸ்லிம்களை கொச்சைப் படுத்தும் முயற்சியென்று முஸ்லிம்களே கூறிவிடுவது முண்டு. சமய விரோத சமூக விரோத கதைகளென்று சொல்வாருமுண்டு. யாருடைய தேவைக்காகவோ எழுதுவதாகக் கதை கட்டுவோருமுண்டு.

கலைத்துவம் இல்லை சீர்திருத்தம் மட்டுந் தான். ஒரே துத்திரத்திலேயே திரும்பத் திரும்ப எழுதுகிறார். சிறுகதை எவ்வளவோ வளர்ந்துள்ளதை கண்டு கொள்கிறார். வெறும் எண்ணிக்கை ஒரு சாதனையல்ல என்று இலக்கிய

வட்டாரத்தினரும் புதிதுபுதிதாக எதையாவது தேடிச் சொல்கின்றனர்.

மாபெரும் கலைஞனாக வரவேண்டுமென்ற தேவை எனக்கில்லை. நான் நினைப்பதை இந்த சமுதாயத்துக்குச் சொல்லும் திராணி எனக்குண்டு. அது தொடரும்!

பரணீ:

எழுத்தில் முதன் முதலில் வெளிவந்த புதுக்கவிதைத் தொகுப்பாக உங்கள் "எலிக்கூடு" கூறப்படுகிறது. இது பற்றிக் கூறுங்கள்.

திக்குவல்லை கமால்

சி. சு. செல்லப்பாவின் "எழுத்து" காலத்திலிருந்தே புதுக்கவிதைகள் வெளிவந்த வண்ணமிருந்தன. அந்த உருவத்தை வரவேற்ற இலக்கிய அறிஞர்கள் அதன் உள்ளடக்கம் மானுடம் நிரம்பியதாக அமைய வேண்டுமென அடிக்கடி கூறிவந்தனர்.

இதன் வெளிப்பாடாக மானுடம் பாடும் வானம் பாடிகள் இயக்கம் உருவாகியது. "வானம்பாடி" என்ற கவிதை இதழையும் வெளியிட்டனர்.

இதன் தாக்கத்தால் இலங்கையிலும் புதுக்கவிதையாளர்கள் பெருகினர். என்னால் எழுதப்பட்ட புதுக்கவிதைகளின் குறுந்தொகுப்பே "எலிக்கூடு". அதுவே இலங்கையில் வெளிவந்த புதுக்கவிதைகளின் முதற் தொகுப்பாகவும் அமைந்தது.

திக்குவல்லை எழுத்தாளர் சங்கம் இதற்கு விழாவெடுத்தது. அன்பு ஜவஹர்ஷாவுமும் பேனா மனோகரனும் அநுராதபுரத்திலும், வதிரி. சி. ரவீந்திரன் கரவெட்டியிலும் அறிமுகக் கூட்டங்களை நடாத்தினர்.

வெளிவந்த தூட்டோடு தூடாக வண. ரத்னவன்ஸ தேரர் அதனை சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்தார்.

"தேமதுரத் தமிழோசை சிங்களத்தில் கேட்கிறது" என்று மு. கனகராசன் "தேசாபிமானி" யில் செய்தி வெளியிட்டார்.

ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தேசிய சேவையில்

“கலைக்கோலம்” சஞ்சிகை நிகழ்ச்சியை நடாத்திய பேராசிரியர் க. கைலாசபதி, ஆ. மகாதேவன் மூலம் விமர்சன உரை நிகழ்த்தி வைத்தார்.

“தீபம்” சஞ்சிகையில் “இலங்கைக் கடிதம்” எழுதும் சரணபவன் (சிற்சி) தகவல் வெளியிட்டார். வல்லிக் கண்ணன் தனது “புதுக் கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்” நூலில் சில வார்த்தைகள் எழுதினார்.

அந்நேரத்தில் கிடைத்த வரவேற்பைச் சொல்கிறேனே தவிர, கவிதைகள் உன்னதமானவை என்று சொல்ல வரவில்லை.

பரணீ:

சிங்களத்திலிருந்து 15 நாவல்களை தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்து இருக்கிறீர்கள். எவ்வாறான நாவல்களை தெரிவு செய்து மொழிபெயர்க்கிறீர்கள்?

திக்குவல்லை கமால்

எழுத்தாளர்கள் தங்களது நாவலை மொழிபெயர்க்க முடியுமாவென்று கேட்பார்கள். அவ்வாறே நிறுவனங்களும் கேட்கும். யார் கேட்டால் என்ன “வாசித்துவிட்டுச் சொல்கிறேன்” என்பேன்.

குறைந்த பட்சம் சிங்கள மக்களின் யதார்த்தமான வாழ்வின் ஒரு வெட்டுமுகத்தையாவது தமிழ் வாசகர்களுக்கு காட்டக்கூடியதாக நாவல் இருக்க வேண்டும்.

இதை விளங்கிக் கொண்ட எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களை மொழிபெயர்ப்பது வசதியானது. முடியும் வரை எழுத்தாளனை தொடர்பில் வைத்துக் கொண்டே செய்கிறேன்.

பரணீ:

சிங்களத்தில் இருந்து மொழிபெயர்க்கும் போது ஏற்படும் சிக்கல்களாக எவற்றைக் கருதுகிறீர்கள்?

திக்குவல்லை கமால்

வெவ்வேறு பிரதேச எழுத்தாளர்களது பேச்சுவழக்கு வித்தியாசமானதாக இருக்கும். தமிழ்ப்படுத்தும் போது

பொதுவான தொரு பேச்சு வழக்கையே பயன்படுத்த நேரும்.

மரங்கள், மீன்கள், பூச்சிகள் போன்றவற்றுக்கு கிராமியப் பெயர்களைப் பிரயோகிக்கும் போது அவற்றைத் தமிழில் கையாள்வது சிக்கலாக இருக்கும்.

சிலபோது மாற்று இன மதங்கள் மீது பிறழ்வான கருத்துக்கள் வெளிப்படும். அவ்வாறே ஒவ்வாத கலாசாரம் வெளிப்படும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு.

மோசமான நடத்தை கொண்ட உபகதாபாத்திரங்களாக சிறுபான்மையினர் காட்டப்படுவதும், சிறுபான்மை மக்களின் அரசியல் நடவடிக்கைகள் பிழையாக விமர்சிக்கப்

படுவதுமுண்டு.

ஆக்கங்களின் அமைப்பொழுங்கை தமிழ் வழக்கப்படி மாற்ற வேண்டி நேரிடும்.

சிலநேரங்களில் மொழிபெயர்ப்பாளர் என்பதற்கப்பால் படைப்பாளி என்ற வகையில் சிந்திக்க வைக்கும்.

இப்படியான பிரச்சினைகள் வரும்போது சக மொழிபெயர்ப்பாளர்களுடன் தொடர்பு கொண்டும், மூத்த எழுத்தாளர்களிடம் அபிப்பிராயம் கேட்டும், எழுத்தாளருடன் கலந்துரையாடியும் திருத்தங்களும் மாற்றங்களும் செய்து கொள்வதைத் தவிர வேறுவழி இல்லை.

எமது நாட்டில் இருமொழிகளுக்கிடையிலான மொழிபெயர்ப்பு மிகுந்த பொறுப்புணர்ச்சியுடன் செய்ய வேண்டிய விடயமாகும்.

பரணீ:

சிங்கள தமிழ் இலக்கியத் தொடர்புகள் பற்றி...

திக்குவல்லை கமால்

2008 ன் பிறகு முற்போக்கான சிங்கள எழுத்தாளர் குழு வொன்றின் முயற்சியால் சிங்கள தமிழ் இலக்கியத் தொடர்புக்கான கணிசமான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

பன்முக எழுத்தாளர்களைக் கொண்ட சங்கமொன்றும் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. சந்திப்புக்கள் - கருத்தரங்குகள் - வெளியீடுகள் தொடர்ச்சியாக இடம் பெற்றன.

பெரும் நிறுவனமான கொடகே தனது எல்லா நடவடிக்கைகளிலும் தமிழுக்கு சமவாய்ப்பு வழங்கத் தொடங்கியது.

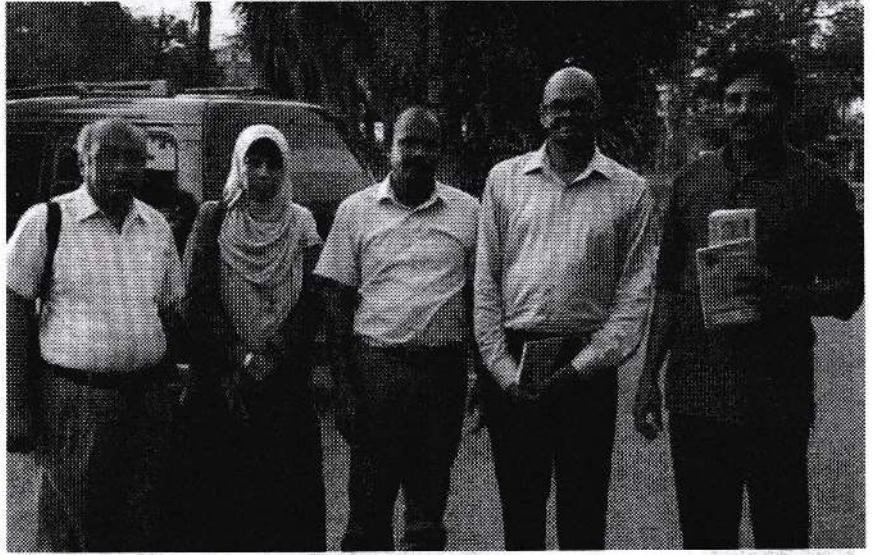
தோதென்ன நிறுவனம் நிறைய மொழிபெயர்ப்பு நூல்களை வெளியிட்டு வருகிறது. இன்னும் சிறுசிறு அமைப்புக்கள் பல தோன்றியுள்ளன.

சிங்கள வாரப் பத்திரிகைகள் பலவும் தமிழ் சிறுகதை மொழிபெயர்ப்புக்களையும் எழுத்தாளர் அறிமுகங்களையும் தொடர்ச்சியாகச் செய்து வருகின்றன.

பரஸ்பரம் மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் வந்த வண்ணமுள்ளன. பல்கலைக்கழக மட்டத்திலும் தமிழ்-சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு பயிற்றுவிப்பு இடம்பெற்று வருகின்றது.

தமிழ் தரப்பினர் இலக்கிய உறவையும் பயன் களையும் சரியாகப் பயன் படுத்திக் கொள்வதில் முன்னிற் கவில்லை போலவே தெரிகிறது.

எல்லாம் போலவே பிழையான அணுகுமுறைகளும் சிக்கலான வெளிப்பாடுகள் இடம்பெறுவதும் கவலைக்குரியதே.

பரணீ:

சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கு படைப்புக்கள் மொழிபெயர்க்கும் போது பர மொழிக்கையாளுகையில் தவறுகள் விடுகின்றனர். இதுபற்றி உங்கள் கருத்து.

திக்குவல்லை கமால்

உத்தியோகப் பற்றற்ற வகையில் அண்மைக்கால மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் ஒரு குழுவாகவே செயற்படுகின்றனர். இதனால் பெருமளவு தவறுகள் இடம்பெறாமல் பார்த்துக்கொள்ள முடிகிறது. ஆனால் தனித்துச் செயற்படும் மேதாவிடங்களும் இல்லாமலில்லை.

தமிழக வெளியீட்டு நிறுவனங்களில் செவ்விதாக்கம் செய்வோர், ஒப்பு நோக்காளர்கள், அனுபவம் வாய்ந்த கணினிப் பதிவாளர்கள் இருக்கின்றனர். இலங்கை சிங்கள வெளியீட்டகங்களிலும் இதே நிலை காணப்படுகிறது.

இலங்கையில் தமிழ் வெளியீட்டு நிறுவனங்கள் அரிது. சிங்கள நிறுவனங்களுக்கூடாக மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் வெளிவரும்போது மொழிபெயர்ப்பாளரே எல்லா முமாக இயங்கவேண்டியுள்ளது. இதற்கிடையில் பூதக் கண்ணாடிகளை எப்போதும் தமது கையில் வைத்திருக்கும் மொழி விற்பன்னர்களும் எங்கள் மத்தியில் இல்லாமலில்லை.

தவறுகளை நான் நியாயப்படுத்தவில்லை. அவை திருத்தப்பட வேண்டியவையே.

பரணீ:

சிறுவர் இலக்கியங்களை படைக்கும்போது நீங்கள் கருத்தில் கொள்பவை.

திக்குவல்லை கமால்

சிறுவர் இலக்கியங்கள் அந்தந்த வயதுத் தரப்புக்கு ஏற்ற விதமாக அமைய வேண்டும். அப்படியொரு தூழல் இங்கில்லை.

சிறுவர் பாடல், சிறுவர் கவிதை, சிறுவர் கதை என்று அட்டையில் குறிப்பிடுவதனால் அவை சிறுவர் இலக்கியப் பட்டியலில் சேர்ந்துவிடுவது துரதிர்ஷ்டமான தொரு நிலை. சிறுவர்களின் அனுபவ எல்லைகளையும் சிறுவர் உளவியலையும் கருத்திற் கொள்ளாதவரை

அவை எப்படி சிறுவர் இலக்கியமாகிவிட முடியும்.

அவ்வப்போது சில அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் ஒழுங்குமுறையான செயற்திட்டம் மூலம் சிறுவர் நூல்களை வெளியிடுவதை குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது.

இதுவொரு பன்முகப் பண்பாடு கொண்ட நாடு. இனவாதமும் மதவாதமும் அரசியலாகிவிட்ட அவலம் இதிலிருந்து எமது சிறார்களை மீட்டெடுத்து எல்லோரும் மனிதர்கள் என்ற உணர்வையும் நல்ல விழுமியங்களையும் ஊட்ட நல்ல சிறுவர் இலக்கியங்கள் எமக்குத் தேவை.

இவற்றை மனதிற்கொண்டே சில சிறுவர் இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளேன். தொடர்ந்து இயங்க வேண்டிய ஒரு துறைதான்.

பரணீ:

வாசகரிடையே உங்கள் படைப்புக்களின் வரவேற்பு எவ்வாறுள்ளது?

திக்குவல்லை கமால்

என்னுடைய புத்தகங்கள் எப்போது வருமென்று பெருந்தொகையான வாசகர்கள் எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கவில்லை. நானொரு ஜெயகாந்தனோ ஜெயமோகனோ அல்ல.

குடும்பம் என்பதற்காக... ஊரவன் என்பதற்காக... ஆசிரியர் என்பதற்காக... முஸ்லிம் என்பதற்காக... முற்போக்கு என்பதற்காக அங்குமிங்குமாக சிற்சிலர் இருக்கிறார்கள். வாசிக்கிறார்களோ இல்லையோ எந்தப் புத்தகம் வந்தாலும் அதில் ஒன்று தரவேண்டுமென்றும் ஒரு சாரார் இருக்கின்றனர். முன்பு 250 பிரதிகள் கேட்ட புத்தகக் கடைக்காரர் இப்போது 25 பிரதிகளே கேட்கின்றனர்.

புத்தகம் வாங்கும் தனிநபர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து நூலகங்களின் எண்ணிக்கை உயர்ந்துள்ளது. குறிப்பாக பாடசாலை நூலகங்கள்.

இப்பொழுது எனது நூல்களை பெரும்பாலும் நிறுவனங்களே வெளியிட்டு வருவதால் விற்பனை, விநியோகம், வாசகர்கள் பற்றியெல்லாம் நான் அலட்டிக்

கொள்ளத் தேவையில்லை.

பரணீ:

உங்கள் வானொலி நாடகங்கள் பற்றி...

திக்குவல்லை கமால்

இருபத்தைந்து வருடகால வானொலிப் பங்களிப்பொன்று எனக்குண்டு. அதில் நாடகம் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. அரசு வானொலிக்கென்று சில கட்டுப்பாடுகளுண்டு. முஸ்லிம் சேவைக்கென்று இன்னும் கட்டுப்பாடுகளுண்டு. அங்கீகரிக்கப்பட்ட வானொலி நடிகர்கள் கொழும்புச் சூழலைச் சேர்ந்தவர்கள். பேச்சு வழக்கும் அவர்களுக்கேற்றதாய் அமைய வேண்டும்.

முடிந்தவரை எனது சிறுகதைக் கருப்பொருள் போன்ற விடயங்களை கையாண்டேன். எல்லா முஸ்லிம் வீடுகளிலும் வாராந்த முஸ்லிம் நாடகங்களை தவறாமல் கேட்பார்கள்.

நாடகப் பிரதிக்காக கணிசமான தொகை தந்தார்கள். (இப்போது அப்படி இல்லை) என்ன இருந்தாலும் எல்லாமே காற்றோடு போய்விடும்.

சில நாடகப் பிரதிகளை உள்ளடக்கிய இரண்டு நாடக நூல்கள் மட்டுமே அடையாளமாக எஞ்சியிருக்கின்றன.

பரணீ:

சிங்கள பத்திரிகைகளில் உங்கள் படைப்புக்கள், நேர்காணல்கள் வருகின்றன. சிங்கள மக்களிடம் அவற்றிற்கான வரவேற்பு எவ்வாறுள்ளது?

திக்குவல்லை கமால்

சிங்களப் பத்திரிகைகளில் எனது கதைகள் மொழி பெயர்ப்புக்களாகவே வெளிவருகின்றன. சில பத்திரிகை

கள் மொழிபெயர்ப்புக் கதைகளை வெளியிடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டு உள்ளன. நான் சிங்களப் பிரதேசத்தை சேர்ந்தவன் என்பதால் சிங்களக் கதாபாத்திரங்கள் என்கதைகளில் வருவதுண்டு. அவ்வாறான கதைகள் சிங்கள வாசகரை அதிகம் ஈர்க்கின்றன.

நிறையப் பத்திரிகைகள் நேர்காணல் செய்துள்ளன. இலக்கிய நிலைமைகள், பிரச்சினைகள், நூல் வெளியீட்டுச் சிக்கல்கள், இந்திய நூல்கள் சஞ்சிகைகள், புலம் பெயர் எழுத்துக்கள், இலக்கிய சஞ்சிகைகள் பற்றியெல்லாம் கேள்வி எழுப்புகின்றனர்.

நாம் நினைப்பதை விட அதிகமாக தமிழ் இலக்கியம் மீதான கவனஈர்ப்பு அவர்களிடமுண்டு.

பரணீ:

சிங்கள நூல்கள் இலகுவாக சந்தைப்படுத்தப்படுகின்றன. ஈழத்து தமிழ் நூல்கள் 300-500 அச்சிட்டபோதும் சந்தைப்படுத்துவது கஷ்டம் ஏன்? இதை எவ்வாறு சரி செய்யலாம்?

திக்குவல்லை கமால்

சிங்கள நூல் சந்தைப்படுத்துவதில் பின்வரும் விடயங்கள் சம்பந்தப்படுவதை அவதானித்துள்ளேன்.

1. நூல் வெளியீட்டாளர் சங்கம் தரும் நம்பிக்கை.
 2. வெளியீட்டு விற்பனை விநியோகப் பிரச்சினைகளை சங்கம் உரிய தரப்பினருடன் பேசுதல்.
 3. மேற்படி சங்கம் வருடாந்த புத்தகக் கண்காட்சி நடத்தல்.
 4. சிங்கள நூல்கள் இறக்குமதியாவதில்லை.
 5. சிங்கள மத்தியதர வகுப்பினரின் வாசிப்பு ஆர்வமும் அதற்காக நிதி ஒதுக்குதலும்.
 6. பல்வேறு அமைப்புக்கள் நூல் விருதுகளை வழங்குதல்.
 7. பரிசு பெற்ற நூல்களை வாங்கும் ஆர்வம்.
 8. கல்வி அமைச்சு, நூலக சபை என்பன தரஉறுதி வழங்குதல்.
 9. பிராந்தியப் புத்தக கண்காட்சிகள்.
 10. நடமாடும் விற்பனைச் சேவை.
 11. அரசுசார் நிறுவனங்களின் புத்தகக் கொள்வனவு.
 12. வெளியீட்டு நிறுவனங்கள் நடாத்தும் வருடாந்த விற்பனைக் கணியீடும் பதில் நடவடிக்கைகளும்.
 13. வெளியீட்டு விழாக்களின் போது கழிவு விலையில் புத்தகம் விற்கல்.
 14. குறிப்பிட்ட காலத்தின் பின், தேக்கமடையாது 75% வரை கழிவு கொடுத்தல்.
 15. குறித்த எழுத்தாளனுக்கு 40% கழிவு கொடுத்தல்.
- இவ்வாறான நடவடிக்கைகள் தமிழ் சூழலில்

சாத்தியமாகும் பட்சத்தில் தமிழ் நூல் விற்பனையை உயர்த்தலாமென்று நம்புகிறேன்.

பரணீ:

உங்கள் படைப்புக்கள் வாயிலாக முஸ்லிம் மக்களது பிரச்சினைகள் பேசப்பட்டுள்ளதாக நினைக்கிறீர்களா?

திக்குவல்லை கமால்

சில வருட ஆரம்ப காலத்துக்குப் பிறகு எனது புனைவு களில் பேசப்பட்ட தெல்லாம் முஸ்லிம் மக்களின் பிரச்சினைகள் தான்.

முஸ்லிம் மக்களின் பிரச்சினைகளைப் பேசியதே முஸ்லிம் மக்களின் சில தரப்பினருக்கு பிரச்சினையாகிப் போய்விட்டது.

வாழ்வோரை வாழ்த்திக் கொண்டு இருக்காதது தான் நான் செய்த மஹா குற்றம்.

எதற்காக எழுதுகிறேன் யாருக்காக எழுது கிறேன் என்பதில் நான் மிகவும் உறுதியாகவே இருந்து வருகிறேன்.

பரணீ:

உங்கள் Master piece என நீங்கள் கருதுவது?

திக்குவல்லை கமால்

எனது எந்தப் படைப்பையும் அப்படி நான் கருதவில்லை. குறிப்பிடத்தக்க எவரும் அப்படிச் சொல்லவுமில்லை. எனது Master piece இன்னும் வெளியே வரவில்லை. உள்ளே இருப்பதாகவே நினைக்கிறேன்.

பரணீ:

நீங்கள் பெற்றுக் கொண்ட விருதுகள், பட்டங்கள் பற்றி...

திக்குவல்லை கமால்

இலக்கியம் சார்ந்த நிறுவனங்கள் விருதுகள், பட்டங்கள் வழங்குகின்றன. யாரிடமும் கேட்கவில்லை. தந்தவற்றை வேண்டாமென்று சொல்லவுமில்லை.

“அதிகமான விருதுகள் பெற்றுள்ளார். இனி இவருக்கு கொடுக்கக்கூடாது..” என்று ஓர் அலையும் பரவிக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

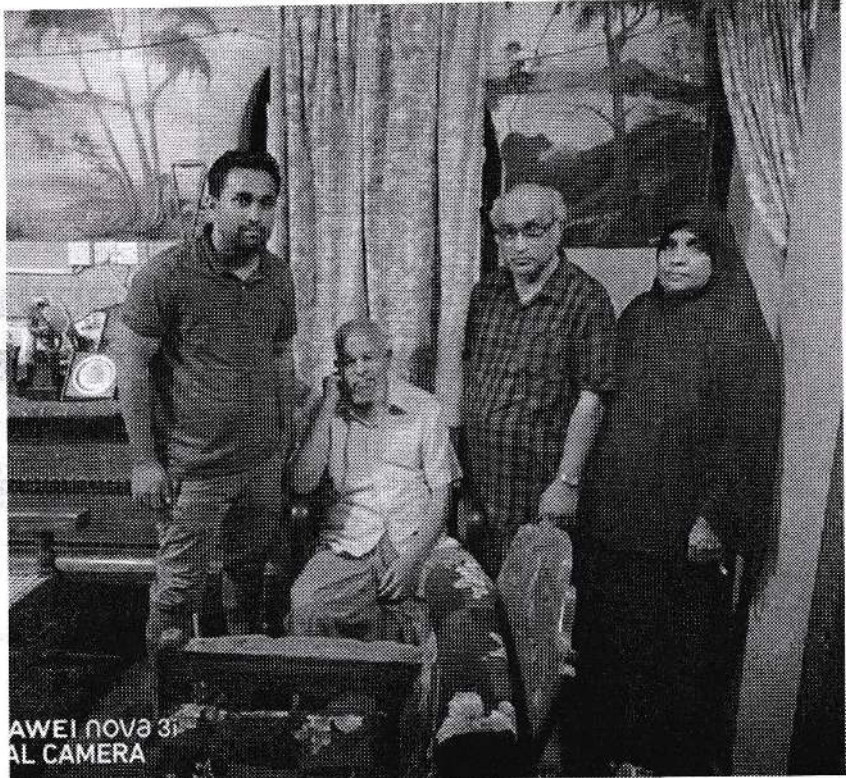
பரணீ:

இன்றைய சிற்றிதழ்கள் பற்றி உங்களுடைய கருத்து.

திக்குவல்லை கமால்

இலக்கிய வளர்ச்சியில் சிற்றிதழ்களின் பங்கு மகத்தானது. நோக்கில் வித்தியாசங்கள் இருந்தாலும் அவற்றின் பணியை மறுதலிக்க முடியாது.

மறுமலர்ச்சி, கலைச் செல்வி, மரகதம், மல்லிகை, கவிஞன், தமிழமுது இப்படியே சொல்லிக்

கொண்டு போகலாம்.

இன்று ஞானம், ஜீவநதி, படிகள், மகுடம், வியூகம், கலைமுகம், தாயகம், நீங்களும் எழுதலாம், தென்றல், புதிய சொல், சிரித்திரன், போன்றவை வெளி வந்த வண்ணமுள்ளன. சமகால படைப்பாளிகளுக்கு களம் கொடுக்கின்றன. இலக்கியப் பிரச்சினைகளைப் பேசுகின்றன.

ஆயிரம் பிரச்சினைகளுக்கு மத்தியில் இந்த இலக்கியப் பூக்களைக் காணும்போது மனம் குளிர்ந்து போகிறது.

பரணீ:

உங்கள் இலக்கிய முயற்சிகளில் சிற்றிதழ்களின் பங்களிப்பு எவ்வாறு செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளது?

திக்குவல்லை கமால்

மல்லிகை என்னை உருவாக்கியது. சிரித்திரன் கடிதம் எழுதி என் புதுக்கவிதைகளைக் கேட்டுப் பிரசுரித்தது. ஞானம் சிங்கள எழுத்தாளர்களை தொடர்ச்சியாக அறிமுகப்படுத்தக் களம் தந்துள்ளது. ஜீவநதி சிறப்பிதழ் வெளியிட்டு என்னைப் பிரமிக்க வைத்துள்ளது.

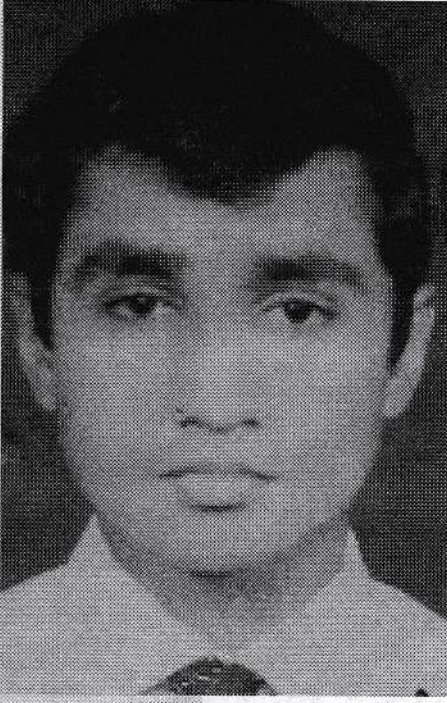
மொத்தத்தில் எனது இலக்கிய வளர்ச்சியை சிற்றிதழ்களின் செல்வாக்கை சொல்லிமுடிக்க முடியாதுள்ளது.

பரணீ:

எதிர்கால இலட்சியம்?

திக்குவல்லை கமால்

பேதங்களற்ற புத்துலகை வேண்டி இருக்கும் வரை இயங்குவது.

வாழ்விலும் எழுத்திலும் அடக்கமாக வாழும் ஒரு படைப்பாளி திக்குவல்லை கமால்

■ வதிரி.சி. ரவீந்திரன்

தமிழ்நாடு “வானம் பாடிகளின்” கவிதைப் பாதையைப் பின்பற்றி நமது நாட்டிலும் புதுக்கவிதையின் வீச்சு எழுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் வீசலாயிற்று. அந்த வழியில் முன்னே வந்த படைப்பாளிகளில் திக்குவல்லை கமால் அவர்களும் இலக்கிய உலகில் மக்களின் கவனத்துக்குரியவராகத் தெரியப்பட்டார். இந்த வேளையில் தான் தென்னிலங்கையில் மாத்தறை மாவட்டத்தின் “திகுவெல்ல” என அழைக்கப்பட்ட திக்குவல்லை என்ற கடல் சார்ந்த கிராமம் மக்களால் அறியப்பட்டது. திக்குவல்லையும் அதனைச் சார்ந்த பகுதிகளும் இலக்கிய வழியால் தெரியப்பட்டது. திக்குவல்லை கமால், நீள்கரைவெய்யோன் (சம்ஸ்) நீள்கரை நம்பி (இமாம் டன்) யோனகபுர ஹம்சா ததிக்குரல்லை சப்வான் என்று பலர் எழுதினர். எழுதி வருகின்றனர்.

நண்பர் கமால் அவர்கள் மல்லிகை சிரித்திரன் ற்றும் தேசியப் பத்திரிகைகளில் கவிதைகளை எழுதிய போது நான் அவரது எழுத்தில் ஈர்க்கப்பட்டேன். 1969-1970ம் ஆண்டுகளில் எனது பாடசாலைக்காலத்தின் இறுதிக் காலங்களில் கமால் அவர்களோடு கடிதத் தொடர்பும் இருந்தது. இலக்கியவாதி ஒருவருடன் அந்த நாட்களில் கடிதத் தொடர்பில் இருந்த முதலாமவர் கமால் ஆகும். அடுத்தவர் அன்பு ஐவகர்ஷா அவர்களு மாகும். இவர்கள் இருவரின் கவிதைகளும் எனது மனதில் இடம் பிடித்தமையால் இருவரும் என அன்புக்குரியவரானார்கள்.

கவிதை எழுதுவதில் அதிக அக்கறை காட்டிய கால் அவர்களின் வளர்ச்சியில் மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் உந்து சக்தியாக விளங்கி

ளார். இதே போன்று திக்குவல்லைப் படைப்பாளிகள் அனைவரும் மல்லிகையில் தங்கள் திறமைகளை வெளிப்படுத்தினர். திக்குவல்லை பிரதேசத்திற்கு தனியாக ஒரு சிறப்பு மலரும் வெளிவந்ததையும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

முகம்மது ஜெலால்தீன் முகம்து கமால் எனும் பெயரைக் கொண்ட திக்குவல்லை கமால் 1950ம் ஆண்டு பிறந்தார். தனது ஆரம்பக் கல்வியை திக்குவல்லை தமிழ்கலவன் பாடசாலையிலும், (இப்போ திக்குவல்லை மின்றைத் தேசிய பாடசாலை) வெலிகம அரபா மகாவித்தியாலயத்திலும் கற்ற இவர் தர்காநகர் அல் - ஹம்சா மகாவித்தியாலயத்திலும் சகிரா மகா வித்தியால யத்திலும் கற்றுக் கொண்டார். இங்கு கல்வி கற்கும் காலத்தில் கவிஞர் ஏ.இக்பால், மற்றும் சந்திரசேகரன் ஆகியோரிடமும் கற்றுத் தேறினார். தர்காநகர் சஹிரா மகாவித்தியாலயம் வெளியிட்ட தட்டெழுத்து கவிதை ஏடான “சுவை” மூலம் இலக்கிய உலகிற்குள் நுழைந்தார்.

கமால் அவர்களின் கவிதைகள் சுவை மிக்கதா யும் சிந்திக்க வைப்பதாயும் அமைந்திருந்தது. 1973ல் “எலிக்சூடு” என்ற புதுக்கவிதை நூல் வெளிவந்தது. இந்நூல் புதுக்கவிதை நூலாக வெளிவந்த முதலாவது நூலாக இருக்கலாம். அந்நூல் அறிக நிகழ்வும் கலந்துரையாடலும் எனது கிராமமான வதிரியில் நடை பெற்றது. இதன் பின்பு இவரது சிறுகதைகளும் வீச்சுப்பெற்றது. இவரது சிறுகதைகளைச் சஞ்சிகை களும் பத்திரிகைகளும் பிரசுரித்தன. சில வேளைகளில் பத்திரிகைகளில் அந்த வாரச் சிறுகதைகளாக இவரது கதைகளே பத்திரிகைகளை அலங்கரித்தது. சிறுகதை

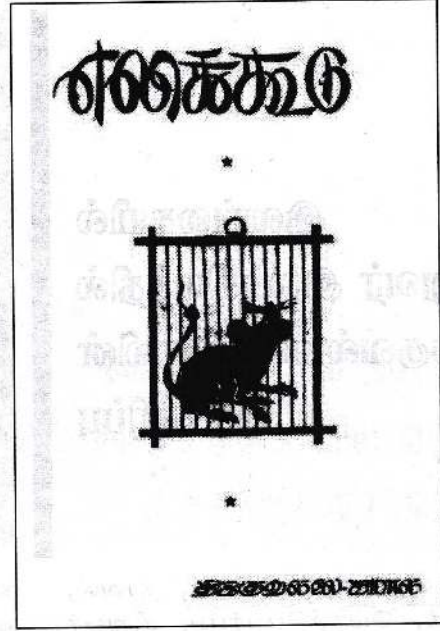
நாவல்கள், மொழி பெயர்ப்புகள், சிறுவர் இலக்கியம், வானொலி நாடகங்கள் என்ற பன்முக ஆளுமை கொண்ட திக்குவல்லை கமால் மிகவும் ஆறுதலாகவும், அமைதியும் கொண்டவர்.

பலாலி ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் ஆசிரியப் பயிற்சி கல்வியை மேற்கொண்ட போது அங்கும் இலக்கிய ஈடுபாட்டில் ஈடுபட்டார். எழுத்தாளர்கள் ஓவியர்கள் என்று பஞ்சபாண்டவர்கள் அங்கு இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள். இவர்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து முஸ்லீம் மஸ்லீஸ் மலர் வெளியிட்டார்கள். கமால் பல விடயங்களில் ஆலோசகராகவிருந்து தனது பணிகளைச் செவ்வனே செய்துள்ளார். இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர்சங்கம், திக்குவல்லை எழுத்தாளர் சங்கம், கொடகே சகோதரர்களின் இலக்கிய அமைப்பு, ஆகியவற்றில் ஆலோசகராகவும், செயற்பாட்டாளராகவும் இருந்துள்ளார். அமைதியான மனிதர் பேச்சுத் தெளிவு, மற்றவர் பேசும் பேச்சைக் கேட்டு பதில் சொல்லும் விதம் இடையில் குறுக்கீடு, இவையெல்லாம் இல்லாத மனிதராய் சிரித்த முகத்தோடு இருப்பார். தன்னைப் பற்றி அதிகம் பேசாது “கமால்” என்று மட்டும் சொல்லி முடித்துவிடுவார். இன்றும் விரிவாகக் கேட்டால் மட்டும் ஊரொடு தன் பெயரைச் சேர்த்துக் சொல்லும் வழக்கம் கொண்டவர். இவரது சிறுகதைகளில் மண்வாசனை வீசும் ஆனால் பேச்சில் ஒரு சாதாரணனாகவே பேசிக் கொள்வர்.

ஒரு ஆசிரியராய், கல்விப்பணிப்பாளராய் சேவையாற்றிய இவர் எந்த நேரத்திலும் தனது பதவியை வைத்து எதனையும் பெறவோ, காரியமோ ஆற்ற விரும்பாதவர். இன்றும் ஒரு நிகழ்வு என் மனதில் நிலைத்து நிற்கிறது. கொழும்பு D.S சேனநாயக்கா கல்லூரியில் கமால் அவர்களின் மகனும் எனது மகனும் ஒன்றாகப் படித்தனர் என்பதை நாயிருவரும் அறிவோம். ஒரு ஆண்டு இருவரும் வேறு வகுப்புகளுக்கு மாற்றப் பட்டனர். பெற்றோர் வகுப்பாசிரியருடனான கலந்துரையாடல் அந்த அந்த ஆண்டு ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் நடைபெற்றது. எனது மகனின் வகுப்பாசிரியை சந்தித்து கலந்துரையாடி வெளியே வருகிறேன். மரநிழலில் வகுப்பொன்றின் பெற்றோர் வகுப்பாசிரியர் கலந்துரையாடல் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது.

ஜீவநதி 166 திக்குவல்லைகமால் - மார்ச் - 2022

அவ்விடத்தில் கமால் அமர்ந்திருந்து ஆசிரியரின் உரையைச் செவிமடுக்கிறார். நான் திகைத்து விட்டேன். ஒரு கல்விப் பணிப்பாளர் பெற்றார் என்ற ரீதியில் பிரசன்னமாகி யிருந்தார். அவர் தன்னை அறிமுகப்படுத்தி ஆசிரியையிடம் விடயங்களை கேட்டுச் சென்றிருக்கலாம். ஆனால் தனக்குள்ள கௌரவத்தை மற்றவர்களுக்கும் வழங்கி தன்னைப் பெருமைப்படுத்தாது இருந்ததை மறக்கவே முடியவில்லை. அந்தக் காலங்களில் வவுனியாவில் கல்விப்பணிப்பாளர் பதவியில் கமால் இருந்தார். இப்படியாக தன்னைப்பற்றி வெளியே சொல்லாத மனிதராக இவர் வாழ்கிறார். அடக்கமான மனிதராய் கமால் என்னைச் சந்திக்கும் போதெல்லாம் “வதிரி ஒரு கவிதைத் தொகுப்பு போடுங்கோ” என வற்புறுத்துவார். ஆனால் எனக்கு நூல்போடுவது பற்றிச் சிந்திக்க நேரம் கிடைக்கவில்லை. ஓரளவு என்னை தயார் படுத்தி எனது கவிதை நூலை வெளியிடும் போது கமாலுக்கு அழைப்பு விடுத்திருந்தேன். மறுக்காது வந்து பங்குபற்றியிருந்தார். எங்கள் இருவருக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட நட்பும் அன்பும் வலுவற்றதால் அவரால் மறுக்கமுடியவில்லை. திக்கு வல்லை கமால் என்ற கமால் பலரின் அன்புக்குப் பாத்திரமானவர். பல விருதுகளுக்கும், பட்டங்களுக்கும் சொந்தக்காரரான இவர் தனது எழுத்தின் சிறப்பால் திக்குவல்லை கமால் என்று எல்லா மனிதர்களும் அறிந்தவராக வாழ்கிறார்.

இவரது எழுத்துப்பணிக்கு கிடைத்த “தேசத்தின் கண்” என்ற கௌரவத்தைக் கூட வெளியில் சொல்லியோ எழுதியோ காட்டாதவர். பலருக்கு தங்களையும் தங்குள்ள பட்டங்களையும் பற்றிப்பேசுவதிலேயே காலம் சென்றுவிடும். கமால் போன்றவர்களுக்கு எழுத்தே முக்கியமாகிறது. திக்குவல்லை கமால் என்ற படைப்பாளி கட்டாயம் பாராட்டப்பட வேண்டியவர். அந்த வகையில் “ஜீவநதி” திக்குவல்லை கமால் அவர்களின் சிறப்பு மலர் வெளியிடுவதை பாராட்டியே ஆக வேண்டும்.

இருந்ததையும் அவர்கள் இடையே நீதிக்கதைகள் முதன்மைபெற்று இருந்ததையும் மறுக்க முடியாது.

இலங்கையில் சிறுவர் இலக்கியம் பற்றி நோக்கும் போது “உலக தமிழ் இலக்கிய மாநாடு 2012” என்ற தொகுப்பில் வெளியான தமிழ் சிவசுப்பிரமணியம் எழுதிய “சிறுவர் இலக்கிய கோலங்களும் அறுவடைகளும்” ஒரு அவதானிப்பு என்ற ஆய்வுக்கட்டுரை பெறுமதியான தகவல்களை கொண்டதாக உள்ளது. இந்த ஆக்கத்தில் உள்ள தகவல்களின் படி பேராசிரியர்கள் சபா. ஜெயராசா செ. யோகராசா, மருத்துவ பேராசிரியர் செ. சிவஞானசுந்தரம் (நந்தி), செ. கணேசலிங்கன், ச. அருளானந்தம் (கேணிபித்தன்) சன்னாகம் துரை சிங்கம் (துரையர்), பி. பி அந்தோனிப்பிள்ளை, பண்டிதர் து. தெட்சணாமூர்த்தி, மு. பொன்னம்பலம், முத்துராதா கிருஷ்ணன், காப்பியக்கோ ஜின்னாவர் ஷிரிபுத்தின், ஏ. பீர்முஹம்மட், மாஸ்டர் சிவலிங்கம், யோகா யோகேந்திரன், வாகரை வாணன், மாணிக் கவிராயர், திமிலை மகாலிங்கம், ஓ. கே. குணநாதன், அகலங்கன், அந்தனி ஜீவா, க. நவசோதி என அரச இலக்கிய விருது, ஆளுநர் விருது, சாகித்திய விருது பெற்ற பலரும் இதில் அடங்குகின்றனர். இந்த பட்டியலில் திக்குவல்லை கமால் போன்றவர்கள் விடுபட்டுள்ளனர். ஆழமாக ஆய்வுக்கு உட்படுத்த வேண்டிய ஒரு துறையாக இது உள்ளது.

சிங்கள மொழி இத்துறையில் சகல வகையில் முன்னுதாரணமாக உள்ளதை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். சிறுவர்கள் என்ற வட்டத்தை மையப்படுத்தி அவர்களின் உள மேம்பாட்டை கருத்தில் கொண்டு யதார்த்தமானதாக பெரும்பாலான சிறுவர் படைப்புகள் இருப்பதை காணலாம். இந்த வகையில் சர்வோதயம் போன்ற அமைப்புகள் முனைப்புடன் செயற்படுகின்றன. திக்கு வல்லை கமாலின் உதயபுரம் என்ற சிறுவர் நூலுக்கு வழங்கிய ஆசி உரையில் சர்வோதய இயக்கத் தலைவர் கலாநிதி ஏ. ரி. ஆரியரத்தன் குறிப்பிட்டுள்ள கீழ்வரும் கருத்து சிறுவர்கள் தொடர்பாக சிறந்த சிந்தனை கிளறலாக சிறுவர்களது மனது பரிசுத்தமானது. அந்த பரிசுத்தத் தன்மையை பாதுகாப்பது சமூகத்தின் பொறுப்பாகும். பரிசுத்தமானவர்களில் சிறந்த எண்ணங்களை உருவாக்கி சிறந்த மனப் பாங்கில் வளருக. பிற்காலங்கள் முழு உலகிற்கும் முன் மாதிரியாக ஆசீர் வாதமாகும். சிறுவர்களின் மனது தவறான பாதைகளில் சென்றால் அதன் தவறை மூத்த சமூக பொறுப்பேற்க வேண்டும். அந்தப் பிள்ளைகள் மூத்தோர்களிடமே உதாரணங்களை கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆசிரியராக, உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளராக மனிதநேயப் படைப்பாளியாக திக்கு வல்லை கமாலின் சிறுவர் இலக்கியம் தொடர்பான படைப்புக்கள் அவரது சிறுவர் நூலொன்றில் முன்னுரையில் உள்ள சிறுவர்களுக்கான அறிவுரையில் உள்ளடக்கமாக உள்ளது.

“இன்றைய சிறுவர்களாகிய நீங்கள் நாளை தலைவர்கள் இந்த நாடுமட்டுமல்ல இந்த நானிலமே உங்களது கைகளில் தான் தங்கியிருக்கிறது. எதிர்கால உலகிற்கு எல்லா வகையிலும் பொருத்தப்பாடு உள்ளவர்களாக நீங்கள் வளர வேண்டும். மலர

வேண்டும் இந்து சமுத்திரத்தின் முத்து என்று மெது நாடு சொல்லப்படுகின்றது. முத்தான இந்த நாட்டிலே பல இன, பல மத, பலமொழி பேசும் மக்கள் வாழ்கின்றனர். இந்த வேறுபாடுகளை சரியான முறையில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டது அது பகைமையாக வளரக்கூடிய வாய்ப்புண்டு. உண்மையில் யதார்த்தமும் அதுதான்” என்ற திக்குவல்லை கமாலின் அறிவுரை சிறுவர்களுக்கு புரியக் கூடிய சாதாரண மொழியில் சொல்லப்பட்டாலும் அவரது சிறுவர் இலக்கிய படைப்புக்களிலும் இதுவே கடினமாக உள்ளது. பிறந்த நாள் (2003) முனைக்கரை வீரர் (2007) உதயபுரம் (2006) ஆகிய மூன்று தொகுதிகளிலும் அவர் மொழி பெயர்த்த சிங்கள மொழியில் இருந்தன. சிறுவர் இலக்கிய தெரிவுகளிலும் யதார்த்தமாக மேலே செல்லப்பட்ட விடயங்களே தெரிகின்றது. 2006ம் ஆண்டு சிறுவர் இலக்கியத் திற்கான சாகித்ய பரிசு பெற்ற உதயபுரம் என்ற சிறுவர் நாவல் அடாலே பியதுள்ளா தேரர், மொகமட் ராஸூக்க ஆகியோரால் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு “உதயபுர” என்ற பெயரில் தோதென்ன வெளியீடாக வெளியாகியுள்ளது.

பிறந்தநாள் என்ற நூலில் நண்பர்கள், நமது துழல், பிறந்த நாள், அடுத்தவன் பொருள், நல்ல கால், நமது வளம் என்ற சிறுவர் கதைகளும், குளக்கரை வீரன் என்ற நூலில் எது வெற்றி, ஒரு வேளை உணவு, தன்வினை முன் அகன்றது ஆகிய சிறுவர் கதைகளும் உள்ளன. உதயபுரம் என்ற இவரது சிறுவர் நாவல் உட்பட்ட கைக்கு அடக்கமான உட்பக்கங்களில் ஆக்கங்களுக்கு பொருத்தான சித்திரங்களுடன் வெளிப்பட்ட இந்த வெளியீடுகளில் உள்ளடக்கம் தொடர்பாக இடப்பட்ட தலைப்புக்களே கட்டியம் காட்டும். அவர்களுக்கு பரிச்சயமான மொழிநடையில், சிறுவர்களின் யதார்த்த துழலைப் புகைப்புலமாகக் கொண்டு, உணர்வு பூர்வாக ஈடுபாட்டுடன் வாசிப்பை மேற்கொள்ளும் வகையில் திக்குவல்லை கமாலின் சிறுவர் இலக்கியம் தொடர்பான பங்களிப்புக்கள் அமைந்துள்ளன.

மெது கவனத்தில் வராத போதிலும் சிங்கள சிறுவர் இலக்கியம் எம்மைவிட பலபடி முன்னிலையில் உள்ளதை இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். வாசகர் எண்ணிக்கை கவனமாக காட்டப்பட்டாலும் சிங்கள மொழி சிறுவர் இலக்கியமானது தனி மரபையும், பெறுமதியையும் கொண்டுள்ளதை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும் சிங்கள மொழியில் சிறுவர் இலக்கியத்திற்கு தனியான படைப்பாளிகளே உள்ளார்கள். இவற்றில் இருந்து சமார் சிறுவர் இலக்கிய படைப்புக்கள் பத்து நூல்களை திக்குவல்லை கமால் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இவர்களை மொத்தமாக பார்க்கும் போது தனது அனுபவம், ஆற்றல் ஊடாக மொழி பெயர்ப்புக்களிலும் அவரது தனித்தன்மை பங்கிடுகின்றது.

திக்குவல்லை கமாலின் தனித்தன்மையை அவரது படைப்புக்களில் வாசிப்புக்களில் அது எந்த இலக்கிய வடிவமாக இருந்தாலும் இனம் காணலாம். பிரச்சாரம் இல்லாத, ஆனால் எளிமையான படைப்புக்களாக இருக்கும். இந்த வகையிலேயே அவரது சிறுவர் இலக்கிய படைப்புக்களும் மொழிபெயர்ப்பு தெரிவுகள் இருந்துள்ளன. இனிபும் அப்படியே தொடரும் என்ற நம்பிக்கையை தந்து வருகின்றார்.

ஈழத்து நாவல் வளர்ச்சியில் திக்குவல்லை கமாலின் சில தடங்கள்

■ பேராசிரியர் செ. யோகராசா

ஈழத்து முஸ்லீம் எழுத்தாளர்களது நாவல் செல்நெறியை மனங்கொண்டும் ஈழத்தில் அதிக நாவல்கள் எழுதிய முஸ்லீம் எழுத்தாளர்களான ஜினைதா ஷெரிப் (12) இளங்கீரன் (10) ஆகியோரது நாவல்களின் செல்நெறிகளை நினைவுகூர்ந்தும் அவர்களுக்கு அடுத்த நிலையிலுள்ள திக்கு வெல்லை கமால் எழுதிய நாவல்களின் (08) சிறப்பியல்புகள் பற்றிச் சுருக்கமாக அவதானிக்கும் முயற்சி இங்கு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

1. தென்னிலங்கை பிரதேச நாவல்கள்:

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் ஈழத்து இலக்கியப்பரப்பை புவியியல், பண்பாட்டு அடிப்படைகளில் 10 பிரதேச அலகுகளாக இனங்கண்டுள்ளார். இவற்றுள் ஒன்றான தென்னிலங்கைப் பிரதேசம் ஈழத்து நாவல் வரலாற்றில் முதன் முதலாக இடம்பெறுவது திக்குவல்லை கமால் நாவலாடாகவே! இவ்விதத்தில் இவரது நாவல்கள் இப்பிரதேசத்தில் வாழ்கின்ற முஸ்லீம் மக்களது வாழ்வியலை வெவ்வேறு நோக்குகளில் யதார்த்த பூர்வமான முறையில் சித்திரிக்க முற்பட்டுள்ளன! (இப்பிரதேசம் சார்ந்த ஷனிரா கால்தீன், இர்பானாஜாபர், சுலைமா ஷமி ஆகியோர் பிற்பட்ட காலத்தில் ஒரு சில தகவல்கள் எழுதியிருப்பதாக அறிய முடிகின்றது).

2. கிராமிய நாவல்கள்

வறுமைநிலை, வாழ்க்கைக்கான போராட்டம், குடும்பப் பெண்கள் மத்தியிலான விழிப்புணர்வு, ஆதிக்க எதிர்ப்பு, சமூக ஒற்றுமை, பண்பாட்டுப்

பேணுகை என பல விதங்களில் இவரது நாவல்களில் கிராமிய வாழ்க்கை சித்திரிக்கப்படுகின்றது; உயிர்த்துடிப்பான பாத்திரங்கள் நடமாடுகின்றன; தென்னிலங்கைப்பிரதேசம் பேச்சுமொழி தத்ரூபமான முறையில் இடம்பெறுகின்றது!

3. முஸ்லீம் பெண்கள் நிலை:

3.1 மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் பணிபுரிவோர்

குறிப்பாக, முஸ்லீம் சமூகத்தில் ஏறத்தாழ எழுபதுகளிலிருந்து மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்குப் பணிபுரியச் செல்கின்ற பெண்கள் எதிர்நோக்கும் பல்வேறு பிரச்சினைகள் முக்கியமான சமூகப் பிரச்சினையாகவுள்ளது. இவ்விதத்தில் இப்பிரச்சினை தென்னிலங்கைக்குரிய பிரச்சினையாகவன்றி அனைத்துப் பிரதேசங்களும் சார்ந்த முக்கியமான சமூகப்பிரச்சினையாக நிலவி வருகின்றது! எனினும், இவ்விடயம் தொடர்பாக சிறுகதைகள், கவிதைகள் (அத்துடன் சிறப்புக்கட்டுரைகள்) மட்டுமே அவ்வப்போது எழுதப்பட்டு வருகின்றன; இவ்வாறு நோக்கும் போது திக்குவல்லை கமாலின் உதயக்கதிர்கள் (2006) நாவலே துணிகரமே முதன்முயற்சி என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அவ்வாறு பணிபுரியச் செல்வதற்கான முக்கியமான காரணங்களுலொன்று குடும்ப வறுமையும் அதுகாரணமாக அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்ற முடியாமலிருப்பதுமாகும். “உதயக் கதிர்கள்” நாவலில் வரும் ராழியாவின் தேவை வீடொன்று கட்டுவதாகும். இவ்வாறு செல்கின்ற பெண்களின் கணவன்மார்தமது மனைவியர் அனுப்பும் பணத்தைக் குடித்துக் கும்மாளமிட்டு வீணாக்குவது வழமையாகவுள்ளது. இந்நாவலில் வரும் கணவனான ஸலீன் அத்தகையவனே! இவ்விதத்தில் ஆண்களது குடிப்பழக்கம், பொருந்தாமணம் (ஸலீன் வயது கூடியவன்) என்பன பற்றியும் இந்நாவல் பேச முற்பட்டுள்ளது. ஸலீனுக்குக் கடிதங்கள் எழுதிக்கொடுக்கும் நல்லீமா அவனது நடத்தைபற்றி மொட்டைக்கடிதம் எழுதி அனுப்பிய நிலையில் ராழியா பணம் அனுப்புவதை நிறுத்தி சேமிக்கத் தொடங்குகின்றாள்: நாடுதிரும்பியதும் வீடுகட்ட முற்படுகின்றாள்; அவ்வப்போது அடித்துத் துன்புறுத்தும் கணவனுக்கு எதிராக ஊரிலிருக்கின்ற ஹாஜியாரது அச்சுறுத்தலுக்கும் அடிபணியாது கோர்ட்டில் வழக்குத் தொடுத்து கணவனையும் விவாகரத்துச் செய்து விட்டு தானே தனது புதிய வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்கின்றாள்!

உள்ளூர் ஆடை நெசவு.

தையல் தொழிற்சாலையில் பணிபுரிவோர்.

வேலைக்காரியாகவிருந்த சல்மா தனது சிறை வாழ்க்கையிலிருந்து மீண்டு வீடுவந்த பின்னர் நெசவுத் தொழிலுக்குச் செல்வதாக அப்துஸ்ஸமது சிறுகதை யொன்று எழுதியிருக்கின்றார்! இவ்வாறு ஒரீரு சிறுகதைகளில் மட்டுமே நெசவுத் தொழில் செய்யும் பெண்களைக்காண முடிந்த சூழலில் திக்குவல்லை கமால் எழுதிய ஒளிபரவுகிறது (1995) நாவலிலேயே தொழிற்சாலையொன்றில் பணிபுரிகின்ற முதன்மைப் பாத்திரமாக வருகின்ற துணிச்சல் மிக்க நஸீமா வைக்காண முடிகின்றது! “மகள் நீ கொமருப் புள்ள... ஊரெல்லாம் வாயத்தொறந்து கதக்க ரெடியாக் கிக்கோ. நிக்கிய பேச்சியளுக்கு இடம் வெக்காம அதபா பெய்த்திட்டு வாங்கோ... வாப்பாக்கெண்டா இது அடியோட புரியவில்லை. “அவளது உம்மா ஹொஹராத்தாலின் பயம் கலந்த புத்திமதி இது. “நீங்க சொல்லிய தெல்லாம் எனக்கு நல்லா வெளங்குதும்மா, நீங்க ஒண்டுக்கும் பயப்படத் தேவில்ல... பேசிய வங்க எப்படிப் பேசாமீக்க மாட்டாங்க அதுக்குப் பயந்து பயந்து நாங்கீக்கத்தேவில்லை...” என்ற உம்மாவிற்கு பதிலடி கொடுத்துவிட்டு தொழிற்சாலையுள் முதற் காலடி வைக்கின்றாள் நஸீமா பலகாலடிகள் பின்னர் தொடர்கின்ற வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது.

புற எதிர்ப்புக்களை வென்ற நஸீமாவிற்கு தொழிற்சாலையினுள்ளும் எதிர்ப்புக்கள் ஏற்படுகின்றன! முதலாளி வர்க்கத்தினரின் சுரண்டலும் அடிவருடிகள் ஏற்படுத்தும் பிரச்சினைகளும் இன, மதபேதமற்ற விதத்தில் தொழிலாளர்கள் ஓரணியில் திரண்டு போராடுவது காரணமாக மிக இறுதியில் கிராமத்து மக்களது ஒத்துழைப்பும் கிடைக்கின்ற சூழலில் - வென்றெடுக்கப்படுகின்றன! பேராசிரியர் நந்திகுறிப்பிடுவது போன்று “தொழிலாளரின் நாவல்” ஆகிய இப்படைப்பும் முஸ்லீம் சமூகச் சூழலில் துணிகரமானது தான்! ஏலவே வெளிவந்த செ.யோக நாதனின் “தனியாக ஒருத்தி” செ.கணேசலிங்கனின் “உலகச் சந்தையில் ஒரு பெண்” ஆகியவற்றுடன் இந் நாவல் ஒப்பிட்டு அவதானிப்பதும் சுவாரஸ்யமானது!

சமூக மேம்பாட்டிற்காகப் பாடுபடுவோர்

சமுர்த்தி உத்தியோகத்தர்களான மரீனாவும் அவளது தோழிகளான நம்ஸியா இனாயா முதலானோரிரையும் அவர்களுக்கு ஒத்தாசையாக விருக்கும் அமர்தா ரீச்சரையும் (சில இளைஞர்களையும்) பின்புலமாகக் கொண்டெழுந்த நாவலாக இருக்கின்றது “ஊருக்கு நாலுபேர்” (2001). சமூகத்திற்குத் தேவையான நல்ல விடயங்களை முன்னெடுக்கின்ற போது ஆதிக்க வர்க்கத்தினரும் அடிவருடிகளும் இளந்தலைமுறையினர் துணிந்து எதிர்கொண்டு வெற்றி பெறுவது பற்றியதாகவும் நாவல் விரிந்து செல்கின்றது; வித்தியாசமான முயற்சி என்றவிதத்தில் பாராட்டிற் குரியது! மேற்குறிப்பிட்டவாறு உத்தியோகம் புரியும் பெண்களால் மட்டுமன்றி குடும்பப் பெண்களாலும் சமூகமேம்பாட்டிற்காக பாடுபடமுடியுமென்பதற்கு என்றும் ஒளிரும் ஒளிவிளக்கு (2016) நாவலில் வரும் ஜெசீமாவும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றாள்.

எதிர்ப்புக்குள் எழுப்புவோர்

முற்குறிப்பிட்ட “ஒளிபரவுகிறது” நாவலில் வரும் நஸீமா தனது வீட்டையும் சமூகத்தினையும் எதிர்த்தே தொழிற்சாலையில் பணிபுரியச் செல்கின்றாள்; ஏனைய பெண்களுக்கும் தூண்டுகோலகவிருக்கின்றாள்.

முற்குறிப்பிட “உதயக்கதிர்கள்” நாவலில் வரும் ராழியா எதிர்ப்புகள் மத்தியிலேயே கணவனிடமிருந்து விவாகரத்துப் பெறுகின்றாள்!

மேலே இறுதியாக குறிப்பிட்ட “என்றும் ஒளிரும் விளக்கு” நாவலில் வரும் ஜெசீமாவும் எதிர்ப்புகளின் மத்தியிலேயே மறுமணம் செய்து கொள்கின்றாள்; குடும்பவாழ்க்கையில் ஈடுபட்டாலும் பின்னரும் சமூக மேம்பாட்டிற்காகப் பாடுபடுகின்றாள்!

மத்தியதரவர்க்க முஸ்லீம் சமூகநிலை

மேற்கூறிய பெண் சமூகத்தின் நிலை பற்றி அரிதாகவே நாவல்கள் வெளிவந்துள்ள சூழலில் இவரது வீடு நாவல் இன்னொரு தளத்தில் கவனத்திற்குரியதாகின்றது. ராஜம் கிருஷ்ணனின் வீடு நாவல் பெண் நிலை வாதநோக்கில் முக்கியமானது; பாலுமகேந்திராவின் “வீடு” வீடுகட்டி முடிக்கக் கஷ்டப்படும் மத்தியதர வர்க்கத்தினர் பற்றியது; இவ்விதத்தில் - எனினும் இன்னொரு தளத்தில் திக்குவல்லை கமாலின் “வீடு” நாவலும் உருவாகியுள்ளது. (2013) முஸ்லீம் சம்பிரதாயப் படி சீதனமாக வீடுகொடுக்கப்பட வேண்டிய நிலையில் தங்கைக்கும் மதனிக்கும் வீடு கொடுக்கக் கஷ்டப்படுபவளாக சாதாரண மத்தியதர வர்க்கத்து கரீம் காணப்படுகின்றாள். தவிர, இருப்பதற்கு வீட்டு கூலி வீடு தேடித் திரிபவராக கரீமும் மனைவி அம்ரிதாவும் காணப்படுவதும் முக்கிய பிரச்சினையாகின்றது. அரிதா கவே மத்தியதரவர்க்கத்தினர் பற்றி எழுதப்பட்டுள்ளன. இதன் வரவும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மத்ரலாவில் கல்வி கற்போர் நிலை:

“வீடு” நாவல் வேறு பிரச்சினைகள் பற்றியும் பேசமுற்பட்டுள்ளது. அவ்விதத்தில் மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்கள் முக்கியமானதாகின்றன: (i) மத்ரலாக்களிலிருந்து வெளியேறுவோர் சில சந்தர்ப்பங்களில் உரிய தொழில் வாய்ப்பின்றியோ நியாயமான சம்பளம் பெறாதோ கஷ்டப்படுதல். (ii) மார்க்கக் கல்வியில் போதிக்கப்படும் போதனைகள் சிலவற்றை அவசர அவசரமாக நடைமுறைப்படுத்த முற்படுதல் (உ-ம்) சீதனமின்றி மஹர் கொடுத்து தன்னைப் போல பிறரும் நடந்து தங்கையை மணம் முடிப்பர் என்று கருதும் கரீமின நம்பிக்கை) (iii) கெட்டிக்கார மாணவனை ஆசிரியர்கள் அறிவுரை கூறினாலும் அதற்குச் செவி சாய்க்காது தந்தை தனது மகனான கரீமை பாடசாலையிலிருந்து விலக்கி தீனையை மார்க்கக் கல்விகற்க, மத்ரலாவில் சேர்த்தல்.

உயர்தரவகுப்புக்கல்வித்தடைகள்:

பல்கலைக்கழகத்தில் பிரவேசிக்கும் நோக்குடன் உயர்தர வகுப்பிலே கல்விபயின்ற மாணவர்கள் எதிர்நோக்குகின்ற கற்கும் பாடங்களுடன் தொடர்பு படாத சில பிரச்சினைகள் உள்ளன. இவற்றுள்ளொன்று, கா.பொ.த சாதாரண தேர்வில் திறமைச் சித்தி பெற்றவர்

உயர்வகுப்பில் எப்பிரிவுக் கல்வியைத் தொடர்வது என்பது. இது தொடர்பிலே கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களது ஆலோசனைகளும் அவசியமானவை. இவ் விதத்திலே திக்குவல்லை கமாலின் "பாதை தெரியாத பயணம்" (2000) நாவல் முக்கிய கவனிப்பிற்குரியது. இதில் வரும் மாணவியான ரீசிதா பானுவிற்கு ஆசிரியையொருவரின் தவறான ஆலோசனைகிட்டுவதும் (குறிப்பிட்ட ஆசிரியை திறமைகுன்றிய தனது மகளுக்காக அவ்வாறு நடந்து கொள்கின்றனர்) அதனை நம்பி அவள் உத வகுப்பில் விஞ்ஞானப் பிரிவில் படிப்பதும் உத வகுப்பு தேர்வுப் பெறுபேற்றில் பின்னடைவு காண்பதும் இது காரணமாக ஏற்பட்ட மனப்பாதிப்பால் வைத்திய சாலையில் அனுமதிக்கப்படுவதும் எவ்விதத்தில் ரீசிதா பானுவின் "வலிகள்" வாசகரது நெஞ்சிலே மன நெகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்துவது மாக, (வேறு விடயங்கள் விரிவஞ்சி தவிர்க்கப் பட்டுள்ளன) கல்வி சார்ந்த முக்கியமான பேசாப் பொருள் பற்றி முதன்முதலாக இந் நாவல் பேசுமுற்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது! (உயர் வகுப்பு மாணவர்கள் பல்துறைவாசிப்பிலும் கலை, இலக்கிய முயற்சிகளிலும் குறிப்பிட்ட மாணவிக்கு ஆதரவு வழங்கி அவளை பல்கலைக்கழகம் செல்ல வழிகாட்டிய ஓராசிரியர் பற்றியும் இதனால் ஆசிரியர் கள், அதிபர், பெற்றோரினால் இவர்களிருவரும் கடு எதிர்பிற்குள்ளானமை பற்றியும் அண்மையில் அகமட் ரியாஸ் எழுதிய இனியெல்லாம் சுகமே என்ற நாவலும் கவனத்திற்குரியது. அணிந்துரை எழுதிய வேளை கமாலின் இந்நாவல் கிடைக்காததால் இத்துறையில் முன்னோடி நாவலாசிரியரென (அணிந்துரையில் அவர் பற்றிக் குறிப்பிட நேர்ந்ததை ஆய்வாளர்கள் பொறுத்துக் கொள்வார்களாக!)

எது எவ்வாறாயினும் கல்வித்துறைசார்ந்த ஆசிரியர்கள் பலர் ஈழத்தில் நாவலாசிரியராக விருப்பதும் அவர்களது ஈழகநோக்கு வேறுதுறைகளி லிருப்பதும் விசனத்திற்குரிய விடயங்களே! கல்வித்துறை சார்ந்து "ஆயிஷா" உட்பட பல ஆக்கங்கள் தந்த தமிழக எழுத்தாளர் இரா.நடராசா போன்ற ஒருவருக்காக ஈழத்து எழுத்துலகம் காத்துக் கொண்டாணிடுக்கிறது!

வறுமையே செல்வமான குடும்பங்கள்

மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்கள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இவரது நாவல்களில் இழையோடினாலும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. "நச்சுமரங்களும் நறுமலர்களும்" (1998) ஆகின்றது! வறுமைக் கோட்டின் கீழ்வாழ்கின்ற இரு முஸ்லீம் குடும்பங்கள் சார்ந்த பாஸிக்கும் நிசோனாவுக்குமிடையே காதல் ஏற்படுவதும் அதற்கு உயர்வர்க்கம் சார்ந்த பெரிய திச்சம் தடையாக விருப்பதும் ஊர்மக்களது உதவி காரணமாக பெரிய மத்திச்சந்தின் (சுயநல சதித்) முயற்சி அம்பலமாவதுமாக செல்கின்றது இந்நாவல்! (எனினும் அடிப்படைக் குறைபாடு குறுநாவலிலும் குறு நாவலாக விருப்பது) சிறப்பு, நோன்பு காலப் பின்னணி சிறப்பாகப் பதிவு பெற்றிருப்பது)

இளைஞர்கள் மத்தியிலான விழிப்புணர்ச்சியுட்பட, இவரது அனைத்து நாவல்களையும் மனங்கொண்டு, உயிர்த்துடிப்பான மொழிநடையுட்பட, பேசுபொருள் சார்ந்து மேலும் சில விடயங்கள் பேசப்பட்டால் மட்டுமே இக்கட்டுரை முழுமையடையு மென்று கருதுகின்றேன்; விரிவஞ்சியே தவிர்ப்பு நிகழ்ந்துள்ளது

ஒப்பீடு:

ஆரம்பத்தில் அதிக நாவல்களெழுதியவர்களுள் முதன்மை பெறுகின்ற ஜீனெதா ஷெரிப்பின் நாவல்கள் மட்டக்களப்பு, அம்பாறை பிரதேசங்களைக் களமாகக் கொண்டவை; தமிழ் முஸ்லீம் உறவு (ஒவ்வா முனைக் காந்தங்கள்) சூழலியல் (இது நம்ம சொத்து), பண்பாட்டுப்பதிவு (சாணைக்கூறை), ஆரம்பகால முஸ்லீம் மக்களது வாழ்க்கைப்பதிவுகள் (பெரிய மரைக்கார், சின்ன மரைக்கார்) சீதனப் பிரச்சினை (காட்டில் எறித்த நிலா) கிராமுன்னேற்றம் (ஒரு கிராமத்தின் துயில் கலைகிறது) அரசியல்வாதிகள் பற்றிய விமர்சனம் (ஐனநாயகர்கள்) முஸ்லீம் இடப் பெயர்வு (சூனியத்தை நோக்கி) சுயவரலாறு (விடியாத இரவு) முதலான பல விடயங்கள் பற்றிப் பேசுகின்றன!

இளங்கீரன் 20 நாவல்களில் எழுதியிருப்பதும் 10 நாவல்களவில் திமுக பாணியில் எழுந்தவை! 10 நாவல்களே ஈழமக்கள் பற்றியவை. இவற்றுள் சில, சாதியம், வர்க்கம் பற்றிப் பேசுவவை; இளங்கீரன் பற்றி ஆய்வு செய்துள்ள பலர் வசதியாக தி.மு.க. பாணி நாவல்கள் பற்றிப் பேசுவதில்லை. ஈழம் சார்ந்த 10 நாவல்களுள் 03 நாவல்கள் தவிர ஏனையவை தொடர் கதைகளாக பத்திரிகை சஞ்சிகைகளில் உறங்குவதால் அவற்றையும் தவிர்த்து வைத்துள்ளனர்.

அடுத்து அதிகமெழுதிய திக்கு வெல்லை நாவல்கள் தென்னிலங்கைப் பிரதேசத்தை மட்டுமே களமாகக் கொண்டவை. பல பிரச்சினைகள் இந்நாவல் பற்றிப் பேசுவவை பலவற்றிலும் அடிச்சரடாக, மாக்கிய நோக்கிலான செல்நெறி இழையோடினாலும், "முற்போக்கு" எழுத்தாளர் வரிசையில் சில முற்போக்கு விமர்சகர்களும் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களும் திக்கு வல்லை கமாலைச் சேர்த்துக்கொள்வதாக கருதுவதற் கில்லை என்ற குறிப்புடன் இக்கட்டுரை நிறைவு அடைகின்றது.

திக்குவல்லை கமால் - பற்றிய சில குறிப்புகள்

திக்குவல்லை கமால் - தகவல் தொகுப்பு

பிறப்பு : 04 மார்ச் 1950

பிறப்பிடம்: திக்குவல்லை. மாத்தறை மாவட்டம் தென் மாகாணம்.

பெயர் : முஜித்பா கமால்.

புனைபெயர்: திக்குவல்லை கமால்.

தந்தை: ஏ.ஆர்.முஹம்மது ஜலால்தீன்.

தாய்: சித்தி ஆமினா உம்மா.

மனைவி: ஃபரீதா சுல்ஃபிகா. (ஓய்வூதியை ஆசிரியை)

கல்வி பெற்ற இடங்கள்:

1. திக்குவல்லை - தமிழ் கலவன் பாடசாலை.

2. வெலிகம - அறஃயா மஹா வித்தியாலயம்.

3. தர்கா நகர்- அல்ஹம்றா மஹா வித்தியாலயம்.

4. தர்காநகர்-ஸாகிரா கல்லூரி.

5. பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலை.

பணி செய்த இடங்கள் :

1. அக்குறணை-லுக்மானியா மஹா வித்தியாலயம்.

2. பண்டாரகம-அல்கஸ்ஸாலி மஹா வித்தியாலயம்.

3. கொழும்பு - அல்ஹிதாயா மஹா வித்தியாலயம்.

4. வவுனியா வலயக் கல்வி அலுவலகம்.

நூல் விபரம் :

சிறுகதை. - 10. நாவல். - 08, கவிதை. - 03, நாடகம். - 02.

சிறுவர் கதை- 03, கட்டுரை. - 01, மொழி பெயர்ப்பு நாவல். -15.

மொழிபெயர்ப்பு சிறுகதை. -06, மொழி பெயர்ப்பு சிறுவர் கதை. -

10, மொழிபெயர்ப்பு கட்டுரை. -02, மொழிபெயர்ப்பு பிறவகை. -

03, கூட்டுமுயற்சி-06, சிங்கள மொழி யில் வந்தவை-06.

நூல் விருதுகள் :

1. அரச இலக்கிய விருது.

2. கொடகே இலக்கிய விருது.

3. துரைவி இலக்கிய விருது.

4. யாழ்- இலக்கிய பேரவை விருது.

5. லங்கா புதிய சிறுகதை விருது.

6. தமிழியல் விருது.

7. இரா.உதயணன் இலக்கிய விருது.

இலக்கியப் பிரதியாக்க விருது :

1. கலாசாரத் திணைக்களம்.

2. இந்துசமய தமிழ் அலுவலர்கள் இராஜாங்க அமைச்சு

3. சர்வோதய சாந்தி சேனா இயக்கம்.

4. தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை- சுபமங்களா.

கௌரவப் பட்டங்கள் :

1. இலக்கிய வேந்தன் - முஸ்லிம் கலாசார திணைக்களம்.

2. கலாபுசணம் - கலாசாரத் திணைக்களம்.

3. காவிய பிரதிப- சமஸ்த லங்கா கவி சம்மேளனம்.

4. தேசத்தின் கண் - கலாசார அமைச்சு.

கௌரவிப்புக்கள் :

1. உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடு. கொழும்பு.

2. பேராசன பக்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்கம்.

3. தமிழ் கதைஞர் வட்டம். (தகவல்)

உயர்கல்வி நிறுவன ஆய்வு :

1. பேராசன பக்கலைக் கழகம்.

2. சப்ரகமுவ-பெலிஹூர் ஓயா பக்கலைக் கழகம்

3. கிழக்கு பக்கலைக் கழகம்.

4. தென்கிழக்கு பக்கலைக் கழகம்.

5. இலங்கை நூலக நிறுவனம்.

வதிவிடம் : 104 - அதுலும, பண்டாரகம - 12530 இலங்கை.

திக்குவல்லை கமால் - புத்தகப் பட்டியல்

(1) சிறுகதை

1. கோடையும் வரம்புகளை உடைக்கும் - 1984 2. குருட்டு வெளிச்சம் - 1993 3. விடை பிழைத்த கணக்கு(1996) 4. விடுதலை (1996) 5. புதிய பாதை (1997) 6. வரண்டுபோன மேகங்கள் (1999) 7. நோன்புக் கஞ்சி (2007) 8. முட்டைக் கோப்பி (2010) 9. கனவுத் தாரகை (2013) 10. நன்றி சொல்லும் நேரம் (2020)

(2) நாவல்.

1. ஒளிபரவகிறது (1995) 2. நச்சுமரமும் நறுமலர்களும் (1998) 3. பாதை தெரியாத பயணம் (2000) 4. உதயக் கதிரிகள் (20006) 5. ஊருக்கு நானு பேர்.(2007) 6. தெளிவு (2009) 7. வீடு (2013) 8. என்றும் ஒளிரும் விளக்கு (2016)

(3) கவிதை.

1. எலிக்கூடு (1973) 2. பூக்களின் சோகம்-2009 3. புல்லாங்குழல் (2013)

(4) சிறுவர் இலக்கியம்

1. பிறந்தநாள்.(2003) 2. உதயபுரம் (2005) 3. குளக்கரை வீரன்(2007) (5) நாடகம்(வானொலி)

1. புகையில் கருகிய பூ(2001) 2. நிராசை (2005)

(6) கட்டுரை.

1. மல்லிகை ஜீவா மனப்பதிவுகள் (2004)

(7) மொழிபெயர்ப்பு நாவல்

1. குரு தட்சணை(2008) - தென்கம சிரிவந்தன. 2. வெற்றியின் பங்களிகள்(2009) - விமலதாஸ் முதாகே. 3. விடைபெற்ற வசந்தம் (2010) - உபாலி லீராரத்தன 4. மலையுச்சி மாளிகை (2010) - டெனிஸன் பெரேரா 5. முல்லைத்தீவு தாத்தா (2011) - சிட்னி மாகன் டயஸ் 6. காட்டுப்புர வீரர்கள்(2011) - கே.குணசேனா 7. கங்கைக் கரைக் காடு (2011) - சோ.சேனாநாயக. 8. வெற்றி மழை(2014) - ஜீ.ஏகநாயக 9. ராஜ்யானை வனம் (2014) - சிட்னிமாகன் டயஸ் 10. அசையாத மலைத் தொடர் (2015) - கமல் பெரேரா. 11. போகல் சுவந்திரிஸ் (2016) - சரத் தர்மலிரி 12. உச்சிமலைச் சுவடுகள் (2017) - கமல் பெரேரா 13. சுதாரி (2017) - சிட்னி மாகன் டயஸ் 14. குருதிப் பூஜை (2018) - என்.பி. ஜயதுங்க 15. கொழும்புச் சிறார்கள் (2020) - அனுராதிரி ஹெட்டிகே.

(8) மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதை

1. தொடரும் உறவுகள்(2009) - சிட்னி மாகன் டயஸ் 2. திறந்த கதவு (2009) - கமல் பெரேரா. 3. சுடுமணல் (2012) - சுனில் சாந்த 4. பொய் சொல்ல வேண்டாம் (2013) -ஜே.கம்மல்வேவீர் 5. கைக்குட்டை (2015) - டபி.ஏ. சில்வா

(9) மொழிபெயர்ப்பு சிறுவர் இலக்கியம்

1. குறும்புக்கார குரங்குக் குட்டி (2009) - மெடிடா அதிகாரம். 2. அம்மா வரும்வரை(2011) - சிட்னி மாகன் டயஸ். 3. மகீ தாத்தா-1 (2011) - உடுகம எஸ்.ஜயசந்தர் 4. மகா தாத்தா-2 (2011) - உடுகம எஸ். ஜயசந்தர் 5. பூ வண்ணத்தப் பூச்சி(2014) - சிட்னி மாகன் டயஸ் 6. சிங்க நண்பர்(2015) - டபி. ஏ.அபேசிங்க 7. நல்ல பிள்ளைகள்(2015) - டபி.ஏ.அபேசிங்க. 8. அரசன் (2015) - டபி.ஏ.அபேசிங்க. 9. ஆட்டுக் குட்டி(2015) - டபி. ஏ.அபேசிங்க 10. பிறிவும் உறவும் (20015) - சிட்னி மாகன் டயஸ். (10) மொழிபெயர்ப்பு : ஏனையவை.

1. அமைதியின் குரல் (2010) 2. நல்வாழ்வுக்கான அறிவு (2011) 3. சக வாழ்வுக்கான அறிவு (2011) 4. நல்வாட்க்கான அறிவு (2011) 5. உரிமை களைப் பாதுகாத்துக் கொண்டு அமைதிக்கு வழிவகுப்போம். (2016)

(11) சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு பாக வந்தவை

1. உதயபுரம் (உதயபுரம்)-2008 2. குரு பண்டுறு(நோன்புக் கஞ்சி) - 2009 3 ராலியா(ராலியா) -2010 4. கந்துகை கதாவக் (கண்ணீரும் கதை சொல்லும்ஃ தெரிவு செய்யப்பட்ட கதைகள்) -2012 5. கிம்ஹானயத் ஸீமாவன் பிந்த தமய்(கோடையும் வரம்புகளை உடைக்கும்)-2021

(12) கூட்டு முயற்சி

1. சிங்கள சிறுகதைத் தொகுப்பு-(2008) 2. சிங்கள சிறுகதைத் தொகுப்பு- 2 (2008) 3. அல்ஹம்றா (2014)

இலங்கை நாட்டின் வட பகுதியில் பிரமாண்ட காட்சியறையுடன் அச்சுப்பதித்தல்
சார்ந்த அனைத்து விதமான வேலைகளுக்கும்மான ஓர் அச்சுக்கூடம்

மதி கலர்ஸ் பிரைவேட் லிமிடீட்

BEST QUALITY | BEST PLACE | BEST PRICE & YOUR BEST CHOICE

MATHI COLOURS (PVT) LTD.

PRINTERS & WEDDING CARDS

OFFSET - DIGITAL - SCREEN PRINTING

உங்களுக்குத் தேவையான அனைத்து விதமான பிறிண்டிங்
தேவைகளையும் உடனடிக்கடன் தரமாகவும், நேரத்தியாகவும்
பெற்றுக் கொள்ள நாடுங்கள்

ஒரு நாள் அழைப்பு..!
வாழ்நாள் இணைப்பு!!

தீருமண
அழைப்பீழைகளின்
காட்சியறை

- ஒவ்வொரு ப்றத்திங்
- ஸ்க்ரீன் ப்றத்திங்
- டிஜிட்டல் ப்றத்திங்
- கலர் ப்றத்திங்
- க்ராபிக் டிசைன்
- டைப் செற்றிங்
- வைத்திங்

மற்றும் பல உங்களுக்குத் தேவையான
பிறிண்டிங் சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள நாடுங்கள்...

**MATHI
COLOURS**

NO. 10, MURUGESAR LANE,
NALLUR, JAFFNA.

021 222 9285

mathicolours@gmail.com

CUSTOMER CARE
077 722 2259

இச் சஞ்சிகை அவ்வாய் கலையகம் வெளியீட்டு உரிமையாளர் கலாநிதி த. கலாமணி அவர்களால் மதி கலர்ஸ் நிறுவனத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.